

EL FRED CREMÀ LES COLLITES

Aquest estat dels nostres camps
és un veritable desastre
per a la pagesia d'El Prat

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

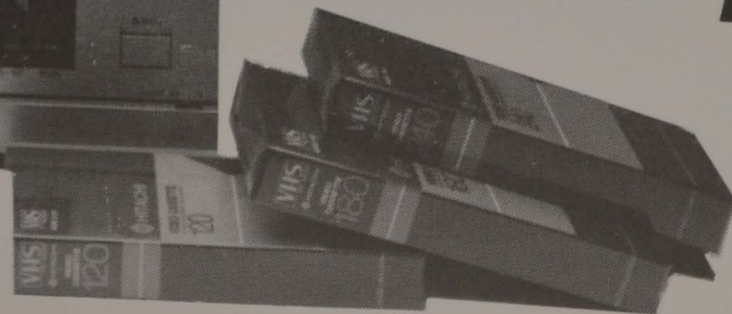
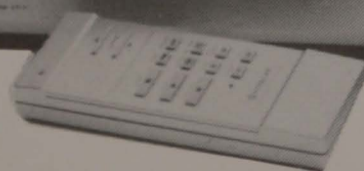
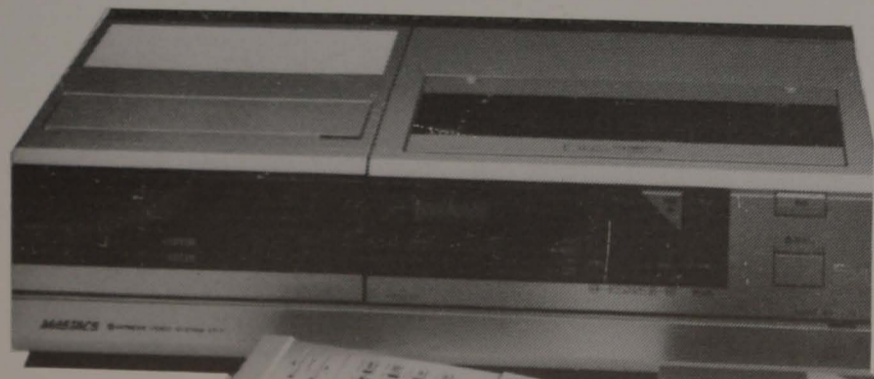

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

com

VT-7E

telerradio

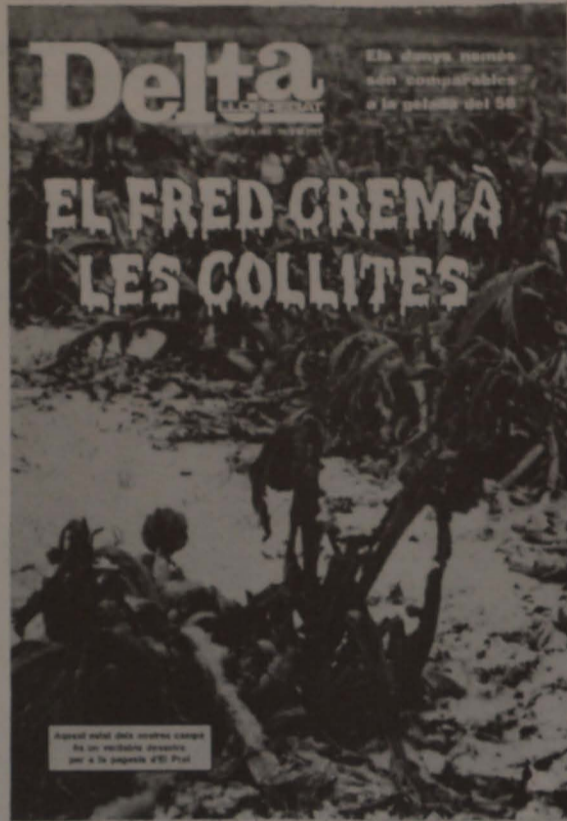
para los que saben comprar... y ahorrar

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

a la portada:

Situación catastrófica

En nuestro anterior número de "DELTA" insertábamos en su portada a todo color la imagen de aquella Navidad de 1962 considerada como "l'any de la gran nevada" y apostilábamos: "...contrastant amb aquest desembre d'una tardor que no anuncia l'hivern". Paradójicamente y en pocos días el invierno nos ha sorprendido con su aparición repentina alcanzando una crudeza insospechada. Temperaturas bajo cero sólo conseguidas hace decenios de años han asolado nuestros campos y la nieve ha proliferado en todo el país, aún sin llegar ni mucho menos hasta este momento a las cotas de 1962 en lo que se refiere a El Prat de Llobregat. La helada ha sido intensa y duradera y un gélido frío siberiano ha sentenciado inapelablemente la agricultura

pratense causando pérdidas cuantiosísimas y arrasando materialmente todos nuestros campos sin excepción alguna. La industria local, los transportes públicos y todos los praten-

ses hemos sufrido las devastadoras consecuencias de esta inclemencia atmosférica. Nos habíamos preparado para padecer la anunciada "gota fría" y ésta pasó de largo, pero luego nos llegó imprevistamente la cruenta helada que tantos desastres ha causado.

Afortunadamente, y salvo posteriores informaciones, ninguna vida humana pratense ha pagado el caro tributo a la catastrófica situación y estamos a la espera de que cuando estas líneas aparezcan a la luz pública el tiempo haya mejorado sensiblemente.

Decíamos en el "DELTA" de Navidad: "... que 1985 ens faci somriure més que els anys que queden enrera." De momento la sonrisa si es que existe, es una sonrisa helada.

ULTIMA HORA

El 25 de enero fue elegida la nueva Ejecutiva local del PSC. Primer Secretario y Secretario de Relaciones Municipales, Andrés Martínez; Secretario de Sectoriales, Francesc Palacios; Salvador Valls, Secretario de Organización; Rafael Hidalgo, Información e Imagen; Antonio Ruíz, Relaciones

Sindicales; Roberto Cobas, Secretario de Finanzas. Paco Díaz será nombrado diputado en la Diputación de Barcelona y consejero metropolitano en la Corporación Metropolitana de Barcelona. Díaz sustituye al ex-alcalde de Gavà, Antonio Rodríguez Aznar. Informaremos en el próximo número.

<p>5. Editorials
Notícies del port
El primer badall d'un vell dorment</p> <p>7. Sopar
Setè sopar-aniversari de DELTA.</p> <p>8. Es notícia
Enguany s'invertirà menys a l'aeroport.
Imminent desaparició de les vaqueries.</p> <p>10. Crònica política
Cartes a Pujol de tres mil escolars.
Proposen Rosa Alvarez filla adoptiva d'El Prat.
Safareig oficial.</p> <p>13. Bústia
Los derechos humanos.</p> <p>15. Coses d'El Prat
75è aniversari d'un vol històric.</p> <p>16. Col.laboracions
La Raça Prat també té història.
Algunes dades de l'ona de fred a El Prat.
Nuestros héroes olvidados.</p> | <p>20. Informe de redacció
"Desmesurades expectatives. La política industrial és la ZUR", diu Tejedor.</p> <p>23. Tribuna
Ayuntamiento y medio ambiente.
El riu Llobregat i l'aeroport.</p> <p>25. Cultura
El grup "Raddish" a la Cova del Drach.</p> <p>26. Entreviu
Centre Artesà, se'n farà càrrec l'Ajuntament?</p> <p>27. 30 dies
Nou llibre d'en Pere Baltà.
Gelades.
Homenatge a Felip Trapero.
Nadal i Reis, dues festes celebrades.</p> <p>35. Esports
¿Se inhibe el Ayuntamiento del arreglo del circuito Pryca?
Se va Tiburcio Rodríguez.
Los trofeos "Crilenka" y "Mapfre", un éxito.</p> <p>42. Guia de serveis</p> |
|--|---|

Delta

LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIO
"DELTA DEL LLOBREGAT"
GESTOR i DIRECTOR
Jaume Monés i Albet

REDACCIO i ADMINISTRACIO
Pau Casals, 47, baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

COMPOSICIO:
Compomag
Casp, 12, pral. 08010-Barcelona

TRAMES FOTOGRAFQUES:
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat

IMPRIMEIX:
Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 - El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

CENTRE COMERCIAL PRAT-MARINA

Plaza de Blanes

SEÑORA: No tire las papeletas de **Navidad**. Su valor queda convalidado por el nuevo número de la **Lotería del Niño Núm. 57.721**

52 PUNTOS DE VENTA

- Pesca salada
 - Carnicerías
 - Colmados
 - Legumb. cocidas
 - Papelería
 - Tejidos
 - Pescaderías
 - Frutos secos
 - Dietética
 - Heladerías
 - Charcuterías
 - Pollerías
 - Congelados
 - Perfumería
 - Tocinerías
 - Fruterías
 - Panaderías
 - Bares
 - Floristería
 - Despojos
- Caja de Ahorros: Caja de Barcelona

A SU SERVICIO

CAIXA DE BARCELONA

Notícies del port

Tres notícies han vingut en pocs dies a reforçar la postura d'El Prat en el contenció que manté amb la Corporació Metropolitana sobre la zona costanera i concretament en relació al possible desviament del tram final del riu en benefici exclusiu de l'ampliació del port de Barcelona. Tres notícies per sucra-hi els dits. Vegeu, si no.

La primera és la publicació de l'estudi encarregat per la mateixa Corporació Metropolitana i titulat *Prospectiva Metropolitana i Sistemes Generals*, on podem llegir textualment: "D'altra banda s'ha de recordar que si bé el tràfic de mercaderies del port de Barcelona segueix una tendència creixent, el nombre d'entrades de vaixells ha disminuït considerablement des del 1972. Es a dir, que més important que l'ampliació de l'espai físic serà un augment en l'eficiència i modernització del material, que permeti agilitzar les operacions de càrrega i descàrrega de les mercaderies per als vaixells, la capacitat de càrrega dels quals és cada cop més gran, i que disminueixi el temps d'estada de les mercaderies al port". El subratllat, òbviament, és nostre.

La segona notícia, totalment insòlita, diu: "D'altra banda Motor Ibèrica i Seat han formulat una proposta al port de Tarragona per exportar llurs vehicles a través de les seves instal·lacions, malgrat tenir a Barcelona els polígons de fabricació i la infraestructura portuària per a l'exportació". ("El Periódico" 12-1-85).

I encara una tercera i també inusual notícia: fa poques setmanes, segons que informaren els diaris, la junta directora del port de Barcelona regalà una embarcació de lleure al gremi dels seus descarregadors.

Fins aquí les notícies. A les nostres oïdes, la primera és un eco de l'informe del Banc Mundial, de fa 20 anys!, sobre el port de Barcelona. Els seus problemes hi segueixen, invariables, malgrat el temps transcorregut i la gran ampliació que representà la construcció de la desgraciada dàrsena interior. Es més: no solament hi segueixen, sinó que s'aguditzen. Vegeu-ne la prova en la segona notícia: les empreses exportadores del polígon de la Zona Franca barcelonina volen

El primer badall d'un vell dorment

A l'edat de seixanta-cinc anys i tres mesos el vell teatre d'El Prat ha tornat a reviure al seu interior un d'aquells esdeveniments que, per galans, hom s'imagina com els més adients per a la seva presència, almenys estèticament.

La intenció inicial que va construir l'Artesà en sis mesos, s'ha anat canviant al llarg dels anys per una intenció més objectiva de recuperar-lo físicament i humana, com a peça fonamental dins l'estructura del casc antic, generador i referenciador de la trama urbana d'El Prat.

L'Artesà ha dormit durant molts anys i només ha estat alterat pel somni d'algunes nits d'estiu quan es feia algun ball a la

pista, algun recital de cançó, alguna peça de teatre..., coses que dites juntes semblen qui sap què..., però que sumades i dividides pels anys que han passat des que morí la Societat Recreativa del Centre Artesà, l'any 1921, fins avui, donen un tant per cent ben real del que ha succeït en tot aquest temps.

Si la desunió dels dos "Prats" polítics d'aquell 1919 va crear aquest edifici, ara la lluita esperançada d'una gent per retrobar la vitalitat d'aquest vell Prat dins el poble actual ha aconseguit que l'Artesà, com a símbol d'aquesta voluntat, faci el primer badall del que, tal vegada, sigui el seu despertar.

exportar a través del port de Tarragona, que els resulta més econòmic... tot i trobar-se a 100 quilòmetres!

La tercera notícia, no menys insòlita, es comenta per si sola.

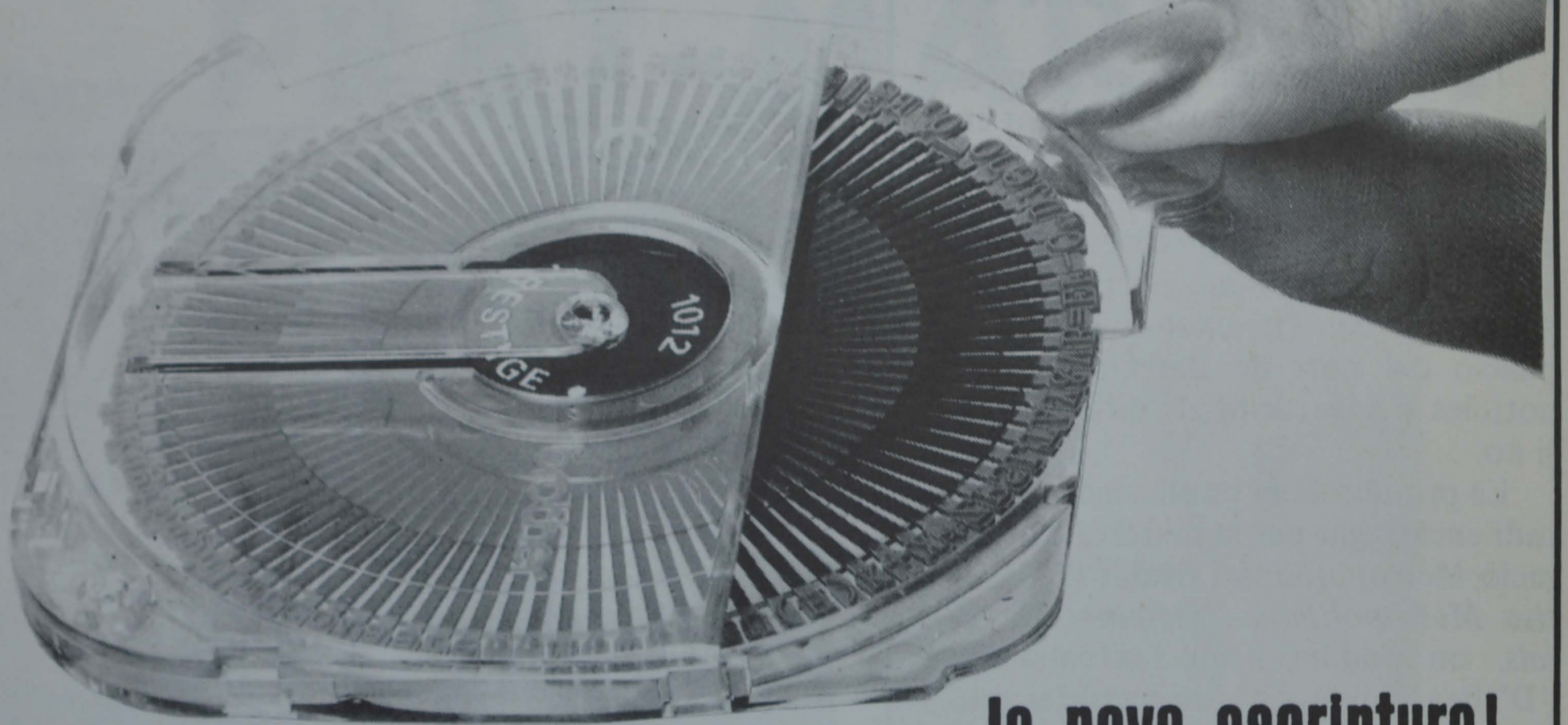
Davant de tot això el que aquí s'imposa, senyors, és una auditoria a fons. El demés és fer volar coloms.

Els pratencs sabem que objectivament no existeix cap raó per desviar el riu en benefici del port, els veritables problemes del qual són d'una altra índole. Els pratencs som ben conscients de per on van els trets. I denunciarem qui calgui i sempre que calgui.

SERVEI SECRETARIA

CASTELLA, 27 - TEL. 379 37 49 - EL PRAT

vingui
a triar...
entre
la nostra
oferta de
màquines
d'escriure

la nova escriptura!

Ara, també...

electròniques brother

Setè sopar-aniversari de DELTA

El dia 21 de desembre de l'any passat, DELTA celebrà el seu aniversari en un sopar que aplegà més d'un centenar de persones. La celebració fou aprofitada per lliurar als futbolistes locals Juan Ramón Martínez "Chipi" i Francisco Lozano els trofeus que van merèixer la temporada passada com a màxim golejadors i millor jugador, respectivament (vegeu més informació a la secció "Esports", d'aquest mateix número).

Després del sopar, que presidí el tinent d'alcalde de Cultura, Josep Pérez, en delegació de l'alcalde, fou presentat el darrer llibre del nostre company Pere Baltà, titulat "Cròniques d'una campanya electoral. Pere Baltà des del Baix Llobregat". Aquest llibre és un recull dels articles que l'autor publicà al "Correo del Llobregat", suplement del diari barceloní "El Correo Catalán" a la nostra comarca. Com diu el títol, els articles van ser realitzats en el transcurs de la darrera campanya electoral —al Parlament de Catalunya— fent totes les reflexions des del context problemàtic que ofereix el Baix Llobregat.

Jaume Codina féu la presentació del llibre. En destacà sobretot que "En Pere té un instint de periodista del qual n'és un exemple aquest llibre". També va remarcar que Pere Baltà havia aconseguit una maduresa doble: en el concepte i en la manera de dir, afegint tanmateix la seva progressió en la llengua catalana ja que, com moltes altres persones de la seva generació, "Baltà ha estat educat només en la llengua castellana. La seva progressió idiomàtica ha estat notabilíssima, invita i incita el lector que el segueixi".

Per la seva banda Pere Baltà recordà el que fou seu company i amic a les tasques periodístiques, Eugeni Molero, al qual és dedicat el llibre. Recordà també els seus

Més d'un centenar de comensals assistiren al sopar d'aniversari de DELTA.

inicis com a periodista, ara fa 25 anys, de la mà d'en Jaume Monés, a la casa del qual anava a escriure en una màquina que encara recorda amb afecte. "En Jaume ara posa quelcom més que la màquina d'escriure, posa el cor", digué en Pere. Explicà tot seguit com la seva vida va anar envers la política —"Jo sempre he fet política per amor al meu poble", manifestà— reconeixent, però que segueixo tenint la meua frustració. Estic pensant, constantment, tornar a dedicar-m'hi" a escriure llibres, a ser escriptor. Avançà també que té tres llibres parats per la transformació lògica d'un escriptor castellà a un escriptor català. Acabà fent un record a l'Eugeni Molero: "Era un home que es negà a fer la carrera de periodisme. El periodisme el portava al cor. Avui és lluny. Un home de 40 anys ens ha deixat".

Del DELTA, que ha complert set anys, també se'n parlà. El nostre company Jordi Ribas, un dels seus impulsors, explicà que

el periòdic va tenir uns inicis una mica polèmics però que, a pesar de tot, "ara té set anys". Després de manifestar que les seves planes han estat obertes a totes les ideologies digué, amb força èmfasi, que "el DELTA és un periòdic d'El Prat, d'El Prat i d'El Prat".

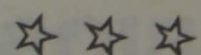
SET ANYS DE "DELTA"

Josep Pérez que, com he dit, presidia l'acte en nom de l'alcalde, manifestà que la nostra revista "és un punt de referència per la vida local. Al marge de les diferències polítiques, això ho hem de reconèixer". Es lamentà que només existeixi a El Prat una revista consolidada, ja que "això és una feblesa del poble". "Difícilment es podrà parlar de la història d'El Prat sense parlar del DELTA, que també ens ajuda a ser una mica més homes d'aquesta terra, d'aquest poble, d'aquest delta", indicà Pérez que acabà dient que, a nivell de comarca, "l'única revista consolidada és a El Prat".

Jaume Monés, el nostre director, féu la cloenda de l'acte. Començà recordant Daniel J. Prat, l'absència del qual al sopar era motivada per la seva malaltia, de la que esperem es recuperi ben aviat. Respecte a la revista indicà que el nostre desig de fer-lo setmanari de moment no ha estat possible "per manca d'infraestructura. Manca crear uns llocs remunerats, ja que per ara el treball és totalment gratuït". Després de manifestar que "encara manca molt camí per recórrer" i que el DELTA "hauria d'arribar a més llocs d'El Prat, encara que, com a ciutat-dormitori que és, això és molt difícil", recordà que novament la revista ha estat nomenada finalista del premi Tassis-Torrent atorgat per la Diputació de Barcelona. El fet de quedar situats entre els cinc primers entre 150 publicacions de caràcter mensual a la província de Barcelona fou valorat per Jaume Monés com una demostració de "plenitud i experiència". I és que DELTA ja ha celebrat set anys de vida.

L'historiador Dr. Jaume Codina va fer la presentació del llibre d'en Pere Baltà.

Enguany s'invertirà menys a l'aeroport que el 1984

Amb una gran sorpresa es trobà Moisès Valdesogo, director de l'aeroport, quan va conèixer els pressupostos que enguany han estat destinats a la conservació de les instal·lacions i a la creació d'obres noves. En el primer dels conceptes s'havien demanat 400 milions i se n'han concedit 190. Quant a obres noves, la inversió prevista pel 1985 és de 500 milions. La reducció pressupostària ha estat comuna, però, a tots els aeroports de l'Estat, llevat del d'Eivissa.

El pressupost de conservació de les instal·lacions es destina a reparar i adequar aquestes. L'any passat el pressupost era de tres-cents milions de pessetes, però enguany només arriben a 190. "Ens han deixat només els contractes de neteja, els contractes de manteniment de cintes i les adquisicions de material a gran escala —de tubs fluorescents, lluminosos...—; d'obres, pràcticament cap: per a reparació o conservació d'edificis, de carreteres... res. No sé com s'han distribuït els crèdits. Jo encara no m'ho explico", ens ha dit Moisès Valdesogo. Oficialment no ha rebut cap explicació, ni ell ni la resta de directors, però "oficiosament jo m'imagino que s'han gastat el crèdit, en lloc de en conservació, concentrant-lo en obres que, segons el meu parer, havien de fer-se en el concepte d'obres noves", explica el director del centre d'El Prat.

La Direcció General d'Infraestructura del transport fa cada any els seus plans d'inversió. En ells inclou —per als aeroports— les inversions que han de fer dos organismes: Aeroports Nacionals i la Direcció General d'Aviació Civil. Cadascun dels dos organismes rep els seus crèdits corresponents per tal de fer les inversions previstes. A part de tot això, és la pròpia Direcció General d'Infraestructura la que s'encarrega de fer directament totes aquelles obres que, essen necessàries, són de nova creació.

REMODELAR EL TERMINAL ES FER OBRA NOVA

Tot això fa que Valdesogo pensi que els diners no han estat massa ben invertits, ja que els han donat poc diners per repara-

Moisès Valdesogo, director de l'aeroport

cions. "Les reparacions, quan són excessives, es poden considerar obra nova. Per exemple, remodelar el terminal no és una reparació, sinó una obra nova. Jo penso que els diners utilitzats per a això els haurien de deixar per als aeroports, i que la Direcció General d'Infraestructura hagués fet les obres noves".

En el pressuposts d'obres noves també han tingut una sorpresa. "Una mala sorpresa l'any passat i una mala sorpresa enguany", diu Moisès Valdesogo. La raó té quelcom a veure amb el de 1984. L'any passat tenien 200 milions. D'aquests només cinquanta saben exactament com i a on s'han utilitzat. De la resta, Valdesogo només pot suposar com s'han invertit: "de la diferència de milions, jo no sé si estan encara sense utilitzar-se o què passa. L'ampliació de la plataforma d'estacionament —que ja dura quatre mesos— són 166 milions. M'imagino que aquesta ha de ser la diferència entre els 200 milions del pressupost i els 50 gastats, però encara estan fent-se i devien haver-se acabat l'any passat". Es per això que no veu massa clar els

diners que els han destinat per obres noves a realitzar enguany i que són 500 milions; el que no sabem és si es gastaran o no".

Aquests 500 milions està previst invertir-los en modernitzar el circuit de valisatge —que ja s'inicià l'any passat—, començar un edifici contra incendis, instal·lar uns grups de continuïtat, ajudes visuals a la pista 07-25 (la paral·lela a la costa) i iniciar un bloc tècnic. A aquest s'hauran de traslladar quan comenci a remodelar-se el terminal, per al qual hi ha previst una inversió de 2.100 milions de pessetes (en diners del 1984), un pressupost que ben segur caldrà revisar i actualitzar d'acord al 1987. També cal destacar que, quant a grans inversions, hi ha la renovació de l'equip de la torre de control, que començà el 1984 i acabarà enguany, amb un total de 65 milions d'inversió, i la construcció d'una estació de radar primari i secundari d'aproximació, amb un cost total aproximat de 650 milions; aquestes darreres obres també van iniciar-se l'any passat i s'acabaran el 1987.

Glòria Escrig

SSAW, S.A.
SERVICIO OFICIAL

SEAT

Audi

SSAW, S.A. SE LO OFRECE SIN NECESIDAD DE DESPLAZARSE

EXPOSICION Y VENTAS: Avda. Montserrat, 212 - Tel. 370 44 01

SERVICIO POST-VENTA: Calle Urgel, 18 - Teléf. 379 48 96

RECAMBIOS ORIGINALES: Av. Montserrat, 101 - Tel. 370 15 11

El veïnat es queixa de les molèsties que els ocasiona la ubicació en el centre urbà de les vaqueries.

Inminent desaparició de les vaqueries

Qui més qui menys, va sentir parlar i va observar, a través dels diferents mitjans comunicatius que existeixen a l'abast de tothom, com desocupaven d'una granja de Gràcia de Barcelona totes les vaques que hi havia en el seu interior, perquè no està permesa la ubicació d'aquests tipus d'establiments dins del casc urbà.

Doncs, un cas semblant es podria tornar a repetir, però aquest cop a la nostra població, si dins d'un plaç establert per l'Ajuntament, les tres vaqueries i la granja que realitza la venda de llet sense envàs no deixen de produir aquest aliment en els terrenys on actualment ho estan fent, ja que —segons paraules del regidor de Sanitat del nostre consistori, Antoni Pedrero— després de realitzar multitud de gestions amb els titulars dels negocis de venda de llet a la menuda, no s'ha trobat fins ara l'acord pertinent perquè d'una forma definitiva la ubicació d'aquestes granges es tregui del nucli urbà, ja que la normativa legal actualment vigent així ho disposa juntament amb arguments de tipus sanitari.

Veritablement —afegí— hem rebut constantment queixes del veïnat, per les molèsties de tot tipus que els ocasionen aquests

establiments: pudors, tot tipus d'insectes...; pel que pensem que ja ha arribat el moment de realitzar, per via legal, el tancament oficial dels mateixos. El problema que pot sorgir és el difícil trasllat del bestiar a llocs on es puguin instal·lar adequadament i del que, segons sembla, alguns dels propietaris podrien disposar: camps vora el riu, distants de la població...; on poder col·locar-les i així, realitzar aquestes activitats legalment.

No és un problema lleu, ja que juguen amb els llocs de treball d'aquestes famílies que no tenen altres mitjans financers que el que els dona aquest negoci, però, segons acabà Pedrero, no es pot permetre que se segueixin ocasionant aquestes molèsties urbanístiques que, d'altra banda, fa ja molt de temps tenen notícia de la seva il·legalitat, durant el qual podien haver buscat alguna altra feina per al futur.

Cal assenyalar que un propietari de les esmentades granges ha passat tot l'assumpte per via judicial i estan, a moments d'ara, a l'espera de rebre una resposta definitiva del Tribunal Suprem de Madrid.

Begonya Garcia

Suport a Jerez de la Frontera

El consistori ha decidit, per unanimitat, donar ple suport a l'Ajuntament de Jerez de la Frontera per a salvar i recuperar la Llacuna de Medina situada a la localitat andalusa. L'ajut moral i d'altre tipus que es pogués prestar és a causa de la campanya de defensa que a Jerez de la Frontera es fa en defensa d'un patrimoni que "no pel fet d'estar llunyà en la distància, deixa d'ésser familiar i proper" i també perquè el consistori pratec té sensibilitat "envers les agressions als ecosistemes i, sobretot, en allò que fa referència a les zones humides, per patir en pròpia carn perills de similar identitat que basculen sobre el nostre municipi".

INTERVENCION QUIRURGICA

Nuestro buen amigo y compañero Daniel Jordi Prat ha sufrido una delicada intervención quirúrgica. La operación se ha desarrollado satisfactoriamente, encontrándose el paciente en el post-operatorio y en franca recuperación. Deseamos al amigo Daniel un rápido restablecimiento y que pronto pueda nuevamente escribir en las páginas de "DELTA".

ALS SUBSCRIPTORS I LECTORS

Benvolguts amics: assabentem que per diverses circumstàncies, a partir d'aquest número el preu de venda serà de 85 ptes. exemplar i la quota anual per subscriptor 850 ptes. (abans 750 ptes.). El Gerent.

Delta

Cartes a Pujol de tres mil escolars

El proppassat 2 de gener van ser entregades a Barcelona 3.000 cartes que els escolars pratencs van adreçar al President de la Generalitat, Jordi Pujol. Les cartes, però, van haver d'entregar-se a la conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, on van ser recollides pel secretari del conseller Joan Guitart. Les cartes van ser dutes per una comissió del Consell d'Ensenyament, al capdavant de la qual anà Pilar Yagüe, regidora delegada d'ensenyament a l'Ajuntament.

De les tres mil cartes, una en destacava per la manera en què era escrita. Així ho va entendre el secretari del conseller Guitart, que, en veure el paper escrit en Braili, l'alfabet dels cecs, indicà que seria entregada a part. El contingut d'aquesta carta era el mateix que les restants: demanar a Jordi Pujol que els arreglés els problemes dels seus respectius col·legis. Cadascun dels escolars remitents exposava breument i concreta i en expressions pròpies de la seva edat, què era el que volien i necessitaven a la seva escola. Els més petits, els pre-escolars, com que no sabien escriure van fer un dibuix.

La comissió del consell d'Ensenyament exposà al secretari de Joan Guitart —que els va rebre a l'entrada del edifici, situat al costat de la Plaça Sant Jaume, perquè tots els representants del consell no tenien permís per pujar al despatx— la situació escolar d'El Prat, amb les 119 aules habilitades i els 3.000 nens que hi van a donar classes. També van fer palesa la seva preocupació

● Amb l'abstenció de CiU, s'aprovà la contractació d'Educadors de Carrer. Tres seran contractats a jornada completa, i un a mitja jornada. Aquest darrer també ha estat contractat com a Mestre de Taller, també a mitja jornada. La contractació es decidí a causa de la finalització de l'acord de l'Ajuntament amb l'Institut de Reinserció Social (IRES), al qual pertanyien els educadors ara contractats directament. Segons Antoni Pedrero, regidor de serveis socials, la contractació suposa una tasca més eficaç. La proposta també contemplava l'estudi de la possible creació d'aquestes places d'educadors de carrer en la plantilla de personal de l'Ajuntament. CiU es va abstenir perquè, segons Pau Ribas, el dictamen no havia passat per comissió i no tenien prou informació.

● Per un import de 375.000 pessetes mensuals s'ha contractat la Societat Cooperativa Centre de Planificació Familiar d'El Prat de Llobregat per tal que continuï realitzant els seus serveis a la vila. La necessitat de donar continuïtat a la tasca que fins ara venia realitzant ha decidit tornar a contractar el Centre de Planificació, atès que el 31 de desembre finalitza l'anterior. Les mensualitats seran abonades prèvia presentació dels justificants de pagament de les quotes de la Seguretat Social.

per actuacions de la Generalitat envers l'ensenyament (en concret, el decret conegut per CEDIP, del qual informà DELTA el darrer número). El secretari del Conseller Guitart indicà per la seva banda que coneixien perfectament els problemes escolars d'El Prat i que els avançava que les dues primeres construccions escolars previstes per la Generalitat per a aquest any eren per a la nostra vila, tot i que sabien que el problema amb això no podria pas solucionar-se. Explicà també que el decret del CEDIP no era pas per totes les escoles privades, com tothom pensava, sinó per a aquelles que fa uns anys van fer quelcom per Catalunya i que ara se'ls vol reconèixer, ja que és un deure de tots els catalans. Afegí també que això no volia dir que determinades escoles públiques també havien fet grans actuacions per Catalunya, però que el CEDIP en concret "premiava" les que actualment no són públiques. Acabà dient que les tres mil "cartes de reis" serien entregades al conseller Joan Guitart, si més no, una part representativa de les mateixes.

Continuant amb les actuacions de protesta pel nivell qualitatiu de l'escolarització a la vila, el Consell d'Ensenyament té previstes d'altres accions. La més destacada d'aquestes és la convocatòria d'una manifestació per al proper 14 de febrer, que en principi se celebraria a les 5 de la tarda. Alguns membres del mateix Consell van proposar que, a més a més, els centres docents tanquessin aquell mateix dia

L'AJUNTAMENT, CONFORME QUE EL COL·LEGI RAMON Y CAJAL SIGUI PUBLIC

Per unanimitat el consistori aprovà donar conformitat a la sol·licitud de l'escola Ramon y Cajal d'integrar-se a la xarxa de centres públics. La proposta fou feta per la Comissió Informativa de Serveis Personals a causa d'un escrit de la Directora General d'Ensenyament Primari en la que manifestava la necessitat que constés documentalment l'acord municipal en relació a la petició del col·legi Ramon y Cajal. Tanmateix el consistori acordà fer-se càrrec de les despeses i d'altres responsabilitats que es derivin del pas a la xarxa pública. Aquestes despeses seran idèntiques a les dels col·legis públics de tota la localitat.

La Cooperativa Obrera de Viviendas és la titular del Col·legi Ramón y Cajal. L'escola és situada a la planta baixa i entresòl d'un edifici d'habitatges del carrer Arús. Té 14 aules, cadascuna de les quals supera els 30m², on s'ensenya EGB i pre-escolar. Només fins el segon curs d'EGB els nens poden sortir al pati del mateix edifici. El col·legi pateix, doncs, les conseqüències de no tenir un pati per a fer l'esbarjo dins el mateix centre. A aquest inconvenient cal afegir que no disposen d'instal·lació de calefacció centralitzada i que a l'hivern utilitzen estufes de butà per a escalfar les classes.

El Prat no vol l'abocador d'El Papiol

En la darrera convocatòria a sessió ordinària del Ple de l'Ajuntament del passat dia 8 de gener de 1985, es va aprovar, per majoria de vots però comptant amb l'abstenció dels grups polítics Convergència i Unió i de l'A.P., l'adhesió a la protesta de l'Ajuntament d'El Papiol i d'altres cossos consistorials, en contra de la construcció de dos abocadors de deixalles químiques que la Generalitat, en col·laboració amb la Corporació Metropolitana de Barcelona, té la intenció d'instal·lar en el terme municipal d'El Papiol.

L'Ajuntament de l'esmentada població, el dia 7 de febrer de 1984, va denegar el permís de realització del primer d'aquests abocadors destinat a l'empresa "Productos Electrolíticos, S.A.", donat que la qualificació de les terres on hauria d'ésser instal·lat no permet una obra d'aquestes característiques, en ser qualificats com terres de Lliure Permanent i com a sector urbanitzables no programats.

Però, malgrat aquest informe de denegació, la Generalitat i la Junta General de Residus, van sol·licitar d'aquest Ajuntament el permís d'obertura d'expedient per ubicar un altre abocador general no ja solament per a l'abans esmentada empresa sinó que per a tota Catalunya.

A part del nombre d'abocadors, cal fer menció dels productes químics que tindrien permís d'abocar en aquests pous de deixalles, existint una llista de productes no abocables que es contradiu amb la dels productes abocables, ja que aquesta última conté elements pertanyents a la primera. A més a més, es podrien produir greus deficiències per les reaccions que s'ocasionarien en juntar-se amb els altres i crear gasos, fums, pudors...; entre els que cal anomenar com a molt perillosos: la fibra d'amiant (producte que produeix càncer), el crom hexavalent, urees que són pesticides...; per si fos poc, també hi ha el perill de possibles filtracions que anirien a les aigües que abasteixen la zona d'El Papiol.

Per tot això, es va crear en aquesta població una comissió antideixalles químiques, que van ser els que es van encarregar d'adreçar-se a l'Ajuntament d'El Prat per tal d'informar-lo de la seva postura.

Aleshores, el Consistori va aprovar l'adhesió a aquest Ajuntament per tal de donar suport enfront d'aquesta greu situació "per qüestió de principis i pel perill potencial que suposa la ubicació d'aquests abocadors", segons paraules d'en Robert Mogas, regidor del Departament d'Ecologia i Medi Ambient d'El Prat.

Per altra part, el representant de CiU va donar a conèixer la seva postura d'abstenció perquè aquesta empresa, PESA, ja ha tingut greus problemes en la nostra zona per la mateixa qüestió, trobant-se en aquests moments, els residus en el nostre terreny, posant-les així, doncs, en perill. El representant d'AP, no va al·legar res sobre la seva abstenció.

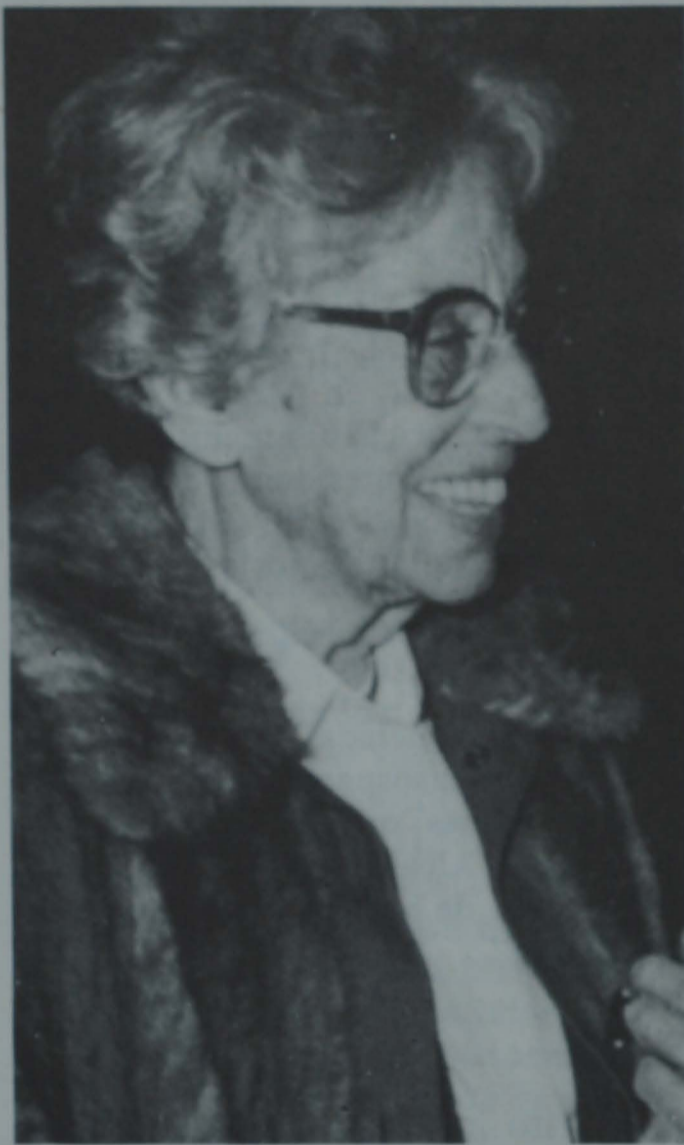
Begonya Garcia

Proposen Rosa Alvarez filla adoptiva d'El Prat

Rosa Alvarez i Brosa, vídua de Colominas, pot ser nomenada filla adoptiva d'El Prat després d'aprovar-se una proposta de CiU que es va presentar al darrer ple municipal. La moció de Convergència va fer que es decidís passar l'expedient de nomenament a la comissió corresponent. Les raons exposades a la moció per a fer efectiu el nomenament són que "aquest matrimoni d'avicultors creà la Granja Avícola Prat, que fou modèlica i pionera en el seu temps. Ells milloraren l'autòctona raça "Prat-lleonada" i amb la col·laboració de les pageses i altres pratencs, assoliren amb una acurada selecció una carn molt preuada en els millors restaurants, i una quantitat i qualitat dels seus ous i pollets reconeguts i exportats arreu del món i creuats amb altres races per a llur potenciació i millora".

A més del nomenament, es demanava fer una exposició monogràfica de tota la tasca per ella feta envers la Raça Avícola Catalana, així com editar un recull didàctic i il·lustrat de la mateixa per tal que tothom conegui la raça avícola Prat.

El debat de la moció se centrà en la necessitat d'institucionalitzar el procediment de nomenar fills adoptius. Es parlà que propostes d'aquest tipus passessin abans per comissió. Tot aquest debat de com es deuen nomenar s'inicià quan Ramon Arcarons, del Grup dels Socialistes Independents, proposà que aquest reconeixement es fes efectiu a l'ex-alcalde Antonio Martín i al President del Centre d'Estudis Comarcals, Jaume Codina. Aquesta proposta, però, fou retirada posteriorment, sobretot després que Paco Díaz, del PSC, digués que no era seriós la manera com es presentava la proposta i el fet que

Rosa Alvarez serà nomenada filla adoptiva d'El Prat

s'afegissin noms ja que, si es feia així, la llista es podria allargar amb noms com Llopart, Marín, Lucas... La moció quedà, doncs, com al principi: nomenar Rosa Alvarez filla adoptiva d'El Prat. L'expedient ha passat a la comissió corresponent per tal d'estudiar l'assumpte. Cal destacar també que, per primer cop, el secretari de l'Ajuntament llegí una moció en català, fet aquest no habitual, ja que els textos en català són llegits normalment per l'oficial major, que el dia del ple patí una afonia.

breus

• L'Ajuntament d'El Prat ha decidit demanar una subvenció parcial de diversos projectes a càrrec dels fons assignats per l'AES als municipis de més de 20.000 habitants. Els projectes per als quals se sol·licita subvenció són: acondicionament de la planta baixa de l'edifici municipal del carrer Ignasi Iglésies/carrer Centre, amb un cost total de 7.541.000 pessetes (4.148.000 per mà d'obra i 3.393.000 per material); urbanització de l'avinguda Remolar entre Vall d'Aran i Apel·les Mestres, amb un cost de 49.200.000 pessetes (a parts iguals per mà d'obra i materials) i la urbanització de l'avinguda Verge de Montserrat enfront de la Zona Esportiva Estruch, per un import de 22.283.000 pessetes, la meitat de les quals per mà d'obra i l'altra meitat per materials. Aquestes subvencions han estat demanades a la Direcció General de Cooperació Local del Ministeri d'Administració Territorial.

• La urbanització de la Plaça Sant Jordi, la dels carrers Puigmal i Montjuïc i el remodelatge de l'oficina local de l'INEM van ésser aprovades amb el vot contrari del PSC. Aquestes obres són incloses a la tercera Fase del Pla de Col·laboració INEM-Ajuntament. La negativa del PSC a les obres va ser feta a causa de la llista dels treballadors que les han de fer, ja que aquesta va ésser tramesa per l'Oficina de l'IMEN.

• La Diputació de Barcelona acordà aprovar el Pla d'Acció Municipal de 1984. Segons aquest, a El Prat li corresponen sis milions de pessetes que, un cop acceptats pel consistori, seran destinats a l'habilitació i equipament de les noves dependències municipals —vegeu el darrer número de DELTA. D'aquesta manera l'Ajuntament haurà d'invertir 18.384.356 pessetes del cost total, establert en 24.284.356 pessetes.

Contractada la tècnica d'ensenyament

Onze aspirants a ésser contractats tècnic d'ensenyament van presentar-se a les proves selectives que l'Ajuntament convocà el dia 20 de desembre. Anna Piguillem, fins llavors coordinadora de les escoles del CEPEC, resultà escollida després de quedar primera en les dues proves de selecció: examen i valoració dels "curriculum vitae" i entrevista personal.

La valoració fonamental de l'examen era feta sobretot en base a l'experiència en relacions amb l'Administració Pública. Segons Ramon Arcarons, regidor de Governació i règim interior, era fonamental aquest aspecte perquè, a causa de la problemàtica de l'ensenyament a El Prat, "serà un tècnic que tindrà problemes amb la Generalitat". També segons Arcarons, el nivell general dels onze presentats "no era massa bo, lle-

vat dels tres primers".

El resultat de les proves, però, va ésser impugnat per dos aspirants. Segons les bases, un representant de l'Escola Universitària de Professorat d'EGB de la Universitat Autònoma de Barcelona havia de formar part d'un jurat compost per l'alcalde i els regidors coordinadors de l'àrea de serveis personals —Antoni Pedrero—, de l'àrea de governació i règim interior —Ramon Arcarons— i la regidora d'ensenyament —Pilar Yagüe—, a més de l'Oficial Major de l'Ajuntament. El tècnic de la Universitat no assistí a les proves, per la qual cosa els aspirants Domingo Luengo i Francisco Badiella les han impugnades. Segons aquests opositors, a més d'incomplir-se les bases, "els resultats finals i puntuacions que van oferir-se no s'ajusten a les necessàries valoracions que

un criteri educatiu de rigor hauria de tenir".

Aquestes impugnacions van fer que, al darrer ple municipal, Joan Pau Giralt —regidor de CiU— preguntés què succeïa en no presentar-se el tècnic de l'Escola Universitària d'Ensenyament. Arcarons digué que el Tribunal era constituït amb majoria absoluta i qualificada, afegint l'alcalde que era legal. Per la seva banda el socialista Miguel Angel Claver, ex-delegat d'ensenyament, manifestà la seva preocupació per un tribunal que només era format per polítics, la qual cosa "vulnera les bases". Finalment, i a pregunta del portaveu del PSUC, Josep Pérez, el secretari de l'Ajuntament digué que es respondria per carta als dos opositors impugnants explicant-los-hi la legalitat de les proves.

Divissió entre els veïns del barri de Sant Jordi

En el transcurs d'un acte municipal informatiu al barri de Sant Jordi es féu manifest la divisió existent a la seva Associació de Veïns. Lluís Tejedor, alcalde, Pepín Fernández, responsable d'urbanisme, Antoni Pedrero, cap de l'àrea de serveis i Ramon Arcarons, cap de governació, van presidir l'assemblea acompanyats per l'arquitecte municipal, Josep Vaccaro.

L'acte informatiu no va ser demanat per l'Associació de Veïns, sinó per Juan Ramírez, que manifestà haver-ho sol·licitat en nom d'una sèrie de veïns que no eren conformes amb la informació que la Junta els donava. De fet, la convocatòria de l'acte feia una sèrie d'afirmacions que després la Junta negà: "Debido a la problemática surgida a raíz de la última asamblea celebrada por la actual Junta de la Asociación de Vecinos y dado que la información y los argumentos, tal como allí se expusieron, entendemos que están muy lejos de ser ciertos y que la realidad de lo que ocurre en el barrio se nos oculta intencionadamente para utilizarlos y capitalizarlos con fines políticos".

Aquests fins polítics al·ludits en la convocatòria tenien com a referència Rafael Hidalgo, president de l'associació de veïns, que és militant del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE). La Junta, però, féu un manifest en què també feia acusacions: "Estos personajes nos acusan de utilizar los logros obtenidos para fines políticos, cuando estos señores, ni atienden imparcialmente a las entidades, como es su obligación, sea cual fuere su ideología política, sino que además intentan confundir al barrio con el sólo objetivo de manipular una entidad que les es molesta y que funciona sin necesidad de prostituirse ni hacer política partidista".

Mentre uns acusen de manipular informació, els altres acusen de partidisme. Així, la Junta diu que els veïns que han actuat autònomament han exigít —amb la "benedicció" de l'Ajuntament— que cinc d'ells havien d'entrar a la Junta, ja que sino no sols continuarien trencant-la sinó que l'Ajuntament no els cediria un local social. Els representants de l'Ajuntament van indicar que encara no els podien cedir local social perquè encara no en tenien cap adient, però que eren en converses amb els propietaris per tal d'aconseguir-lo al més aviat possible.

Safareig

Poc després de canviar de color, del roig al blau, ha mort "el Correu del Llobregat", suplement del Correu Català, que de ser un periòdic nou ha passat a deixar un gran buit.

★ ★ ★

Una prova més de la capacitat aglutinadora de DELTA ha estat la notícia apareguda a un "periòdic" que deia més o menys: "El Sr. Mijoler hizo entrega al Sr. Piñol, en nombre de DELTA, de una placa conmemorativa de sus años como presidente de la A.D. Prat". El nostre director està decidit a assumir la cartera d'esports.

★ ★ ★

Las últimas heladas han llegado hasta extremos insospechados y entre las preocupaciones que se han generado está la del Alcalde de El Prat por la congelación de los hoyos del campo de golf "local"...

★ ★ ★

El grito independentista de un sector del socialismo pratense, les ha llevado a la vicepresidencia de los plenos municipales; y es que no hay nada tan gratificante como un buen grito a tiempo.

★ ★ ★

Los del Ayuntamiento están decididos a adoptar hijos y el otro día en un pleno se propuso de una parte a la Sra. Rosa Alvarez y por otra a los Sres. Antonio Martín (q.e.p.d.) y Jaume Codina. Esperemos que esta escalada adoptiva llegue a una buena elección consensuada.

Segons membres de la Junta, el que consideraven més greu era que l'Ajuntament havia fet cas d'un veí que, tot sol, els demanà l'acte informatiu, mentre que quan ells, portaveus electes dels veïns, l'havien demanat no els havien fet cas ni l'alcalde visità el barri. Els representants de l'Ajuntament van indicar que ells eren allà per informar de la situació del barri i Tejedor afegí que ell, com a alcalde, aniria més vegades al barri, "la problemàtica del qual

Oficial

Nos hemos enterado que los corresponsales de prensa barcelonesa transmiten las crónicas del A.D. Prat haciendo señales de humo, porque los teléfonos que en su día prometió Lluís Mijoler aún no han llegado. De momento ya se han quemado las sillas del palco presidencial (suponemos porque nunca están). Esperemos salvar los palos de las porterías.

★ ★ ★

Estos días pasados, con la cantidad de sal que se ha esparcido por los suelos a causa de las heladas, nos ha quedado un pueblo muy "sabroso".

★ ★ ★

Miquel Roca i Junyent no bailó "breakdance" en ninguna discoteca pratense y nuestro alcalde, la Manolita y el Sr. Pérez Moya no han formado ningún trío musical. Estas dos noticias aparecidas como pies de foto en el "Safareig Oficial" del último número de DELTA, eran las inocentadas pertinentes... ¿O no?

★ ★ ★

No es cierto que a los jugadores del Viladecans, al comienzo del partido Prat-Viladecans de baloncesto disputado en el "cubierto" del Fondo d'En Peixo, les entregaran una bolsa de sal para esparcirla sobre la pista, ya que al no haber paredes se helaron hasta las pelotas...

és ben coneguda —indicà— pels membres del consistori, encara que no ens veieu per aquí". En el transcurs de l'assemblea informativa —que amb els debats posteriors durà més de tres hores— Josep Vaccaro explicà, com a arquitecte municipal, com es formà el barri, els problemes sorgits arran de la seva formació i quines seran les properes actuacions urbanístiques que allí han de fer-se, repassant també les que ja s'hi han fet.

Venta de materiales para la construcción

Azulejos, Sanitarios y Grifería

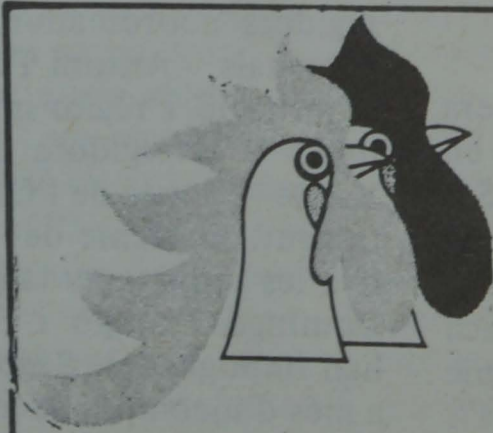
Materiales EL PRAT

Colocación de techos de escayola

Carretera Marina, 71

Telefono 379 39 24

EL PRAT DE LLOBREGAT

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

BAR-RESTAURANTE LOS GALLOS

Polligono La Granja. Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

Anònim

Publiquem aquesta carta anònima que hem rebut fent referència a les bases del "I concurs periodístic-literari DELTA", doncs hem cregut oportú d'aprofitar la contestació perquè serveixi d'aclariment respecte al tema:

"Apreciado Jurado del concurso:

No puedo poner mi nombre en este escrito, porque si así lo hiciera, debiera impugnarlo por incumplimiento del apartado "a" (Poden participar totes les persones residents a El Prat excepte les que pertanyen al Consell de Redacció de DELTA) i "c" (Els escrits periodístics hauran d'ésser de temes pratencs o del Baix Llobregat...) de les bases de este concurs, y el artículo es muy bueno y real y no merecería un trato así.

Pero sí quiero haceros saber que esto no es coherente y no se ajusta en nada a las bases".

ACLARIMENT

El senyor Aureli Espuny, autor del treball seleccionat, quan va enviar el seu escrit no pertanyia al Consell de redacció d'aquest periòdic, la qual cosa va succeir després com a conseqüència del concurs, acomplint-se així un dels objectius pels quals va ésser convocat.

Respecte a si ha d'ésser o no de tema pratenc, si es llegeixen bé les bases del concurs, veurem que quan esmenta el tema pratenc ho fa referint-se només als escrits periodístics i no als literaris, com és el cas de l'escrit del Sr. Espuny que, òbviament, no podem, o almenys no ha estat la nostra intenció, de limitar-los geogràficament.

Reparto deficiente

Sr. Director de "DELTA":

Mucho le agradecería tomara nota de la presente queja. Soy un suscriptor del periódico que Vd. dirige y sinceramente lo espero siempre con cierto deseo de poder leerlo cuanto antes mejor. La queja es en el sentido de que los suscriptores lo recibimos dos

o tres días más tarde que los kioscos que lo venden. Entiendo que esto no es lo correcto y que los suscriptores deberíamos recibirlo preferentemente antes o por lo menos al unísono. ¿No cree Vd. que esta forma de reparto puede llevar a que muchos suscriptores dejen de serlo y prefieran comprarlo en el kiosko?

Entiendo que en este sentido Vds. siguen una política equivocada que no sólo puede llevarles a la pérdida de suscriptores,

sino también a que pierdan la posibilidad de aumentar el número de ellos.

Muy atentamente,

J. Coll

Nota de la Dirección.— Estamos totalmente de acuerdo con Vd. y vamos a poner los medios necesarios para evitar que esta situación que Vd. denuncia siga prodigándose.

Carta a quien proceda

Los derechos humanos

Amigo lector:

A uno le conturban de vez en cuando las manifestaciones de los políticos y le consternan porque en ocasiones están exentas de esta imparcialidad y objetividad deseables. Hace poco apareció en la prensa barcelonesa unas declaraciones de Juan María Bandrés, diputado de Euzcadiko Ezquerria, uno de los hombres que más ha luchado y lucha para que se respeten los derechos humanos en nuestro país. Decía el Sr. Bandrés: "Un torturado genera docenas de profesionales de la violencia". Ciertamente debe ser cuando lo dice un entendido en el tema como él. Pero lo que también le agradaría a uno escuchar es que el derecho a la vida de un hombre conforma el derecho humano por excelencia y que éste se conculca desgraciadamente con alarmante frecuencia. No cabe duda de que el asesinato de una persona, miembro de las fuerzas del orden o ciudadano corriente, genera también docenas de profesionales de la violencia y esto sería justo escucharlo de vez en cuando. A uno le asombra el que se condene el asesinato de unos y se justifique o se silencie el de otros, sean del color que sean. Tan criminales son los que atentan contra la vida de un ser humano si llevan las siglas de ETA, como si detentan las del GAL u otras cualquiera.

En la mencionada entrevista el Sr. Bandrés contestaba a la pregunta del periodista: "¿Cuánta gente de ETA cree que se puede conseguir la Independencia? Creo que ETA está inmersa en una dinámica en la que confunden los medios con los fines. ETA ha sublimado la lucha armada y eso es un medio. Cuando los medios se confunden distorsiona todo".

Suave contestación la del Sr. Bandrés, que califica a los etarras que emplean la violencia y el asesinato simplemente de personas que confunden los medios con los fines terminando en una simple distorsión o deformación, que es lo mismo.

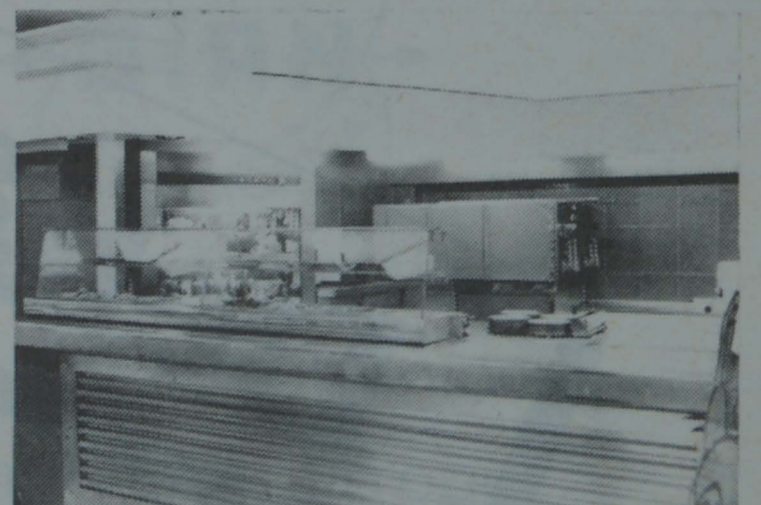
Nos alegra, eso sí, que el propio Sr. Bandrés, afirme que la desaparición de ETA será lenta pero inexorable. Y más nos alegraría el que se desterraran para siempre todas las violencias que atentan contra los derechos humanos. En esto que es el fondo de la cuestión creo que todos los que nos preciamos de bien nacidos estamos de acuerdo. Lo demás es pura forma.

Jaume Monés Albet

MECAINOX, S. a.

METALISTERIA Y MECANICA
INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
MUEBLES INOX PARA
HOSTELERIA Y ALIMENTACION

Penedés, 92

Teléfono 379 06 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Centre d'Estudis García Lorca

CURSOS DE MICROORDINADORS

LLENGUATGE BASIC

- 10 ALUMNES PER CLASSE
- CLASSES D'UNA HORA DIARIA
- NIVELLS DIFERENTS
- PRÀCTIQUES AMB MICROORDINADORS AL MATEIX CENTRE
- I TAMBÉ CURSOS ESPECIALS PER A ESTUDIANTS D'E. G. B.

INFORMACIÓ:

CARRER SANT BOI, 22-26 (EL PRAT)
(PROP DE CORREUS)
TEL. 370 04 53

CHEZ - RIBERA
RESTAURANTE CAFETERIA

AMBIENTE AGRADABLE Y DISCRETO

CAMBIO DE DIRECCION

Autovía Castelldefels - Junto desvío Sant Boi
Teléfono 379 44 48 - EL PRAT

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

CITROËN

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61

EL PRAT

Delta
LLOP SEAT

*El periòdic
d'El Prat*

75è aniversari d'un vol històric

A primers de febrer es commemora el 75è Aniversari dels primers vols d'un avió a Catalunya, a tot Espanya i fins i tot a la Península Ibèrica. Aquest esdeveniment històric tingue lloc a l'antic hipòdrom de Barcelona, situat precisament al delta del Llobregat, en terrenys avui ocupats per la grandiosa factoria de la Seat. El primer dels vols es realitzà l'onze de febrer del 1910.

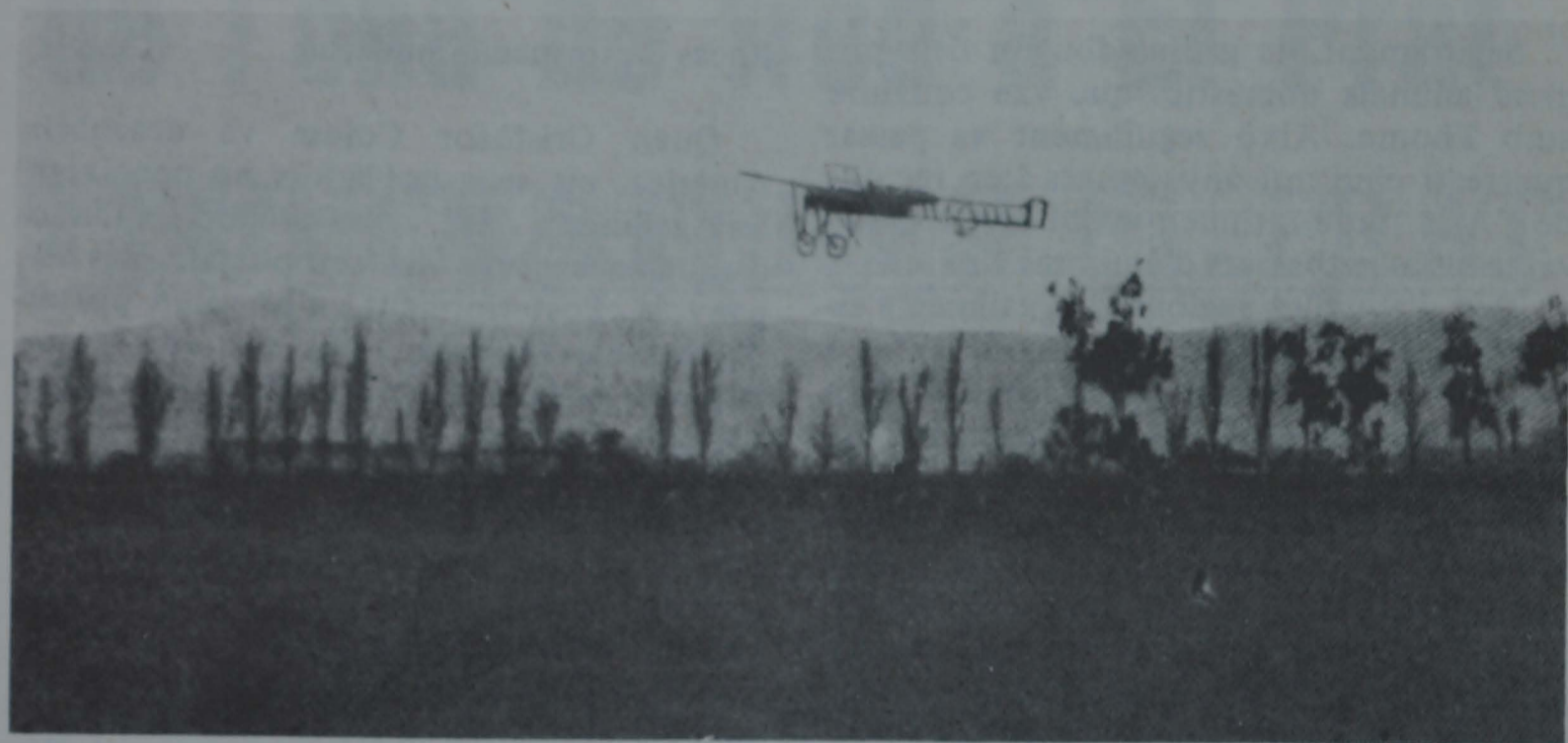
Abans de prosseguir amb la descripció d'aquests primers vols de la nostra aviació, caldria subratllar que des de començaments del segle XIX, Barcelona havia estat molt sensibilitzada pels avenços de l'aeronàutica, que en aquells temps es limitaven a les ascensions en globus.

Les primeres exhibicions foren realitzades per famosos aeronautes francesos, sorgint més tard els aeronautes del país, entre els quals destacaren els "capitans" Budoy, Vilaregut, Darder, Purroy, etc. També hi hagué alguna "capitana" com l'anomenada Alegria.

La travessa del Canal de la Mànega, pel cèlebre aviador francès Louis Blériot, esdevenint el 25 d'agost del 1909,(1) va despertar molt d'interès entre els entusiastes de l'aviació de Barcelona, agrupats a l'entorn de l'Asociación de Locomoción Aérea. La citada entitat fou la que organitzà els primers vols d'una màquina més pesada que l'aire, contractant a tal fi el pilot francès Lucien Mamet, un dels millors deixebles de Blériot.

L'oportunitat de l'aparició a la llum pública, ara fa aproximadament un any, de la "Història de l'Aviació Catalana", d'en Josep Canudas,(2) ens ha permès de disposar d'un testimoni excepcional d'aquella memorable fita històrica. Pel seu indubtable interès, hem cregut adient reproduir de la citada obra d'en Josep Canudas els paràgrafs que descriuen el primer dels esmentats vols:

"El monoplà (Blériot XI, motor Anzani de 25 hp) d'ales blanques es destacava damunt l'herba verda del camp, ja preparat per a la sortida. Mamet s'enfilà a l'aparell i ocupà el seient entre les ales. A un quart de quatre el mecànic engegà el motor fent girar l'hèlix, i després d'uns moments de prova el pilot donava el senyal de deixar-lo anar. L'aparell, graciós i lleuger, va començar a rodar i, quan menys ho esperàvem, va aixecar-se prop d'un metre i així va recórrer de deu a quinze metres de distància;

tornà a tocar terra... La prova havia donat un bon resultat.

Es repetí l'operació; l'aparell rodà potser més ràpid que abans i, un segons després, el monoplà deixava terra majestuosament, s'anava envolant, prenia altura i tot seguit sortia dels límits del camp. Volava! Va ésser uns moments d'emoció intensa."(3)

Aquest primer vol durà dos minuts i vuit segons, a una altura d'uns setanta metres, i fou una exhibició privada, reservada als socis de la citada Asociación de Locomoción Aérea i a la premsa.

El diumenge dia 12 de febrer havia de celebrar-se la primera exhibició pública, però el vent ho impedí. El dia 17 del mateix mes, davant una nombrosa concurrència, Mamet va celebrar la primera exhibició, a uns cent metres d'altura que deixà bocabadats els assistents. El dia 20, féu la darrera demostració, en el transcurs de la qual tingué un accident que li impedí la continuació dels vols.

Val a dir que el llibre "Un Siglo en Barcelona", que analitzà els principals fets esdevinguts a Barcelona, entre els anys 1844 i 1944, dedica un apartat del capítol "Aviació y Radio" a glossar aquells històrics vols d'en Lucien Mamet.(4)

A nivell local, cal recordar que "Prat de Llobregat-Ensayo Histórico" (5) destaca també que "El primer vuelo de aviación de nuestra Patria tuvo lugar en el desaparecido hipódromo de Casa Antúnez..."

L'informatiu d'Amics d'El Prat, "El Prat", publicà a l'any 1976 (6) un número especial dedicat a l'Aviació, en el qual hi ha un interessant article que també en fa referència.

Finalment creiem que és d'interès de consignar que un dels citats vols fou presenciats pel conegut advocat Ramon Roigé i Calzada, que hi assistí acompanyat pel seu pare el farmacèutic Ramon Roigé i Badia, de grata memòria.(7)

REFERENCIES:

Josep Ferret i Pujol

- 1) "Historia de las Comunicaciones - Transportes Aéreos", V. Bridges, pàg. 50.
- 2) Fa referència al període 1898-1936. Vegi's DELTA núm. 63, desembre 1983.
- 3) Pàg. 18 de "Història de l'Aviació..."
- 4) Autor: Ramon Aliberch, pàg. 162
- 5) Autor Pare Andreu de Palma de Mallorca, pàg. 393
- 6) Article, "Inicis de l'Aviació Catalana", Jordi Moners i Sinyol, febrer 1976
- 7) Dades facilitades pel senyor Ramon Roigé i Calzada.

Angel Rodríguez

JARDINERIA

Ahora es el momento de podar sus árboles y arbustos

Llame al teléfono n.º 370 24 62
Plaza Ramón Roigé, 4, 4.º, 2.ª

EL PRAT

**Antenas Colectivas
Porteros Electrónicos
Alarmas Antirrobo**

Abonos de mantenimiento en todas las instalaciones

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

La Raça Prat també té història

Segurament, la gallina fou un dels primers animals domèstics que van conèixer amb l'home. Això segurament va passar quatre o cinc mil anys enrera i en regions de l'Àsia, on continuen vivint en estat salvatge els avantpassats d'aquestes aus.

Des d'aquelles regions, les gallines s'escaparen per tot arreu. A través de l'Iran i l'Àsia Menor, passaren a Grècia i d'allí a la conca del Mediterrani i a la resta d'Europa.

Pel que fa referència a les races d'origen mediterrani, la majoria dels autors opinen que procedeixen directament del "Gallus Bankiwa", una de les quatre espècies del gènere "Gallus" que encara resten en estat salvatge. Però quant a les races dites asiàtiques i a les de lluita, les opinions són més variades; hi ha qui creu que procedeixen de diferents hibridacions entre les quatre espècies salvatges conegudes, i no falten els qui atribueixen l'origen de les races asiàtiques a una espècie avui extingida, basant-se que posseeixen certes característiques craneals que no es troben en les races mediterrànies.

L'home ha criat durant segles i segles les gallines —igual com les altres espècies domèstiques, excepte els cavalls— sense preocupar-se de millorar les seves característiques productives. Va ser durant el transcurs del segle XVIII que uns ramaders anglesos, sense coneixements genètics, aplicant empíricament aquell aforisme català que diu "de la mateixa fusta", equivalent d'aquell de castellà "de tal palo tal astilla", iniciaren i aconseguiren primerament la millora de la població bovina indígena del seu país, i posteriorment, l'ovina i la porcina. Així es va iniciar una veritable revolució en la cria dels animals domèstics, donant una gran importància als grups racials.

Les gallines, com hem dit, no es varen sostreure a participar en aquesta revolució. Durant el segle XIX van començar a perfil·lar-se els grups racials, i cada raça amb les seves varietats, i posteriorment s'inicià la millora de les qualitats productives de les races productores d'ous i carn i la multiplicació de les races ornamentals.

Actualment són més de tres-centes les races, subraces i varietats de gallines que es coneixen i cataloguen. Unes especialitzades en la producció d'ous, altres en la de carn, altres de mixtes, sense oblidar les ornamentals i les de lluita. La diversitat de formes, de tamany (des de gegants fins a nanes), de coloracions, produccions, etc. és una demostració evident de la plasticitat que presenta aquesta espècie animal.

Aquest bigarrat i nombrós assortit de races i varietats fa difícil la seva classificació, per aconseguir la qual s'han proposat moltes pautes. Ara bé, d'una manera empírica, podem dividir les races de gallines en quatre grups:

- Races d'origen mediterrani o europeu
- Races d'origen asiàtic
- Races de formació moderna
- Races de lluita.

Races de formació moderna

Quan Cristòfor Colom va descobrir Amèrica, els seus pobladors no coneixien les gallines. Així, els primers animals d'aquesta espècie van ser portats pels espanyols. Posteriorment, n'hi varen portar d'altres els anglesos, francesos, etc. Naturalment, cadascú va portar les gallines del seu país d'origen.

A mitjans del segle XIX, convençuts els avicultors americans de la necessitat de posseir noves races productives, o simplement ornamentals, creuaren les races indígenes amb les asiàtiques i les de lluita. Els avicultors europeus seguiren també aquest camí. I així sorgiren les anomenades races modernes, de les quals són les més famoses les Plymouth, Rock, Orpington, Rhode Island Red, Wyandotte, New Hampshire, Favorellones, Chantecler, Paraíso, etc. cadascuna d'elles amb les seves corresponents varietats de coloració, forma de cresta, tamany, etc.

Races d'origen mediterrani o europeu

Podem incloure en aquest primer grup totes les races procedents de la població aviar indígena, que durant segles han criat les poblacions rurals d'Europa.

Sense entrar en detalls de com arribaren a Europa les primeres gallines i si el seu origen és monofilètic o polifilètic, l'actual població indígena es divideix en dos grups ben diferenciats:

- Un grup format pels animals de pell i potes grogues i ous de tamany mitjà de color blanc.
- Un altre format pels animals de pell blanca, potes blaves, grises o fosques i ous grossos de color rosat o bru.

D'aquests dos grups s'han originat un

gran nombre de races que formen el grup mediterrà o europeu.

Els nordamericans, a partir d'uns lots de gallines procedents de la comarca de Livorno (Itàlia), pertanyents al primer grup, obtingueren la que avui és la més famosa productora d'ous blancs, que batejaren amb el nom de Leghorn.

A Europa, les gallines de pell i potes grogues i ous blancs, es poden trobar per tot el litoral de l'Oest d'Itàlia (Ancona), Grècia, França (Rosselló i Provença), Espanya (Empordà, La Selva, València, Múrcia). També se'n poden trobar al Nord d'Àfrica.

Les gallines del segon grup (pell blanca i potes blaves, ou gros de color rosat o bru) han donat origen a les races de la Bresse, Campine, Brabançona, Ardenesa, Castellana, Andalusia, Menorquina, Vilafranquina, Prat, etc.

Races d'origen asiàtic

Durant el segle XIX arribaren a Europa i Nordamèrica, procedents del sud de Xina, les anomenades races asiàtiques, d'unes característiques totalment diferents de les gallines conegudes fins aleshores a Europa. Aquesta arribada coincidí amb una efervescència racial de part dels criadors, que intentaven millorar les qualitats del seu bestiar, obtenint races especialitzades.

Les races asiàtiques foren utilitzades pels avicultors d'Europa i Nordamèrica principalment amb la finalitat de millorar les races que ja posseïen, naixent així una multitud de les anomenades races modernes.

Les races asiàtiques arribades foren tres: Conxinxina, Brahmappootra i Langshan. Actualment no tenen cap interès des del punt de vista econòmic. Son races ornamentals.

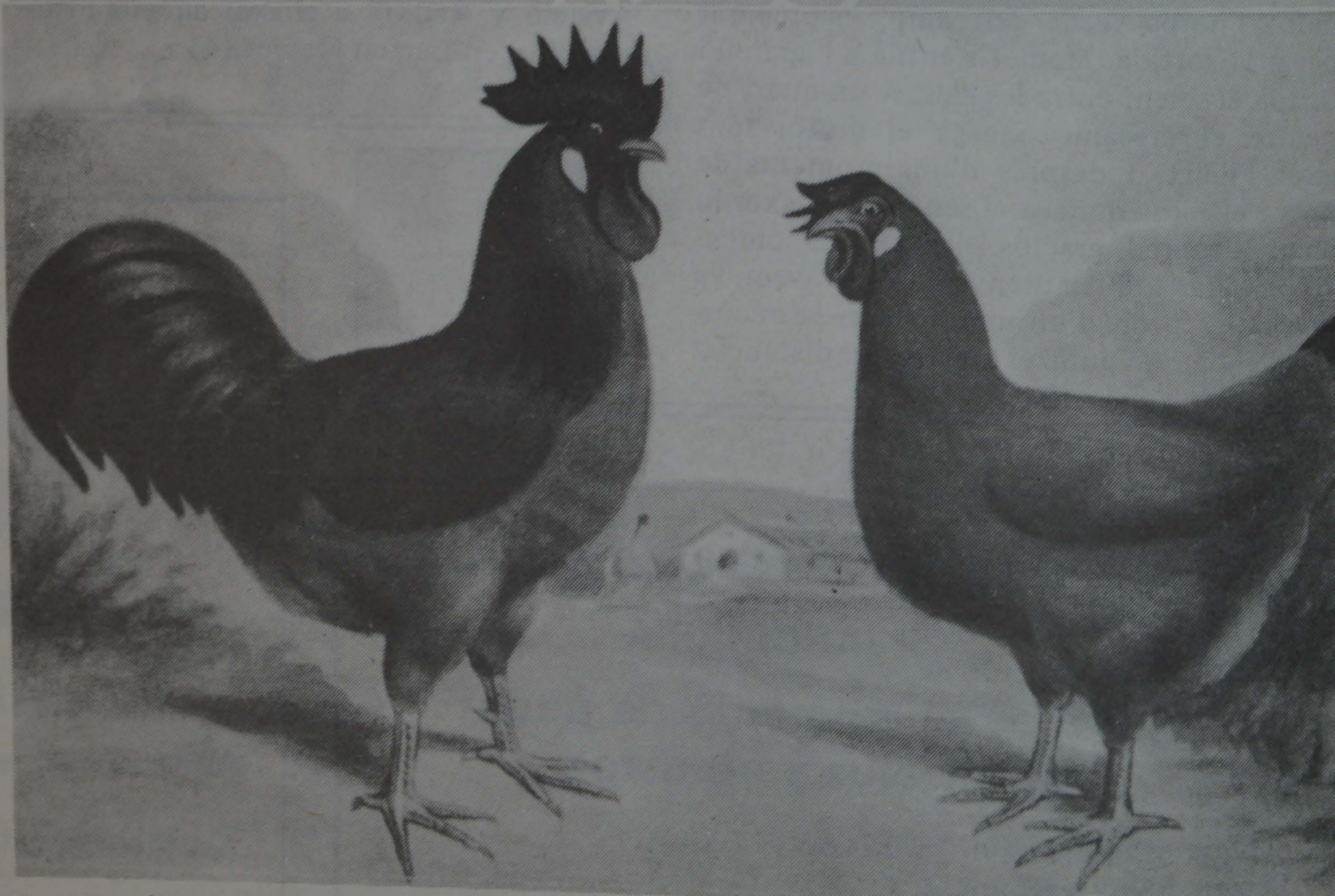
(Continuarà)

Enric Colominas i Cortés

LA RAÇA DEL PRAT ROSSA

LA MILLOR GALLINA PER A CATALUNYA

Característiques racials del tipus perfecte, per les quals han de guiar-se aquells que criïn aquesta raça

Cartell editat per la Generalitat fixant l'arquetip de la Raça Prat Róssa

El dia 9 s'enregistrà -6'8° C

Algunes dades de l'ona de fred a El Prat

Certament les notícies més importants d'aquest any que ara acaba de començar fan referència a diferents aspectes relacionats amb les baixíssimes temperatures que hem suportat a conseqüència de les onades de fred que ens han arribat des del nord d'Europa.

Hem cregut d'interès exposar en aquesta crònica les dades més significatives registrades a El Prat fins el dia 12 de gener, les quals ens han estat facilitades per l'Estació Meteorològica de l'Aeroport. Cal advertir que les temperatures entre el citat punt i el nucli urbà de la nostra població poden oscil·lar molt poc, de l'ordre d'1°C com a màxim.

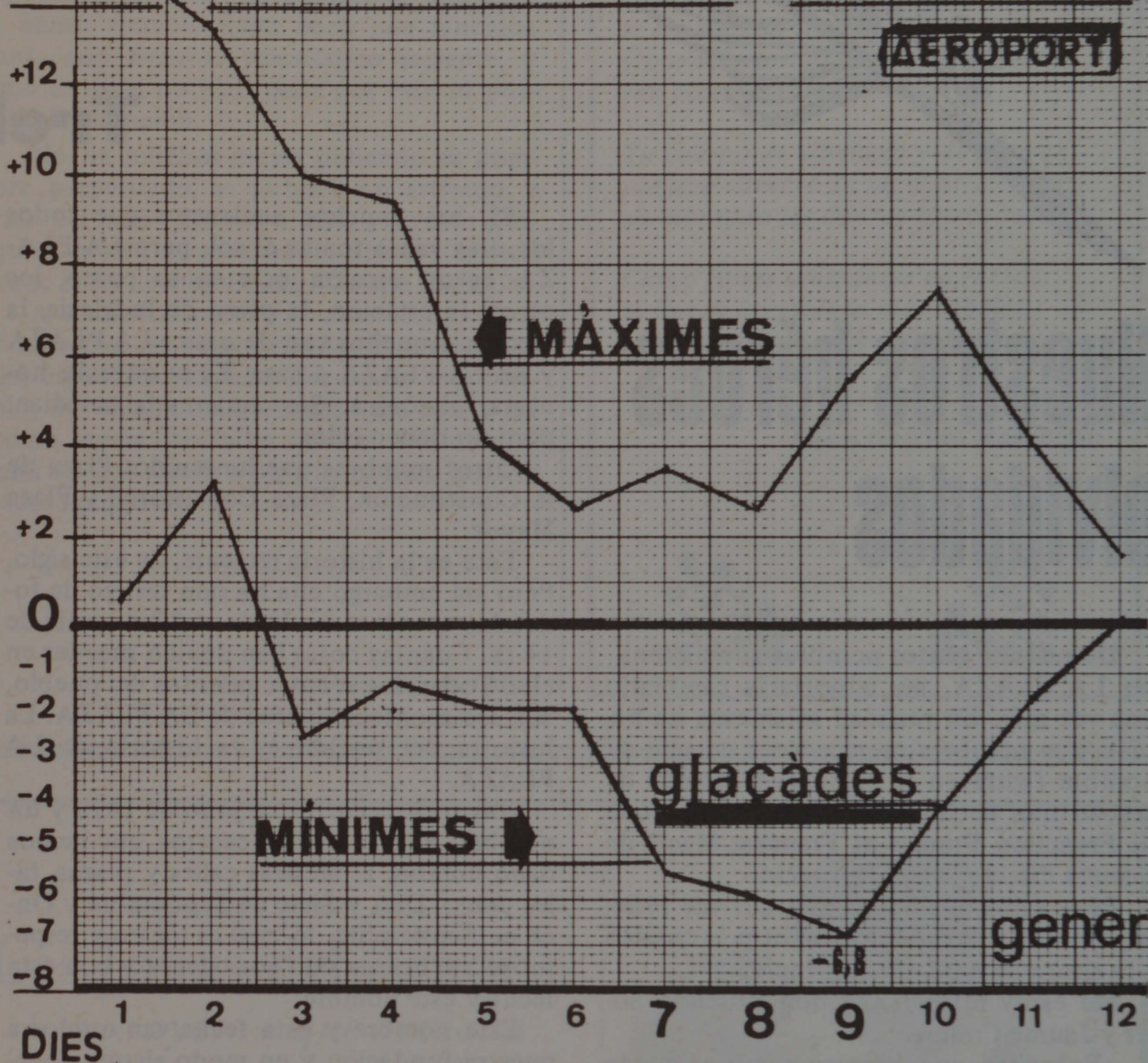
L'ona de fred, a què ara ens referim, arribà el dissabte dia 5 de gener, caient a mitja tarda una lleugera nevada, que cobrí bona part dels terrats, teulades, camps i jardins, apareixent el dia de Reis una capa d'uns 2 cm. de neu.

Les temperatures més baixes es registren, però, el dilluns dia 7 de gener (-5,4°C), el dia 8 (-6°C) i sobretot el dimecres dia 9 que es registra -6,8°C. En la gràfica es pot contemplar l'evolució de les temperatures màximes i mínimes diàries en l'Estació Meteorològica abans indicada. Cal subratllar que les màximes foren també molt baixes durant els dies 6, 7, 8 i 12 de gener.

Els danys ocasionats per les glaçades han afectat particularment l'agricultura pratenc, on les pèrdues són molt considerables. D'altra banda moltes canonades d'aigua s'han glaçat, produint-se "reventons" i interrupcions del servei en molts estatges i indústries de la localitat. Cal significar que el divendres degut a les baixes temperatures de les aigües superficials del Llobregat, aquest es glaçà, tenint d'utilitzar-se per evitar restriccions d'aigua a Barcelona, les aigües artesianes (+ 17°C) de la Central de la S.G.A.B. de Cornellà.

El divendres dia 10, malgrat haver pujat la mínima, es glaçaren les pistes de l'Aeroport, cosa que obligà a tancar el trànsit

TEMPERATURES EL PRAT

d'avions, gairebé durant 3 hores, cosa que també succeí a un tram de l'Autovia de Castelldefels.

Aquestes temperatures tan fredes no s'havien aconseguit des del mes de febrer del 1956, que s'arribà a El Prat -8,5°C. en la segona de les dues intensíssimes ones de fred. Creiem d'interès reproduir un paràgraf de la crònica publicada a "Prat" (1) relativa a aquelles ones de fred: "La segun-

da ola de frío, más intensa que la anterior, nos llegó el día 10; al día siguiente el termómetro marcó 7 grados bajo cero, que fueron 8,5 el domingo día 12".

Josep Ma. Bertran i Mercader
Josep Ferret i Pujol

Referències:

1) "PRAT" núm. 141, febrer 1956

**AUTO
MARINA**

**COMPRA-VENTA
DE AUTOMOVILES**

Carretera de La Marina, 16
Teléfono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

PRUEBE

SUERTE

Q

H

EL PRAT DE LLOBREGAT
JUNTO FARMACIA

Sábados de 9 a 19 horas

Nuestros héroes olvidados

Después de tantos nombres que ha tenido LA PLAZA, no importaría cambiarlo una vez más. En realidad solamente ha habido dos nombres merecedores de que su nombre figure en la placa. Son los que de verdad han hecho mucho por ella, porque ni Francisco Franco ni Francesc Macià de manera directa la han favorecido.

Pero estos dos hombres a que me refiero, el uno la pavimentó y el otro la ensalzó a la altura de niña, moza y mujer.

Me estoy refiriendo a don Rosendo Soler y Jaume Codina.

¿Entonces, qué mejores nombres puede llevar que los de sus benefactores?

Hay una cuadrilla que todos los días se refugia en su centro, excepto los de lluvia que lo hace en los soportales del banco, bajo los árboles y ella es testigo de todas sus conversaciones, más bien futboleras y del Barça casi todas. Son sus asiduos, de todos los días. Nosotros los encontramos cuando en nuestra ronda chiquitera la cruzamos todos los días también. Pasamos por LA PLAZA, por su centro, en diagonal. En verano serpenteamos a la muchedumbre que se aglomera en ella, en invierno solamente nos encontramos con Marcilla, Pughès, Martínez, Cuadrat, Comabesosa, mi amigo Pepe y todos los demás futboleros. Estos sí que son asiduos de ella por devoción, el resto de los peatones la atraviesan hacia el trabajo, cuando van a sus casas o en sus compras. También Baldiri tiene que ir todos los días, y las gitanas que venden sus flores frente al mercado y los empleados de bancos y cajas ubicados en ella y Pau Vallhonrat el poeta, el alcalde, los concejales, los urbanos y las últimas féminas que visten el uniforme azul.

Aparte de estos dos hombres que la distinguieron, también la cuadrilla futbolera merece tener su nombre en LA PLAZA, pues ellos son los que todos los días del año la hacen compañía por devoción.

Sí, hay muchos ancianetes que todos los días van a tomar el sol, pero LA PLAZA es un escalón más en su paseo, los otros; la estación, la plaza de la iglesia, la piscina. Aquellos van de casa a LA PLAZA y de LA PLAZA a casa. Es su querida, honesta, platónica. Sus mujeres la envidian, pero no tienen celos.

Otros nombres que ha tenido: Plaza de la Constitución, Plaza Consistorial y Plaza Mayor.

Esta es la historia reciente, de este siglo. Pero sin embargo ella ha sido testigo de todos los acontecimientos desde el 27 de julio de 1418. Cuántas cosas han debido suceder en ella. Todas, los acontecimientos del pueblo, son los acontecimientos de LA PLAZA. La historia del pueblo es la historia de LA PLAZA.

Hay una fecha: 27 de julio de 1418 y un nombre: Bernat Gual. Nosotros, que hemos dado nombre a nuestras calles y plazas, tales como, Diez y Siete de Septiembre y Once de Septiembre, lo cual es lógico y respetuoso, no hemos sido considerados con esta fecha y este nombre.

Este nombre y esta fecha van unidos a nuestra fundación y en modo alguno debemos olvidarlos, para nosotros el 27 de julio pasa igual que otro día cualquiera. No vivía yo el año 1918 cuando se cumplieron los 500 años de la fundación y no sé si viviré el 2.018 cuando se cumplan los 600 años. Tampoco tengo noticias de que se haya honrado esta fecha, pero sería muy deseable que los festejos del sexto centenario de la fundación compensaran tantos años de olvido.

Este día que se puede considerar como el de la fundación, es para nosotros importante, a tal extremo que no debemos olvidar perpetuarlo en la memoria y si fuera posible insertarlo en alguna placa, recuerdo de este día en que Pere Becet, Batlle General de Cataluña, otorgó a Bernat Gual permiso para poner carnicería.

La fecha del veintisiete de julio va unida íntimamente a la figura de Bernat Gual. Este hombre, nuestro fundador, fue el que puso los cimientos a nuestro pueblo. Olvidarlo sería renegar de él, y los hijos no deben hacer esto con sus padres. No fue su intento fundar un pueblo, eso es cierto, pero aún sin desearlo, lo hizo por lo cual le debemos homenaje de admiración y pleitesía. Al igual que Colón, Bernat Gual nunca supo que él mismo fuera el fundador, murió sin saber este extremo. Recordar su figura, homenajearle, dar nombre a una calle, sería como el reencuentro del hijo pródigo,

Primer Concurs Periodistic-Literari "DELTA" Trebball Seleccionat

que una vez abrió los ojos fue a refugiarse y obtener el perdón del padre.

Pero si Bernat Gual, merece como fundador tener un lugar en nuestra geografía, no son menos Baldiri Sigalés y Blai Pujol, que fueron los colonizadores.

Nada sabemos de la vida de nuestro fundador y muy poco del barbero, pero mucho del barquero, y éste sí que fue un luchador. Este "pagès"- "barquer"- "comerciant"- "hostaler" es digno y merecedor de recordar su memoria, no digo más que los otros, porque no sabemos cómo fueron o qué hicieron aparte del hecho histórico que representa, pero de éste conocemos sus luchas, su espíritu emprendedor, su capacidad de trabajo, su inquietud y su vejez. De estos dos últimos, separados ya dos siglos y medio, aún conservamos sus recuerdos perennes, sus casas.

Baldiri Sigalés nos legó su casa, el Ayuntamiento se la incautó por deudas contraídas y ella ha servido de Archivo Municipal, Alcaldía, Escuela de niños y actualmente su solar alberga el Mercado Municipal. La colonización de estos dos hombres fructífero hasta convertirse nuestro pueblo en lo que hoy es.

Y cómo no recordar al R.P. Pau Mateu, el buen cura y el de más larga estancia de todos los rectores de la parroquia, promotor de colonizadores e impulsor de Blai Pujol. Financiero de tierras de la rectoría y primer enclave del pueblo.

Si queremos recordar a los negativos, también los hubo, y bueno es conservar su memoria para saber quiénes fueron, pero estas placas, que se hagan en fondo negro, para que el pueblo las distinga. Y en este capítulo entra Francesc Capdellaire. El cura protestón, usurero, déspota. De él se puede escribir un libro entero de sus pleitos con el Común y este sería muy extenso. Qué contraste, sucedió al R.P. Pau Mateu en la Rectoría.

A Dimas Camps, rector de Sant Boi, placa negra, pues se opuso rotundamente a nuestra independencia parroquial. Sus rentas de esta parroquia le llevaron a realizar lo irrealizable, hasta desobedecer las bulas papales y buscar aliados en la curia barcelonesa. Tal poder tenía que hizo destruir lo poco que se había levantado del tempo parroquial.

Qué diremos de Joan Amell, decidido protector de la Parroquia y quizá el segundo en importancia en la fundación del pueblo o el primero en importancia y el segundo en orden. Fue quien regaló los terrenos para la construcción del templo, los mis-

mos que actualmente ocupa el tercero.

Y Miquel Casanoves i Ribes, dónde está su recuerdo. Ingratos somos, nos dio como hijo a Jaume Casanoves i Parellada, auténtico paladín que merece capítulo aparte, y por si esto no bastara, fue en su época de alcalde cuando dijo: "Aquí se me muere la gente de fiebres", cuando el recién construido Canal de la Derecha sin salida a la mar, desató la mayor desastre sanitaria de toda la historia del Delta. Con su grito despertó la conciencia de las autoridades sanitarias.

Digno es el primer Rector Pere Pellicer de tener una calle, pero no olvidemos que su coetáneo Vicenç Ros fue el autor material, el líder de nuestra independencia parroquial. El capitaneó a todos los demás y sin embargo ha caído en el olvido.

Guillem Ramón de Gualba, otro eterno desconocido, pues nos dio... casi nada. Las primeras leyes para regir el pueblo: "Las Ordinacions".

Y por qué no recordar a Jaime I el Conquistador, él fue quien definió al pueblo y le dio forma en nombre "Prado" y cuyo nombre desde 1266 ha llegado hasta nuestros días después de haber cambiado éste según las épocas.

Tenemos nombres de ríos en este nuestro pueblo, sin vinculación alguna con ellos y sin embargo quién sabe del "Rubricatus" de los romanos. Río Rojo, Padre Llobregat.

En la historia reciente y actual hay muchos que merecen colocarse, pero por temor a herir sentimientos de aquellos que son merecedores y no les dieron cabida, no los nombraré. Uno sí quiero citar: autodidacta, ejemplo de lo que un hombre puede llegar a ser con voluntad, para que quede en nuestro recuerdo, este es el desaparecido alcalde: Antonio Martín Sánchez.

El hecho de estar muerto no presupone forzosamente tener su nombre en una calle y como ejemplo debo decir que tenemos una, con nombre eclesiástico reciente, y que se sepa, no hizo nada por este su pueblo de adopción.

No ha muchos meses pidiendo su nombre perpetuado, se publicó un artículo, a raíz del cual escribí yo éste, y lo cito porque también es un hombre digno y al cual ya se le ha hecho justicia: l'Anton Cadiraire.

A todos los que no he nombrado, vivos o muertos, no es por olvido. El imperativo del espacio lo impide. Héroe de este pueblo, de vuestra memoria me hago eco, y así como teneis cabida en mi corazón, día llegará en que vuestro pueblo os hará justicia recordándoos.

Félix Santaolalla

A Carmen Amaya

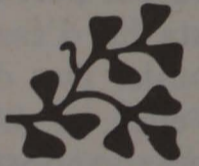
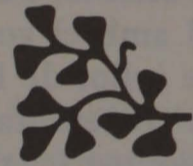
*Mirando el verde de la mar bravía
en el Somorrostro de tus andares
yo he visto en un pandero de alamares
tu cintura de junco y plata fría.*

*Una fragua soñando en la bahía
te espera con tu bata de lunares,
y por montes, praderas y adelfares
van luceros llorando todavía.*

*Tu cuerpo de albahaca y de corales
fue una cumbre de luz y escalofrío
alumbrando las danzas torrenciales.*

*Como flores sangrantes de rocío
te lloran los gitanos más cabales,
errantes por el ancho praderío.*

César Garrido Marquero

Las Joyas del Amor

+ que ayer — que mañana

Pat. A. Augis

Joiaria - Pettotgeria

J. Roca

Ferran Puig, 59

El Prat de Llobregat

CL-5

CA-15

CA-8

H-2

MA-2

MA-3

«Desmesurades expectatives. La política industrial no és la ZUR», diu Tejedor

Els Ajuntaments del Baix Llobregat, juntament amb els sindicats UGT –Unión General de Trabajadores– i CC.OO. –Comisiones Obreras– i la patronal de la comarca –SEFES– formen part d'una comissió encarregada del seguiment de l'assumpte de les Zones d'Urgent Reindustrialització, més conegudes per les sigles ZUR. L'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, és un dels representants

dels Ajuntaments del Baix Llobregat, juntament amb els de Sant Boi i Esplugues. Hem parlat amb el nostre batlle de què poden ser les ZUR, per a què poden servir, com és actualment el tema, ... Malauradament, la concreció informativa no és gran a causa de l'escassa claredat d'objectius existents per a les ZUR. Tothom, però, en parla com si fos una solució al problema de l'atur.

—Com està actualment el tema de la ZUR?

—El tema de les Zones d'Urgent Reindustrialització en aquests moments —des de la dada que va sortir el decret, el 28 de juliol del 1984— ha tingut pocs avanços quant a la concreció de les propostes en el marc del mateix decret que el Govern Central havia aprovat. Dic que hi ha hagut poca concreció perquè, fonamentalment, ha de sortir del Govern autonòmic. Es a dir, s'aprova per part del govern central, però la proposta ha d'ésser d'acord amb el govern autonòmic. Des del mes de juliol de l'any passat ençà, el govern de la Generalitat no ha fet una proposta territorial, per les raons X: econòmiques, per no haver aprovat el pressupost, per no tenir les idees clares o per esperar qualcom que ara encara no sabem què és. El fet que hagin passat cinc mesos sense tenir aquesta concreció ha contribuït a crear unes expectatives, respecte al tema de les ZUR, que probablement no responen al contingut, la importància i les possibilitats que pot aportar el mateix decret de cara a la implantació industrial.

—El conseller d'indústria, Joan Hortalà, què diu de les ZUR?

—La veritat és que el conseller d'indústria, més enllà que fa tres mesos, aproximadament, va fer una primera proposta ter-

ritorial que parlava una mica de quines eren les poblacions del Baix Llobregat, també del Maresme i fins i tot del Vallès Occidental, fins ara no ha tingut cap concreció. Des de la comarca del Baix Llobregat nosaltres insistim des de fa tres mesos a tenir una entrevista amb el conseller per dir-li: "Escolti, conseller, que nosaltres demanem que en el cas del Baix Llobregat no siguin poblacions concretes, sinó que l'àmbit territorial sigui tota la comarca per una sèrie de raons". No hem tingut cap resposta fins que el passat dia 7 es convocà una assemblea d'alcaldes a Martorell i, casualment, el conseller dóna una entrevista el mateix vespre.

“Demanem que participin els agents socials”

—Llevat del Baix Llobregat, els sindicats no hi participen gaire, en això de les ZUR.

—La Generalitat i, en concret, el conseller d'indústria, no ha reconegut avui cap paper als sindicats en el tema de la ZUR. La conselleria no ha marcat cap tipus de participació ni ha creat cap consell consultiu, que en definitiva seria una mica el que demanem, que participin els agents socials. Al Baix Llobregat, una vegada més, hi ha

hagut una voluntat d'avançar en el terreny de les propostes concretes i intentar mediar en un interès que ha de ser col·lectiu de totes les parts. No hi ha dubte que respon al fet que al Baix es donen unes condicions que no es donen en el Vallès, per dir-ho d'alguna manera, o no es donen en el Barcelonès. Aquí s'ha fet un esforç important, i jo crec que això la mateixa conselleria ho hauria de tenir molt en compte, perquè vol dir que hi ha uns interlocutors que par- teixen d'un acord previ.

—I a la darrera entrevista amb el conseller Hortalà, què se'ls va dir?

—Va haver-hi una modificació, per part de la conselleria, de la proposta que parlava inicialment. Es diu que el que es pensa és que poden ser polígons industrials concrets dins d'alguna població en concret, modificant la proposta inicial i sense recollir tampoc la proposta que es fa des de la comarca.

—Sembla que les ZUR més que res estan creades de cara als llocs on hi ha hagut reconversió. Hi ha empreses petites on no hi ha hagut reconversió i estan aturats. I hi ha molts joves que no han estat reconvertits, però no troben feina...

—Efectivament, això es pot donar. Jo penso que les ZUR en si és una resposta d'urgència que el Govern implanta en aquells territoris de l'Estat on actua amb un grau més gran o més petit quant a la reconversió. De manera que, a Catalunya, concretament, podríem parlar de la reconversió del tèxtil, de la gamma blanca i del sector de la moto, al Baix Llobregat. Aquí s'ha fet una reconversió que significa enviar a l'atur a un nombre important d'aturats i, molt quirúrgicament, la voluntat de la ZUR és la de propiciar unes condicions més favorables, des del punt de vista fiscal, de subvencions i de facilitats d'implantació, d'ajudes que siguin un estímul per la implantació industrial. Però no tant com perquè això pugui significar generar 50.000 ó 60.000 llocs de treball, que és el que al Baix necessitaríem. Les informacions de que jo dispo parlen de 6.000 llocs de treball a Catalunya.

“La conselleria d'indústria no té política econòmica”

—I això fa crear falses expectatives...

—La Generalitat, respecte a aquest tema, està contribuint a crear aquestes expectatives, quan realment les ZUR no pot ser la política industrial del Govern autonòmic

Tejedor: “No es poden crear falses expectatives amb les ZUR”.

Jo diria que des de les últimes eleccions, des de la nova legislatura, la conselleria d'indústria avui no té cap tipus de política econòmica. Si el que es tracta és de pensar que a partir de les ZUR podran venir igual els japonesos que el fuster que tingui 8 treballadors a no sé quin lloc per posar un taller... ens estem equivocant.

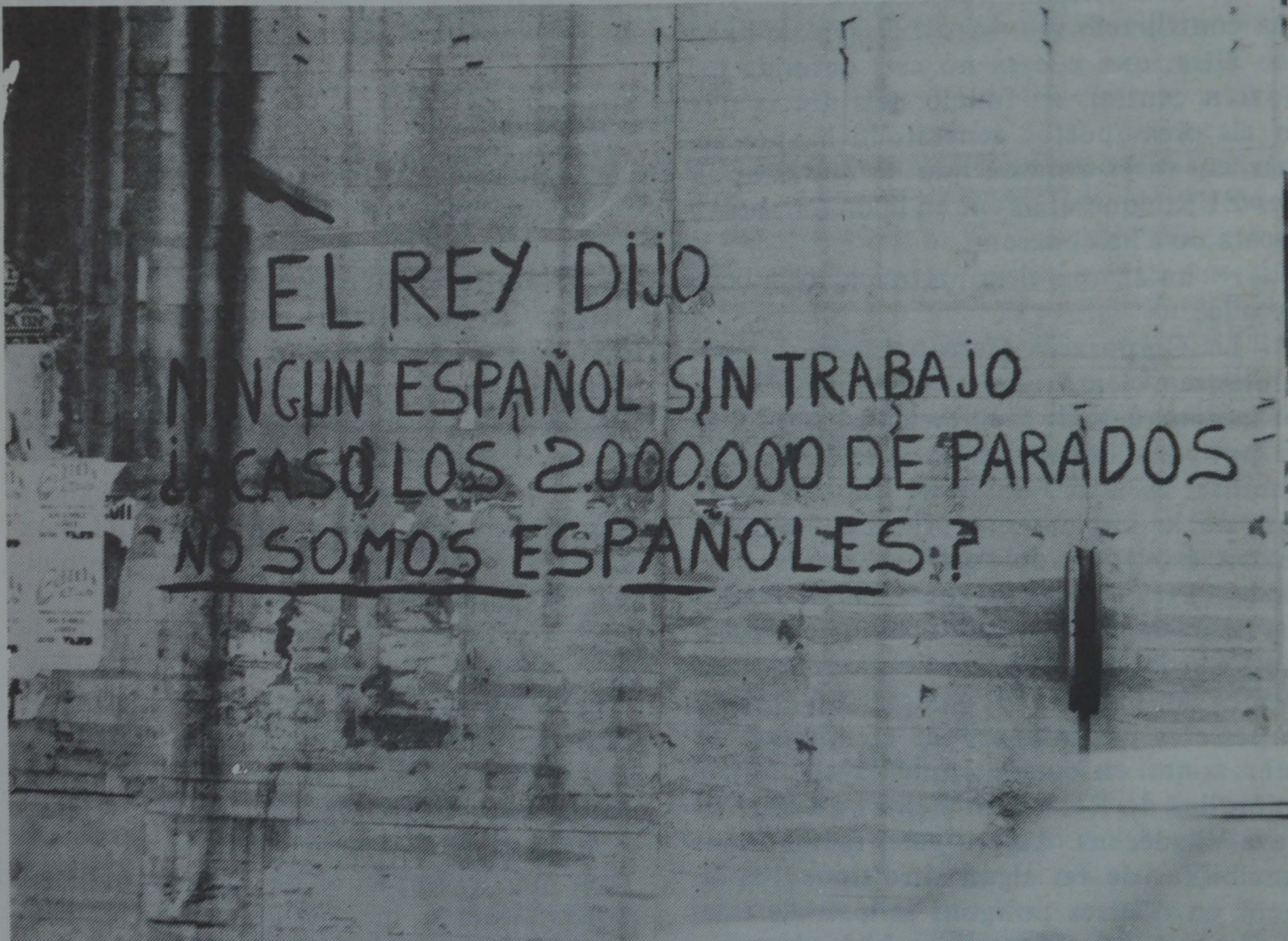
—Manquen competències per definir-se?

— La Generalitat ha de dir quina és la política industrial que té, amb tota la limitació de competències que té. Pot dir: "és el Govern de l'Estat el que ha de marcar..." però el fet és que ja té alguna competència la Generalitat. Ha de dir quins sectors industrials són els que pensen que s'han de potenciar, perquè si no el que pot ser la ZUR és un territori obert a que vingui igual la fàbrica de components de transistors, de microordenadors, que el fuster que ve a posar un taller i crear un lloc de treball o dos, que el magatzem que el que fa és emmagatzemar les joguines dels nanos per quan vinguin els reis. Aquest és el problema.

"Els municipis facilitaran la implantació industrial"

—També hi ha el perill que el senyor que té una indústria a un lloc on no hi ha la ZUR l'agafi, la tanqui i la posi a on sí que n'hi ha. Es a dir, que sigui una recol.locació.

—Aquesta és una possible situació. Si no es crea un mecanisme que reguli, que fixi les condicions, pot no servir per res. Pot

Les ZUR no resoldran el problema de l'atur

servir, simplement, per una especulació.

—El ministre Solchaga va dir que no totes les ZUR tindrien els mateixos beneficis.

—Tenen diferents nivells de participació. El decret fixa una part de subvencions. l'altra part ens toca cedir-la els municipis, i

és la fiscalitat municipal en allò que significui facilitar la implantació industrial. Aquí encara no s'ha fet una concreció de quina és aquesta. Nosaltres interpretem que és facilitar la llicència d'activitat i d'obertura, no pas la de deixar de pagar radicació, pa-

En ple creixement dels anys 60 la creació dels famosos "Polos de Desarrollo" no van servir per desenvolupar gran cosa i, si no, a veure, quantes d'aquelles iniciatives encara funcionen o duren. Les ZUR d'ara semblen també més un instrument de cara a la galeria que no pas uns plans pensats i fruit d'una política industrial concreta. Per no saber no se sap massa quina diferència hi ha entre Zona d'Urgent Reindustrialització i la Zona de Preferent Localització Industrial, que és un altre decret i per la que es regeix, per exemple, la zona de Sagunt...

Ningú no sap encara quines indústries seran promogudes, si serà a base de petites empreses d'alta tecnologia o si serà una política reindustrialitzadora de grans empreses obsoletes o com ens deia el senyor batlle una sèrie de magatzems o naus per fer-hi fusteries...

No existeixen, ni es contemplen tampoc les condicions objectives suficients perquè es pugui controlar i parar la possible i més que probable recol.locació d'empreses i tallerets, tancant-les d'un lloc qualsevol per obrir-les en els polígons afectats per les ZUR, i així poder disfrutar dels avantatges fiscals i aranzelaris que s'acordin. I això no és crear llocs de treball.

Ningún no sap com parar les divisions creades entre la classe obrera

Creadors de gegans amb peus de fang

en atur, ja que les ZUR van dedicades als parats "reconvertits" (i no ens referim a una reconversió ideològica, o amb carnet del partit), i no als parats de les petites indústries, ni als joves que busquen feina per primera vegada. Així tindrem parats amb possibilitat de treball i aturats amb més dificultats encara per trobar feina. Ja no es demanen els famosos 800.000 llocs de treball, però ningú no es creu ja que es puguin crear ni la meitat dels llocs de treball que es van destruir amb la reconversió industrial salvatge que duu a terme el Govern de Madrid. Segons la UGT la Reconversió del Tèxtil porta ja 44.000 parats. I les previsions de les cinc Zones d'Urgent Reindustrialització, segons ens diu el ministre Solchaga, preveu la creació de 33.000 llocs de treball en tres anys.

I pensem, com hem dit abans, que

si no hi ha un control eficient, clar i directe aquests 33.000 llocs de treball es poden crear en les ZUR i perdre'ls en altres regions i comarques menys combatives. D'ací a 20 anys ningú no es recordarà de les ZUR com ningú se'n recorda, per obsolets i incapaçs, dels "Polos de Desarrollo" d'en López Rodó, del Camp de Gibraltar, de Badajoz.. I per poc que s'hi esforcin s'acabarà de vendre a les multinacionals els pocs recursos que ens queden i seguirem parlant que el PNB i la "Renta per càpita" pujarà aquest any per sobre de la mitjana europea i... el país serà més pobre que l'any passat.

Les ZUR han creat unes grans expectatives i poden no ser res més del que són en realitat: pel Govern de Madrid una excusa per parar les reivindicacions dels aturats i reconvertits, cada dia més explícits i contundents (Sagunt, País Basc o Vigo) i pel Govern de la Generalitat una manera d'amagar la seva manca de política industrial i poder seguir donant les culpes de tot al centralisme i a la manca de competències, quan tot es redueix a una manca absoluta d'imaginació i de política de cap classe.

per pedral

gar llicència fiscal. Aquesta renúncia ja és una contribució municipal. Després n'hi ha una altra, que encara no està definida pel Govern central, en funció dels diners que en els pressupostos generals hi ha per actuar en altres zones i que en aquestes altres ZUR, concretament en la de Catalunya encara no s'ha concretat.

—Hi ha alguna altra participació ja concretada?

—La Corporació Metropolitana de Barcelona, en el protocol signat el dia 17, ha fet la concreció de facilitar inversió pública en polígons industrials mancats d'infraestructura; és a dir, una part important del cost de la implantació primera d'una indústria és el preu del terreny i són les condicions i les inversions que s'han de fer per portar aigua, llum, escombraries i clavegueram, Corporació Metropolitana ja es compromet, en l'any 1985, a posar 300 milions de pessetes per millorar les condicions de dues zones en concret, que és el polígon de Molins de Rei i Sant Feliu i un altre de Gavà-Viladecans. Això a part, també, de la possibilitat de fer algun altre tipus d'aportació en d'altres polígons industrials també l'any 1985. El que no hi ha hagut, i nosaltres amb això som molt crítics, és cap concreció per part de la Generalitat. La Generalitat no sols no ha concretat quina és la seva política econòmica i industrial, sinó que el pressupost del 85 que s'ha aprovat fa

unes setmanes al Parlament de Catalunya, no en parla en absolut.

“Defensem la ZUR a tota la comarca”

—Tornant al Baix Llobregat... per què es defensa la ZUR per a tota la comarca?

—Nosaltres defensàvem tota la comarca perquè, territorialment, no totes les comarques són iguals. El Vallès té una estructura comarcal amb uns lligams més febles. Al Baix el ciutadà que està censat a un poble no necessàriament treballa a aquest poble. Hi ha molta gent d'El Prat que treballa a Sant Boi, i a la inversa.. L'àmbit del Baix Llobregat, per la proximitat dels municipis, ha d'ésser tota la comarca.

Lluís Tejedor insisteix que, per part de la conselleria d'indústria de la Generalitat, “no hi ha res. El conseller ens va dir: “la política nostra és defensar polígons concrets de poblacions concretes”, però sense cap altra tipus de mapes”. Afegeix que als polígons proposats hi ha contradiccions, com per exemple el de Rubí, on hi ha 6.000 aturats, mentre que al de Castellbisbal —amb 400 aturats— ha d'implantar-se una indústria que els absorbirà.

El nostre alcalde acaba, finalment, per repetir els seus temors respecte de la solució de les ZUR: “Desmesurades expectatives. La política industrial no és la ZUR.

Lluís Tejedor: “Cal que la Generalitat concreti l'assumpte”

Per això el temor que nosaltres tenim és que des de la conselleria el tema de la ZUR sembla que és la clau on ens hem agafat dient “ara, aquí”, i això porta 6.000 llocs de treball a Catalunya sense definició. Doncs diem: “ja podem plegar”.”

Pere Pedrals

Calzados

SANTOS

Jaime Casanovas, 135 - Barcelona, 19-23 - Avda. Virgen de Montserrat - EL PRAT

(Esquina Castilla)

(Esquina Gallart Monés)

Avgda. 11 de Setembre, 31 - SANT BOI

Ayuntamiento y medio ambiente

La protección de nuestro entorno natural debe entenderse actualmente como un derecho y un deber de todos los ciudadanos, por lo que representa para su salud y calidad de vida y como garantía de la persistencia de unos recursos naturales cada día más escasos.

El medio ambiente debe ser para la administración pública un tema de suma importancia, una responsabilidad a asumir ante unos ciudadanos cada vez más sensibilizados hacia la problemática ambiental.

Con todas las limitaciones derivadas de esta sensibilización aún insuficiente y de la escasez presupuestaria, se intenta seguir adelante por este difícil camino.

La simple elaboración de leyes que por sí solas no modifican la realidad no son suficientes para la instrumentalización de una política ambiental adecuada a nivel de la administración local aunque la herramienta legislativa es un punto de partida indispensable. La Constitución, en su artículo 45.1, y los borradores de las leyes de bases de medio ambiente, sanidad y régimen local consideran el medio ambiente como un bien escaso y, por tanto, valioso.

Los Ayuntamientos deben ejercer sus competencias propias en la disciplina medio ambiental:

— planeamiento, ordenanzas y reglamentos.

— gestión de servicios de saneamiento ambiental.

— funciones de autorización, licencia, inspección, vigilancia y sanción.

— elaboración y ejecución de programas y actividades de mejora o prevención.

No por ello se es consciente que muchos aspectos ambientales trascienden las fronteras municipales por la propia falta de medios técnicos y económicos para el propio desempeño de las competencias que la ley le reconoce. De ahí la necesidad de mancomunarse, bien a nivel de comarca o metropolitano para una mayor eficacia técnica y económica, elaborando conjuntamente con los demás municipios ordenanzas y programas de prevención comunes que hagan posible una gestión más idónea de los recursos ambientales (aguas residuales, residuos sólidos).

De cualquier modo, la protección del medio y el éxito de una política ambiental

sólo puede ser posible si todos los niveles de la comunidad, todos los grupos de la población y todas las fuerzas sociales contribuyen, en la medida en que les sea razonablemente posible, a la protección y mejora de nuestro entorno. Ello comporta una profunda y continua acción informativa y educativa por parte de la administración para que todos asumamos las responsabilidades que nos corresponden antes las futuras generaciones. (En nuestro entorno y pueblo de El Prat por ahora y de una manera inmediata no son pocos los problemas que nos agobian: plan de costas, plan de saneamiento, aeropuerto, río, playa y marismas, cada día más afectados por el deterioro ambiental y social).

Tal es, ni más ni menos, el inquietante reto que tenemos planteado y, a través del cual, poco a poco, pero de modo que ya va siendo perceptible por todos nuestros ciudadanos, se está haciendo camino y desarrollando cada día al andar los deseos mayoritarios de todo un pueblo.

Juan Cermerón, Regidor
Ayuntamiento de El Prat (GSI)

La restauració de la cripta

El dia de Sant Pere de l'any 1941 es col·locà solemnement la primera pedra del nou temple parroquial que havia de substituir l'anterior, que com és prou conegut fou profanat, incendiat i enderrocat durant la revolta del 36. Les obres de construcció s'iniciaren per la cripta, més tard es construï la rectoria, el campanar i s'instal·laren les campanes durant la festa major del 1960.

El 18 d'abril del 1948 fou solemnement inaugurada i beneïda la cripta pel Dr. Gregori Modrego, Arquebisbe de Barcelona. La llarga nau ofería un aspecte impressionant, segons els testimonis presents a l'acte. La parròquia havia cobert el primer pas de la llarga cursa per fornir al nostre poble un temple digne i la majestuositat de la cripta feia pressentir greus dificultats, com així succeí per completar l'obra amb el temple superior.

Ja des del primer dia la cripta oferí dos aspectes que sempre han causat gran admiració als propis feligresos i als visitants foranis. Per un costat el fet d'ésser una cripta, fet poc usual al delta del Llobregat donada la seva configuració geològica i la proximitat de les aigües subterrànies; i per l'altra banda les seves magnífiques pintures d'estil romànic, obra del nostre conveí Josep Bages i Jané. L'absis inspirat en el famosíssim Pantocràtor de Taüll, així com tots els quinze misteris del rosari i la decoració de bigues i arcades, fou realitzat sota la supervisió i direcció del propi senyor Bages en estreta col·laboració amb el seu germà Joan. Amb gran dedicació i amor en Josep Bages anà perfilant tots i cada un dels dife-

rents passatges dels misteris del rosari o les diverses figures que componen la decoració de l'altar major.

Trenta anys després de la col·locació de la primera pedra, concretament el 20 de maig del 1971, fou inaugurat el temple pel Dr. Marcelo González, Arquebisbe de Barcelona, essent rector de la parroquia Mn. Salvador Albuxech, que culminà d'aquesta manera l'obra que inicià Mn. Josep Farrés, segons el projecte aprovat en temps de Mn. Josep Maria Homs.

La manca d'espais per la catequesi i d'altres activitats parroquials, aconsellà Mn. Albuxech de retallar la cripta, fet que provocà no poques crítiques. Un envà separà l'espai dedicat al culte de la resta de la nau i es restaurà tota la pintura concentrant en dues arcades tots els misteris del rosari.

Aquesta situació durà fins pocs mesos després de l'arribada de Mn. Arrese, que féu enderrocar l'envà, ja que calia fer obres de reparació del temple.

Finalitzades aquestes i amb l'arribada de Mn. Lluís, el culte es tornà a celebrar al temple de dalt i després d'estudis i consultes s'aixecà un nou envà per partir altra vegada la cripta, si bé aquest cop es féu deixant més espai per al culte i amb una porta que comunica les dues naus.

Per culminar l'obra actualment s'està procedint a pintar amb el mateix estil tota la part de capella i és el propi Josep Bages qui ha dirigit els treballs, rematant l'obra amb unes formoses pintures que simbolitzen els dies de la creació així com el fons de paret on hom hi col·locà el Sant Crist.

J.G.F.

Incompliment dels acords municipals

En el darrer ple municipal, el primer d'enguany, en Joan-Pau Giralt de CiU feia la següent pregunta:

Quan en el si d'aquest Consistori s'aproven al llarg de l'any un seguit de mocions o es prenen uns acords específics, que en molts altres plens és reclamada amb insistència llur execució, aquests no arriben mai a portar-se a terme en les diferents Comissions delegades. Aquesta actitud, què ens vol donar a entendre? Que l'actual equip de govern municipal vol mostrar la sea inoperància, o bé que l'esperit participatiu i democràtic que tant pregona només és de cara els seus electors, de cara la galeria i res més? Els demés, els que volem col·laborar de forma constructiva, a callar, i ells només per manar i cobrar.

Les mocions aprovades foren: Delinqüència i Seguretat ciutadana, Arranjament i millora de façanes, Calendari Municipal de festeigs, Convivència Ciutadana (Ordenances), Neteja i Sanejament Urbà, Defensa de la comunitat i Territori d'El Prat de Llobregat, Revisió Procés Molt Honorable Lluís Companys, President Màrtir. Altres mocions que no foren aprovades, però que pel seu contingut constructiu seria bo treure'n profit, com: 50è Aniversari del Molt Honorable President Francesc Macià "L'Avi", Intoxicacions escolars, Biblioteca Castro y Martín, Guals.

Per part de la Presidència no es produí una resposta aclaridora. Mentre no es realitzin aquest i d'altres acords, no podem acceptar cap excusa, si no és de la pròpia inoperància o el menyspreu dels que per damunt de les idees treballen pel seu poble.

Joan-Pau Giralt i Codina

Resposta a l'estudi de Corporació

El riu Llobregat i l'aeroport

En el DELTA del desembre del 1984 i en la secció "Es Notícia", he llegit molt preocupat el nou estudi de la Corporació Metropolitana sobre el riu Llobregat i l'Aeroport. L'estudi fa referència al desviament del riu i l'ampliació de l'Aeroport. Un treball molt acurat i de gran relevància tecnològica. No es pot negar que els de la Corporació se la pinten sols en aquest aspecte, però jo hi veig certes maneres amanerades per tal de mentalitzar la població civil, de l'irreversible dels propòsits ja plantejats de fa molts anys pels projectistes d'aquesta Entitat. Ho sabem prou bé els veïns de La Barceloneta. Tenim motius sobrants per rebutjar bona part dels arguments exposats tant per la desviació del riu, com el de voler allargar o fer noves pistes per donar més capacitat a l'Aeroport. Tots sabem prou bé que els terrenys expropiats pel Port-Franc han estat transformats en petites i grans empreses nacionals i multinacionals. Crec que els estudis fets per la Corporació Metropolitana no són vàlids per al poble d'El Prat. No és just que fets especulatius d'anys anteriors, sigui motiu principal per fer desaparèixer un poble. No és exagerat el que dic. Qualsevol tècnic que faci un honorat estudi de l'aquífer del nostre Delta, ho pot ratificar. El que no expliquen els tècnics són els inconvenients que trobaran en voler ampliar el Port terra endins, un cop desviat el Llobregat. El que vull dir és que no s'han fet o no s'han donat a conèixer les comparacions econòmiques en un o altre cas. Això és massa seriós per fer-ho sense fer comparances. Amb la mentalitat que alguns senyors han demostrat tenir en aquests afers, si haguessin actuat a Holanda, ja no en quedaria d'aquella bonica nació ni tan sols un pam!

En tot el que fa referència a l'ampliació de l'Aeroport, val a dir que els pratencs no tenim el perquè pagar la ineptitud dels tècnics que varen fer el projecte actual. Llavors jo pregunto... si estem immersos en reestructuracions d'empreses de tot tipus, ¿per què no es mira de corregir tot allò mal projectat fins ara? Estic segur que sense donar-nos tanta tabarra ni fer tan perillosa la vida en El Prat, es podria fer un Aero-Port viable per a tots. Els arguments que la Corporació fa esment, tot denunciant el cost elevat en cas de fer l'ampliació pel Sud, discrepo totalment. Tots sabem prou bé dels monstres de blocs d'apartaments i pisos que s'han fet al llarg de nostres costes mediterrànies assentats molts d'ells sobre l'arena del mar... i no cauen ni s'ensorren pas! ¿Quina mena de tècnics són que asseguren que fer assentament de pista/s per la zona Nord comporta una més gran resistència d'assentament que fer el mateix per la zona Sud? ¿Que potser han fet prospeccions dels terrenys en ambdues latituds? I si l'han fet... ¿quins han estat els resultats? Recordem, si més no, que El Prat es

troba assentat sobre al·luvions de terra vinguda per contínues riuades. El Prat, el mateix que la resta de pobles del nostre Delta veïns del mar, fins arribar a les costes de Garraf, era ple de clots i marismes. La constància de la nostra gent, dels homes del fang com els batejà l'amic Codina, assoliren fer d'El Prat una planúria envejada per la resta d'Europa. Jo he fet sondeigs a quatre metres de profunditat i he topat amb restes de malesa podrida amb un llot negre i pudent. ¿Que potser aquest llot de fang i llot té millor assentament i major resistència que l'arena del mar? Ens diuen també, que de fer la nosta pista per la zona Sud, perilla el llac de La Ricarda, lloc inestimable per protegir el desenvolupament de les aus en nostres marismes. I jo pregunto: ¿què en treurem de protegir les aus mentre es donen permisos per disparar sobre totes elles? Cal fer estudi de possibilitats. En nostres marines les aus no hi poden fer cria. El soroll dels avions mata les possibles cries. Els llacs són privilegi d'alguns. El Camp de Golf, el mateix. El Camping i terres que l'envolten, no poden ésser comparades amb la supervivència de tot un poble.

Per últim vull fer avinent a l'autor de l'article informatiu de la C.M., que el consol que ens donaria la supressió de vols de les 9 de la nit a les 9 del matí, seria totalment ineficaç. Sàpiga, senyor meu, que els sorolls de costum no són captats per l'oïda humana. En canvi i durant el dia, es fan insuportables. Les enfermetats del sistema nerviós es troben a l'ordre del dia en El Prat. Els metges ho poden confirmar si és o no és cert el que dic. Es parla també de la necessitat de preservar la poca platja de què avui disposem. Cal fer-se pregunta de com es troba aquesta platja. De com els peixos que s'hi apropen hi deixen son cos podrint-se a l'arena. Cal fer esment de les clavegueres que sense passar per cap planta depuradora hi aboquen deixalles i porqueries nostres per milers de metre cúbics al dia. Caldria parlar també de la valentia (per dir-ho d'alguna manera) que es necessita per banyar-se en aigües tan contaminades. Podríem dir i assenyalar, que nostre riu Llobregat aboca al mar un sens fi d'aigües contaminades i perilloses per manca de Plantes Depuradores al llarg de tot el seu recorregut. La Corporació Metropolitana n'ha fet de molt grosses. No és just que nosaltres en sofrim les conseqüències. Jo crec que tenim d'exigir treballs ben fets. Que tot el que ens pugui afectar d'una o altra manera, que es faci consulta amb parts interessades. Que el benefici d'uns pocs, no perjudiqui uns molts.

Gràcies, Sr. Director, per la meva resposta i el meu rebuig en no acceptar la possible alteració ecològica del poble d'El Prat de Llobregat i els seus habitants. Gràcies per la publicació.

"Un noi del Prat"

Concurs de pessebres

Ara farà un any, en el primer Ple Municipal de 1984, felicitava els companys socialistes per haver participat conjuntament com a Jurat en el Concurs de Pessebres organitzat per l'Ajuntament d'El Prat. Tant els alumnes de les escoles públiques i privades com els infants i joves d'entitats i famílies participaren en equip, impulsaren la imaginació i la creativitat aconseguint uns resultats molt difícils de catalogar en un ordre de preferència. Per aquest motiu tots foren premiats, una tarda en el Saló de Sessions ple de gom a gom per infants i joves. Era una bona manera de començar les festes de Nadal.

L'Alcalde acceptava la proposta d'enviar un saluda a totes les escoles i entitats participants a fi d'estimular-los a seguir participant. Però en lloc de fer-ho així, en lloc de millorar i animar el Concurs de Pessebres, s'ha anul·lat sense cap explicació. Una tradició que començava a arrelar iniciada per l'Ignasi Ribas i que el malaguanyat Alcalde l'Antonio Martín hi participà sempre, i que mai hauria suprimit, s'ha passat per alt.

Esperem que l'exposició de joguines no bèl·liques que ens vol iniciar en una tradició envers el pacifisme, no acabi com la dels pessebres que és la més pacifista de totes i en canvi es vulgui potenciar d'altres més bel·licistes de fer "Cagar el tió", tot apallissant un vell i corcat tronc per obtenir-ne unes llaminadures o bé sacrificant un novell arbret, que difícilment podrà reviure posteriorment; però es veu que cal potenciar-ho, perquè cal fer oblidar al poble el missatge més important del pessebre que és el naixement de l'amor, i no fer volar coloms, que no sabem de quina pau volen ésser.

Joan-Pau Giralt i Codina
Regidor de CiU

Doble lliçó de civisme

Aquest és l'efecte que em va produir l'article d'Ignasi Ribas aparegut a les pàgines de DELTA sobre la dimissió —com a regidor—, de Josep Monés, dimissió que fins aleshores jo ignorava.

Doble lliçó de civisme, sí. No passa gaire sovint que el militant d'un partit polític aprovi les reaccions justes del militant d'un partit contrari. Josep Monés i Ignasi Ribas són bons patriotes catalans i bons pratencs. Estimen Catalunya i estimen El Prat; hi voldrien realitats culturals i ambientals que ens hi fessin la vida més humanament positiva i amable.

Tot just vaig llegir l'article vaig considerar que per sort en alguns aspectes la democràcia existeix. I vaig recordar moltes dimissions honoroses, p.e. la de Jordi Solé Tura, tan exemplar que hauria de servir de lliçó a alguns dirigents de partits polítics, de corporacions i d'entitats que deixen a segon terme l'ideari pel que van ser elegits a canvi de l'interès i del lluïment personals.

Ramona Via

La nueva Junta Directiva de la Agrupación Fotográfica Prat.

Año nuevo, Junta nueva, en la Agrupación Fotográfica Prat

La Agrupación Fotográfica Prat, nacida en el mes de abril del pasado año, acaba de empezar su calendario de actividades este mes de enero con la nueva Junta Directiva, la cual se desglosa según la foto adjunta de la siguiente forma: de pie y de izquierda a derecha: Pablo Ruiz, Delegado de Exposiciones; Luis García, Delegado de Cursos y Conferencias; Joaquín Aranda, Delegado de Laboratorio; Ulises Gázquez, Tesorero; José Lloret, Delegado de Concursos, y Victor Lopezosa, Delegado de Biblioteca; sentados y de izqda. a dcha.: Angel Ventura, Secretario; Esther Prat, Delegada de Relaciones Sociales; Juan José Pérez, Vicepresidente; Antonio González, Vicesecretario, y José Manuel Benet, Presidente.

AHIR I AVUI DEL NOSTRE DELTA

La A.F.P. junto con el G.E.P. realizó su primera actividad durante los días 28 de diciembre al 6 de enero. El siguiente artículo publicado en "El Periódico" el pasado 2 de enero por Marga Solé nos detalla en qué consistió: "El Prat.- EL AYER Y HOY DEL DELTA EN UN AUDIOVISUAL. El Grup d'Estudis Pratencs y la Agrupación Fotográfica Prat están llevando a cabo una exposición en el local de La Caixa de la Plaça de la Vila sobre "Ahir i Avui del nostre Delta". La exposición está compuesta de varios paneles de fotografías sobre el tema, un audiovisual y dos películas: "El riu Llobregat: aquest desconegut" y "El delta del Llobregat: una agresión planificada". Por medio de imágenes se muestran las bellezas de unos parajes totalmente in-

sólitos y desconocidos, pero que datan de no más de quince años. Posteriormente, se va detallando la degradación de todo el entorno que poco a poco ha ido cambiando la fisonomía del lugar. Con relación al río Llobregat la película muestra su nacimiento en Castellar de N'Huc, con sus aguas claras y transparentes y tras recoger diversos vertidos de industrias, llega al mar convertido en una verdadera cloaca a cielo abierto. Se explica también las agresiones que recibe con el lavado de las minas de sal de Suria y Cardona, que van a parar al Llobregat por medio del río Cardoner. Las películas, filmadas por Agustí Casas del G.E.P. han resultado premiadas en un concurso cuyo jurado estaba compuesto por el Centre Excursionista de Catalunya".

La antedicha exposición la inauguró nuestro Alcalde, Sr. D. Luis Tejedor, acompañado de algunos miembros del consistorio el pasado día 28 de diciembre.

Durante la exposición desfilaron más de mil personas, cifra no muy elevada debido a la ola de frío que está pasando nuestra localidad, y no tan sólo llegó mediante el antedicho artículo a "El Periódico" sino también a "La Vanguardia" e incluso Televisió Catalana vino a realizar un reportaje.

Ante el éxito obtenido, se están realizando gestiones para que esta Exposición con un tema tan actual e importante no se estacione y sea rotativa por diferentes localidades.

Antoni González i Jimènez
Vice-secretari de l'A.F.P.

El grup "KADDISH", a la Cova del Drac

La tarda del tercer diumenge de l'any i la nit del següent dimarts han estat omplertes a la Cova del Drac barcelonina per la interpretació de l'obra "El cementiri de les roses", a càrrec de l'Angela Jové i d'en Carles Muchart, ambdós enquadrats dins del Taller de Teatre Kaddish d'El Prat.

L'obra, dirigida per en Josep Costa, és la juxtaposició de dos monòlegs de l'esmentat llibre d'en G.J. Manila.

La Cova del Drac, acostumada a escoltar la música de Jazz que l'ha fet famosa, va donar la mida, la intimitat i la relació públic-actor adequades a les obres que escenifica el grup Kaddish, adaptades al seu local habitual.

Si bé les dues primeres intervencions d'ambdós actors van començar amb una certa frivolitat que no contribuïa a donar amb certesa les primeres pinzellades dels dos personatges, de seguit van saber comunicar, amb força intensitat, tot el contingut emocional i contrastat dels protagonistes de l'obra.

"Diari d'una dona boja" és el títol del fragment interpretat per l'Angela Jové, on descriu amb vitalitat els dalts i baixos d'una persona marcada per tot un "mal rollo" familiar que acaba per destruir el seu entorn.

Carles Muchart escriu "Cartes a Michael", un personatge que, amb progressiva angoixa, ens va descrivint el procés d'abandó al que es veu sotmès per les persones que el van impulsar a conèixer-se tal i com veritablement és.

Una bona interpretació d'aquests dos actors d'El Prat que va fer lluir la presentació a Barcelona d'"El cementiri de les roses".

Sophokles

Darreres actuacions de la Coral

Durant aquestes festes de Nadal la S.C.R. "Lo Llobregat de les Flors" ha organitzat diferents actuacions. El dia 20, en el nostre Local Social, se celebrà la Festa de Nadal de la nostra Escola d'Art amb la participació dels alumnes de les seccions de solfeig, piano, guitarra i flauta, tancant la festa l'actuació de la nostra coral Infantil "Nou Esclat". Varen acudir-hi nombrosos pares i familiars. El dia 22 al Casal de Cultura es va celebrar un concert de Nadal amb la participació de les corals Infantils i Juvenils de "La Badalonense" de Badalona, "La Coloma" d'Esplugues i "Nou Esclat" d'El Prat de Llobregat. Varen acudir-hi nombrosos simpatitzants. El passat dia 16 va participar la nostra coral infantil "Nou Esclat" en la 20a. Trobada de corals Infantils i Juvenils a Sant Boi, juntament amb altres quatre corals de la comarca.

Lo Llobregat de les Flors

Centre Artesà, se'n farà càrrec l'Ajuntament?

El Centre Artesà és notícia en aquests darrers dies per la intenció de l'Ajuntament de comprar o llogar aquest històric edifici per fer servir les seves instal·lacions com a marc de les diferents activitats que es realitzaran en la pròxima temporada.

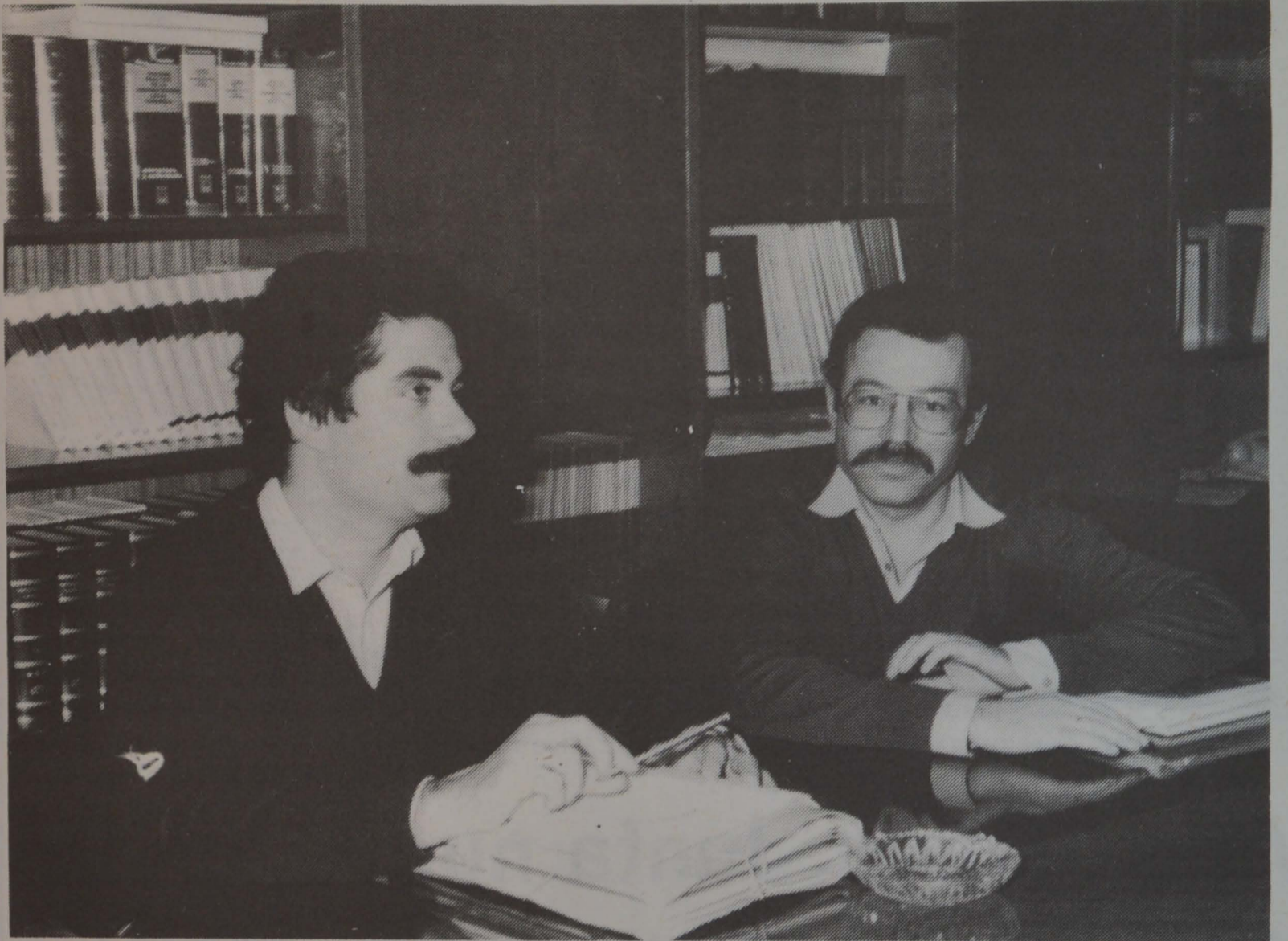
Per tal que ens informessin de les negociacions que s'estan desenvolupant en aquest aspecte, DELTA es va posar en contacte amb el regidor de Cultura Josep Pèrez i amb el regidor de Sanitat i Serveis socials, A. Pedrero, deixant ben paleses les seves pretensions:

P:—¿Quina podria ser, en resum, la situació en què es troben, ara per ara, les negociacions amb la Junta del Centre Artesà?

R:—L'Ajuntament ha fet una oferta a la Junta del Centre, per fer-se responsable de la dinamització de l'Artesà a partir de com aquest any ha anat utilitzant-lo. Tenim uns criteris de com s'ha d'actuar en el marc de l'Artesà, no solament en coses puntuals sinó com pot ser realment un punt de referència cultural pel poble. Sobre aquesta base, nosaltres hem fet una proposta per discutir les intencions que tenim i veure fins a quin acord es pot arribar, deixant en la proposta un ventall obert perquè es pugui fer un contracte de lloguer o bé una operació de compra/venda amb tot el que això significa.

P:—¿Quina resposta heu rebut envers aquesta proposta?

R:—Fa un mes i mig que es va fer la proposta, durant el qual hi ha hagut un canvi a la junta gestora i sembla ser que la primera no l'havia discutit; aleshores la nova Junta té coneixement de la nostra petició perquè hem coincidit amb ells en una darrera trobada i vam refer la mateixa proposta per petició seva i així poder-la discutir. Mentrestant estem esperant la resposta.

La proposta per l'adquisició —mitjançant la compra o el lloguer— del Centre Artesà, està ja realitzada; ara, tan sols resta la resposta de la Junta.

P:—¿Es la mateixa proposta o heu canviat alguns punts dels inclosos a la primera?

R:—Sí, és la mateixa. No s'ha posat ni s'ha tret res. Es tracta de realitzar un diàleg com persones adultes que som tots i arribar a un acord, ja que s'ha de valorar la situació actual del Centre Artesà.

P:—¿Com ens podríeu valorar aquesta situació?

R:—Nosaltres no fem cap valoració perquè encara no tenim cap resposta de la Junta. L'equip de govern el que sí que té

clar és que té un criteri fet de la utilització que s'hauria de fer de l'Artesà com un centre, un punt de referència de dinamització cultural important per a El Prat; per tant, a partir d'aquí, nosaltres volem ser partícips de la gestió del Centre, de la gestió en tota l'amplitud que aquesta paraula comporta. Com que no hem rebut cap resposta, no podem fer cap valoració.

P:—Això de ser partícips, vol dir, d'alguna forma, controlar-ho totalment?

R:—Home, si la proposta que hem fet ha estat una operació de compra/venda o de llogar el local, això vol dir que, en aquest temps, serà l'Ajuntament el responsable de dinamitzar i de donar-li "vidilla".

P:—Algú ha dit que el Casal de Cultura, mirant la utilització que se li està donant en aquests moments, és un local comunista. Aleshores, no podria passar-hi al Centre Artesà el mateix que al Casal?

R:—Qui ha dit això és una persona o un grup de gent que no viu a El Prat. Si dir que fer oferiments perquè hi haguessin instal·lats allà diferents entitats culturals, com són: l'Associació Fotogràfica Prat, de la que sí que puc dir que des d'aquesta regidoria s'ha fet un esforç per impulsar-la; l'Orgue de Gats; l'associació d'escacs, que ho van desestimar perquè s'havien de pujar i baixar massa escales; el cinema amateur; l'Escola de Dibuix i Pintura; els cursos de català; l'escola de bàsquet; totes les entitats esportives..., és un "antro del PSUC", em sembla exagerat, és gent que no coneix El Prat. Creiem que és tot el contrari, que se li està donant una infrautilització al Casal.

P:—Aquesta infrautilització, no es podria subsanar d'una manera urgent?

R:—L'Ajuntament, en aquests moments, disposa d'altres locals municipals, però que són utilitzats per altres activitats. Més, això, no representa insuficiències de l'Ajuntament sinó que són insuficiències de la Generalitat. Deslliurar el Casal d'una sèrie d'activitats que s'estan fent i tenir-lo com un centre social, seria el millor i el que tractem d'aconseguir.

P:—Però, aleshores, l'Artesà quines funcions tindria?

R:—Mireu, tot això és com una partida d'escacs: cada peça ha de tenir el seu propi funcionament. S'ha de ser realista i fer coses diferents per cada entitat existent a El Prat. També preteníem des de l'Ajuntament de relacionar-nos amb altres interessats. Un d'ells va ser en Pere Baltà, que es preocupa per qüestions de l'Ateneu. Vam demanar-li informació sobre activitats que es podrien realitzar. Nosaltres voldríem recuperar l'Artesà per la institució municipal.

P:—La proposta d'adquisició de l'edifici es va realitzar a finals d'octubre. Per què no s'ha fet fins ara i no abans?

R:—Perquè primer s'havia de mirar els pressupostos anuals. Aleshores aquests temes es plantegen a partir del moment en què tu pots respondre dels compromisos que adquireixes. A part, el compromís que va fer el partit a les eleccions de comprar l'Artesà, el va realitzar amb el pensament que es tenen 4 anys per davant per a realitzar-lo.

P:—I el pressupost de 1985, com el fareu? S'inclourà una partida econòmica major que el darrer any en el departament de Cultura?

R:—En un principi, s'ha de realitzar el pressupost ordinari, el pressupost d'inversions i s'han de tenir en compte totes les necessitats d'infraestructura cultural que existeixen. Serà aleshores quan en parlarem.

P:—Fins a quant estaríeu disposats a invertir?

R:—Aquest és un tema en el que ningú comença a fer la casa per la teulada, ja que per poder fer unes previsions, abans s'ha de tenir una seguretat que aquest edifici serà municipal. Així doncs, tot dependrà de les converses amb la Junta.

P:—Però, si la Junta no acceptés la vostra proposta, ¿quina seria la vostra reacció, o diguem, quins serien els vostres passos a seguir? Hi hauria la possibilitat d'expropiació?

R:—Ells van dir que es consideren com una societat privada i que com a tal volen funcionar. Aleshores no veiem el per què no han de voler concedir-nos-el. Pel que fa al tema de l'expropiació, hem de dir que no se'ns ha passat en cap moment per la ment d'expropiar l'edifici. Es una idea absurda, ja que només s'aplica en resolucions i casos extrems. De veritat, no és ni molt menys un tema que s'hagi plantejat en cap moment; si més no, sempre hem cregut que acceptarien la nostra proposta. Així és que ara, la paraula la tenen els membres de la Junta de l'Artesà, on nosaltres hem posat molta il·lusion de cara a activitats per realitzar en un futur immediat.

Begonya

Primer aniversario de Radio Activa

El día 31 de diciembre, la emisora pratese Radio Activa celebró su primer aniversario. Un año de radio, emitiendo a través de las ondas música, noticias, preocupaciones, sinsabores y alegrías, sólo podía celebrarse de una manera: emitiendo un programa monstruo de 24 horas de duración de sólo música. En saco aparte se dejaron los disgustos y desazones.

Esta emisora, que radiodifunde sus ondas hertzianas en la frecuencia 94,3 MHz de FM, hace un programa diario, de 10 a 12, titulado "Las estrellas de ayer y de hoy" dedicado exclusivamente a cantantes españoles. En él se ven reflejados todo tipo de expresiones musicales y folklóricas del mosaico hispánico, desde la última novedad discográfica a discos que podrían figurar en colecciones de piezas raras; desde lo más moderno, pasando por jotas, sardanas, muñeiras, etc, etc, hasta el flamenco, el cual se lleva el 75 por cien del programa.

"Las estrellas del ayer y de hoy" fue el programa escogido para celebrar el aniversario. La variación importante que sufrió el espacio fue que lo hicieron durar 24 horas, condensando en él toda la música ofrecida día a día, durante los 12 meses del 84. Las locutoras encargadas de conducirlo a buen término fueron Emili y Toñy, dos locutoras jóvenes y guapas... y en verdad que se

salieron airoosas de la prueba, pues el estar todo un día —desde las 3 de la tarde hasta las 3 de la tarde del próximo día— sin salir para nada de los estudios, "dándole" al micro y "pinchando" discos sin descanso, es toda una proeza.

Pero para proeza, la que realizadon dos locutores de esta emisora, Juan Alberto y Jesús, que aguantaron 72 horas, sí, 72 horas, programando música de todo tipo, naturalmente sin dormir, comiendo a base de bocadillos y bebiendo, todo sin salir de la cabina de la emisora. No sé si es un récord para figurar en el "Guinness", pero para dos locutores prateses y para una emisora pratese, seguro que sí que es un récord de los sonados.

La plantilla completa de Radio Activa, bajo la dirección de José María Cabanillas, está formada por juventud, y ellos son: Emili y Toñy, únicas representantes femeninas y Juan Alberto, Luis Antonio, Paco Fuego, José Luis, Jesús, Miguel y Rafa, por el sexo masculino.

Sólo nos resta desear a Radio Activa que pueda cumplir muchos aniversarios más. ¡Enhorabuena, y adelante!

M. D.

JOSEP MAYOL I JOAN JORDA EXPOSEN A ANDORRA

El día 8 de desembre i en la Sala d'Exposicions Art-Pyrénées va tenir lloc el vernissatge dels pintors Josep Mayol i Joan Jordà. La sala era plena de gom a gom i la presentació dels artistes la va fer el Coordinador de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya en Pere Baltà, el qual en nom d'en Josep Mayol i Joan Jordà va fer lliurament al Govern Andorrà de dues obres, una aquarel·la i un carbó que també estaven exposades. Es féu càrrec de les obres el Conseller de Serveis Públics del País Andorrà, Sr. Pere Vila. Entre els assistents, els alts funcionaris de la Conselleria de Cultura, Srta. Lídia Armengol, els Sres. Josep Ma. Ubach, la Srta. Ma. Angels Vilana i el Síndic Francesc Cerqueda. La política, el comerç i la banca van fer acte de presència amb l'assistència de representants de tots els estaments del país.

Els nombrosos afeccionats andorrans i molts altres procedents de Barcelona i altres indrets omplien les àmplies estances de l'exposició. Es de destacar que un autocar amb una cinquantena d'alumnes de l'Escola Municipal de Dibuix i de Pintura que dirigeix en Josep Mayol a El Prat, es va desplaçar a Andorra per assistir a la inauguració de la mentada exposició.

Un nou èxit de Josep Mayol i Joan Jordà, que han portat el missatge del seu art mes enllà de les nostres fronteres. Enhorabuena, amics!

NOU LLIBRE D'EN PERE BALTA

"CRONIQUE D'UN PERIODE ELECTORAL"

En el transcurs del sopar anual de DELTA fou presentat aquest nou llibre del nostre company en les tasques de Redacció, Pere Baltà. Com indica clarament el títol, es tracta d'un recull de les cròniques que diàriament publicà en un rotatiu barceloní que tenia un suplement dedicat al Baix Llobregat, durant la campanya de les passades eleccions autonòmiques.

Efectuà la presentació el nostre company Jaume Codina, que destacà la vocació i la formació periodística de l'autor. Aquest es considera escriptor abans que tota altra cosa, i en té donades mostres ben patents i aconseguides com ho proven les seves obres de creació literària: novel·la, contes i poesia, ja publicades. Baltà és, però, per damunt de tot, un periodista nat —en opinió del presentador— i res millor per demostrar-ho que aquest aplec d'instantànies vives i sagaces d'un moment determinat de la nostra història comarcal. El llibre es llegeix de punta a punta sense decaure l'interès, amb veritable gust. "Hi he disfrutat molt", digué el presentador. Felicità l'autor, a qui qualifica de mestre de periodistes, i l'encoratjà a seguir exercint el seu mestratge entre les noves generacions de valors que ja apunten.

Confecciones Leonor

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTO RECAMBIOS DELCO

*Distribución y venta
de recambios y accesorios
para el automóvil*

Avda Virgen de Montserrat, 101

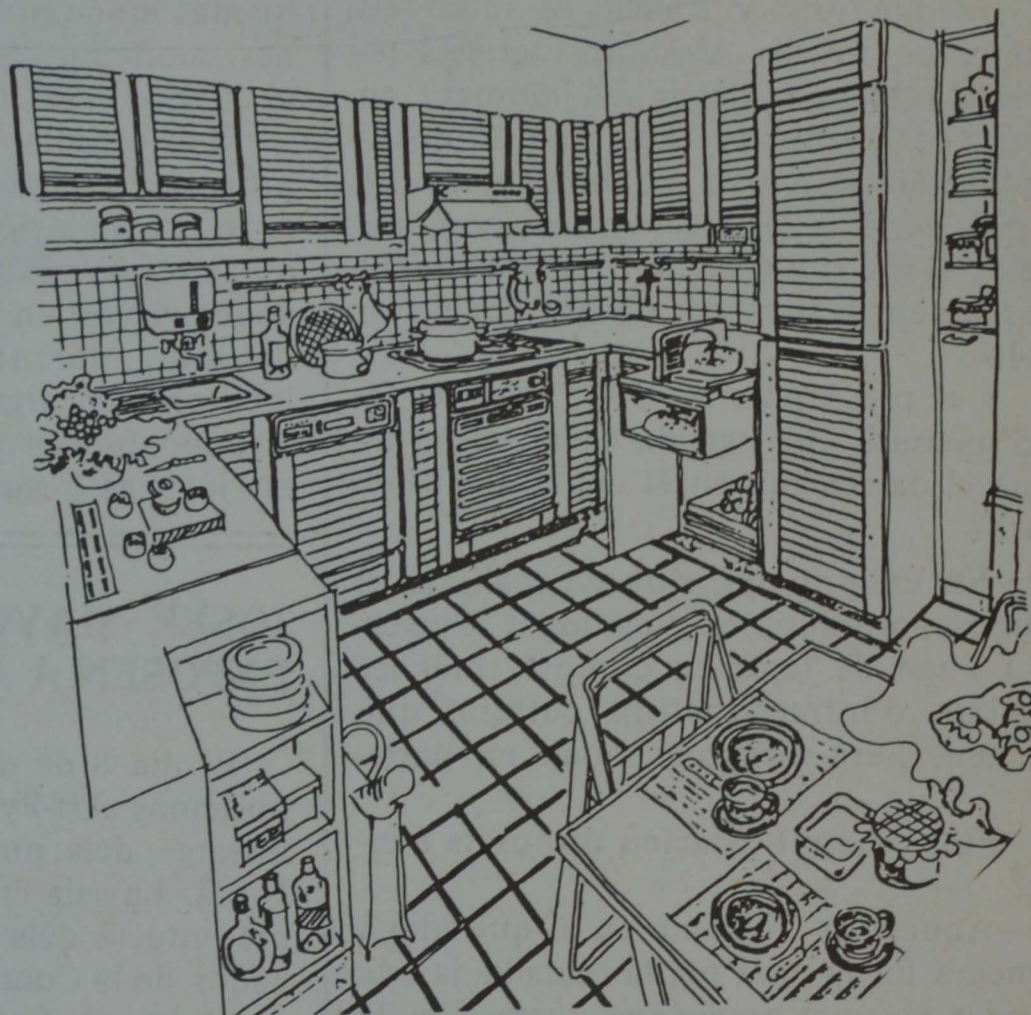
Teléf. 370 15 11

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

CUINART

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

Expertos especialistas
diseñarán su cocina y
cuarto de baño de acuerdo
con sus gustos y necesidades

SSAW, S.A.
SERVICIO OFICIAL

SSAW, S.A. SE LO OFRECE SIN NECESIDAD DE DESPLAZARSE

EXPOSICION Y VENTAS: Avda. Montserrat, 212 - Tel. 370 44 01

SERVICIO POST-VENTA: Calle Urgel, 18 - Teléf. 379 48 96

RECAMBIOS ORIGINALES: Av. Montserrat, 101 - Tel. 370 15 11

Segundo aniversario de Radio Odisea

El pasado día 26 de diciembre se cumplió el segundo aniversario de la emisora local Radio Odisea. Con motivo de este hecho y dado lo interesante que consideramos que es la labor ejercida por todo el equipo de Radio Odisea desde el momento en que se puso en marcha y en especial durante este pasado año, durante el cual hemos observado su crecimiento dentro del mundo radiofónico, se han abierto una serie de caminos trascendentales e importantes para la cimentación de la misma. A tal efecto qué mejor que hablar con la persona que está al frente coordinando y dirigiendo todo el engranaje de este gran motor con el fin de conseguir que Radio Odisea sea una de las punteras del Baix Llobregat.

Con José De la Calle, Director de Radio Odisea, hablamos del trabajo realizado y del futuro de la emisora y el extracto de la entrevista es el siguiente:

—Me gustaría que hicieras un análisis del trabajo realizado durante este segundo año en el que la emisora parece haberse establecido a un nivel bastante importante de cara al público del Baix Llobregat e incluso de muchos profesionales.

—A lo largo de este año se han conseguido unas metas importantes, tales como un aumento en la calidad de sonido, mayor potencia de salida, con lo que el área de cobertura se ha convertido en una audiencia potencial de unas 800.000 personas, así como un mayor reconocimiento por parte de los profesionales del medio, que sin duda han aportado material, conocimientos y una mayor solera a la radio. Por otra parte, la mayor experiencia que se ha ido adquiriendo al paso del tiempo ha creado profesionales que han ayudado al crecimiento de la emisora, que de hecho forman el equipo actual de la radio.

—Pero especialmente ¿qué destacarías de la labor ejercida durante el año 1984 tanto a nivel profesional como a nivel anecdótico?

—Bien, pues considero que lo más destacable entre otras cosas podría ser el paso de diversas personalidades tanto a nivel político como a nivel artístico, como por ejemplo, Roca Junyent, Obiols, y todas las personalidades políticas locales. A nivel artístico, destacar la presencia de Eduardo Rodrigo, Orquesta Mondragón, Parrita, Miguel Bosé, Mecano, Bordon 4, Los Chichos, El Tijerita, Victor Manuel, María Jiménez, y muchos más artistas, al margen de grupos nuevos, con el fin de promocionar a la gente que está empezando, los cuales han pasado por la emisora para contarnos todas sus experiencias a todos niveles. Evidentemente, este es un hecho que le ha dado un mayor cartel a la radio dentro, tanto del público oyente como de los profesionales de la radiodifusión. Al margen de las compañías discográficas colaboran totalmente con la radio ofreciendo todas sus novedades al momento, y hoy por hoy podemos decir que tenemos toda la música actual servida en el mismo momento que las prin-

El vestíbul de Ràdio Odisea s'emplenà de regals per als infants.

cipales emisoras nacionales, lo cual significa el total reconocimiento de las discográficas a la labor que Radio Odisea está llevando a cabo. También considero como muy importante el hecho de haber transmitido en directo el campeonato de Catalunya de Natación para minusválidos celebrado en la piscina municipal de nuestra localidad, con la presencia del President de la Generalitat, Jordi Pujol, así como de la mayoría de los representantes políticos de nuestra población encabezados por el alcalde Luis Tejedor. Francamente el trabajo fue muy difícil y poca gente sabe valorarlo pero así fue, y yo creo que todos los participantes se merecían esto y mucho más. Realmente fueron unos campeonatos bellos y auténticamente deportivos. Anecdóticamente se podrían citar muchas cosas, pero la más destacable es el hundimiento de nuestros estudios en diversas ocasiones, debido, cómo no, al excelente servicio de cloacas que tenemos en nuestra localidad. Desgraciadamente este no es sólo un problema nuestro, pero la verdad es que hemos tenido que trabajar en unas condiciones debido a ello casi epopéicas.

—Sabemos que Radio Odisea está unida a otras emisoras de la provincia que forman Cadena 30 Radio. Háblanos de esto.

—Sí, efectivamente, desde el mes de agosto se puso en funcionamiento Cadena 30 Radio, con una cobertura de prácticamente toda Catalunya. En esta unión participan 7 emisoras y todas estas emisoras están en la misma situación que nosotros, o

sea, ilegales; el fin de esta unión podría ser definida con el refrán que dice: "La unión hace la fuerza". Entre otras cosas podríamos destacar el reconocimiento de la Generalitat de Catalunya, al entregarnos del curso de aprendizaje del catalán "Digui, digui", lo cual es un hecho interesante.

—La situación de cara al futuro, ¿cómo se plantea? Hasta el momento la emisora ha ido creciendo hasta llegar a metas importantes, pero me gustaría que nos contaras cuáles son los proyectos para este nuevo año.

—Bueno, de momento continuar la labor hecha hasta ahora con el fin de alcanzar cotas más altas a pesar de que sabemos va a ser muy difícil, ya que cada vez el compromiso es más grande y la responsabilidad también. Mantener una emisora resulta costoso y en nuestro caso más, ya que carecemos de ayudas externas, tanto a nivel de subvención por parte del Ayuntamiento y de ningún grupo político. Sus ingresos son exclusivamente de la publicidad y por lo tanto al no ser excesivos dificultan su crecimiento.

Estas fueron algunas de las palabras extraídas de la conversación con José de la Calle, Director de Radio Odisea (Cadena 30 Radio) en el Segundo Aniversario de la emisora. Nosotros nos despedimos deseándole la suerte necesaria para conseguir abrir todavía más este camino conseguido hasta el momento.

N.B.B.

Festa de Sant Antoni

Com cada any la Cambra Agrària i tots els devots del sant ermità han celebrat al temple parroquial de Sant Pere i Sant Pau la festivitats de Sant Antoni amb una missa solemne. Malgrat els difícils moments pels que passa la nostra pagesia, mai no obliden aquestes festivitats, tant per donar gràcies com per demanar l'ajut dels seus patrons i lògicament en moments com aquests amb molt més motiu.

No cal dir que tots els comentaris tingueren un nucli central: la repercussió a les prop de mil mujades de conreu del nostre terme de les recents gelades, els danys de les quals encara no estan del tot avaluats.

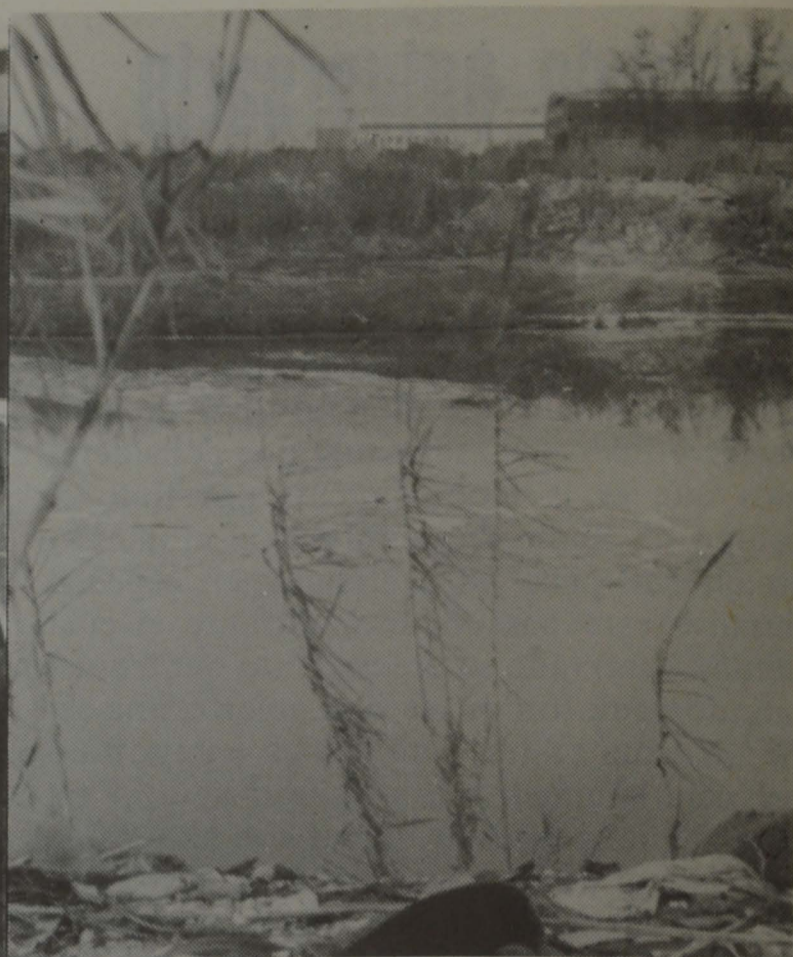
Casal dels avis

El día 31 de diciembre a las 10 de la noche se celebró en el Casal dels Avis del Penedès una fiesta fin de año con asistencia de unas 80 personas. En la fiesta se eligió a la Pubilla, Sra. Piedad Verdiell (82 años) y el Hereu, Sr. Esteban Alós (94 años). La velada, después de las 12 uvas y una copiosa cena, fue muy animada y divertida, con un selecto baile, cantos de villancicos, canciones, poesías y chistes. Todo animado por el Conserje y particularmente del gran impulsor Sr. Aycart. Los asistentes quedaron tan complacidos que sería de su agrado que estas fiestas se repitieran más a menudo, porque por unas horas se olvida de todos los achaques y quebraderos de cabeza.

Glaçades

Les gelades d'enguany han afectat greument la nostra vila. Un total de 920 hectàrees han estat perjudicades pel fred, fent-se malbé les collites. Carxofes, escaroles, enciams, bledes, espinacs, faves, coliflors i bròquils han estat els productes del camp que s'han perdut. Només 80 hectàrees s'han salvat del rigorós fred que hem patit tots aquests dies. Aquestes hectàrees que s'han salvat han estat les de cereals, alfals i guaret. Cal destacar que El Prat ha estat el municipi del Baix Llobregat que més terreny ha vist afectat. El total d'hectàrees afectades a la comarca han estat de 4.137, per la qual cosa Ajuntaments, Cambres agràries i Unió de Pagesos han demanat la declaració de zona catastròfica de tot el Baix Llobregat. Aquesta petició —sorgida de les reunions celebrades al nostre municipi pels organismes esmentats abans— ha estat tramesa al Governador Civil de Barcelona i al Delegat del Govern Central a Catalunya.

Les gelades no han afectat només al camp. Els vuit graus sota zero de mínima enregistrats al barri de la Barceloneta i els menys nou i menys deu als que es va arribar a l'altra banda de l'autovia de Castelldefels van perjudicar tothom. Des dels escolars que no tenien calefacció —en alguns col·legis van arribar a suspendre les classes

Els automobilistes van tenir problemes amb els seus cotxes a causa de la congelació dels motors. Una placa de gel surava pel riu. La foto va ésser presa a darrera hora de la tarda.

uns dies— fins als particulars que es trobaven amb les canonades de l'aigua rebentades. I els automobilistes, als qui se'ls congelava l'aigua i no podien posar-los en marxa i als qui se'ls espatllava el radiador, motor... Ens han explicat que un taxista, per poder posar el cotxe en marxa, va fer foc dessota del vehicle amb tan mala fortuna que les flames van prendre el gas-oil i se li

carbonitzà el seu mitjà de treball. I això és només un exemple.

Els qui van aprofitar bé les gelades —que, segons el nostre company Jordi Ribas, no eren tan importants des de les de l'any 1956 i, en concret, el 2 de febrer— van ser els caçadors. Alguns d'ells sembla que van arribar a fer 15 i 16 ànecs. Es evident que els caçadors van fer l'agost en ple hivern.

COLIMAN S/A

LIMPIEZAS INDUSTRIALES

Servicio permanente las 24 horas

CAMIONES CUBA DE SUCCION POR ALTO VACIO
CAMIONES CISTERNA IMPULSORES DE AGUA A
ALTA PRESION - EQUIPOS MIXTOS Y DE MAX. PRES.

DESATASCOS

Tuberías, Alcantarillas, Desagües, Tubos

LIMPIEZAS

Pozos negros, Fosas, Albañales, Tanques

SANEAMIENTOS

Sótanos inundados, desinfección locales,
Depósitos Fuel, Calderas, Piscinas, Balsas

Castilla, 38 bis, bajos

Tels. 370 93 03

(contestador automático)

370 92 53

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

El President de l'Associació d'Amics del Subnormal fa entrega del títol de Soci d'Honor.

Homenatge a Felip Trapero

En Felip Trapero i Lara va rebre el propassat 14 de desembre el títol de Soci d'Honor de l'Associació d'Amics del Subnormal i el reconeixement per part de l'Associació de Pares d'Alumnes de l'Escola d'Educació Especial i Taller Ocupacional "San Isidro".

Al sopar-homenatge organitzat per l'entrega de guardons, va aplegar una nombrosa representació de les esmentades entitats benèfiques i altres persones que amb la seva presència van enaltir l'acte.

Va presidir el Regidor Sr. Antoni Pedrero i com nota simpàtica els alumnes del Taller Ocupacional que hi van assistir, van fer entrega d'uns valuosos obsequis, adjunt un preciós ram de flors a l'esposa del guardonat.

En els parlaments, quasi tothom va parlar i es va ressaltar la dedicació i entrega desinteressada d'en Felip Trapero envers els deficients psíquics del nostre poble.

Moment de rebre, del secretari de l'Associació de Pares, el guardó de reconeixement.

Mossen Ruben, 25 anys de sacerdoci

Durant el passat mes de desembre dos sacerdots vinculats a la nostra parròquia per diferents motius, celebraren el vint-i-cinquè aniversari de la seva ordenació sacerdotal. Es tracta de Mn. Rubén Darío Ribera, vicari de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau i encarregat del sector Marina, comunitat que celebra el seu culte dominical al C.P. Mn. Cinto Verdaguer, on en el seu dia ja van celebrar una petita festa per festejar aquests vint-i-cinc anys de servei a l'Església. Aara ha estat la parròquia qui ha volgut retre-li homenatge i agrair-li públicament el seu treball durant aquest quart de segle del que bona part del temps ha compartit amb la gent d'El Prat. L'acte, que va revestir gran senzillesa i emotivitat, es celebrà al temple parroquial amb una missa solemne que Mn. Rubén presidí i en la que hi pronuncià l'homilia, acompanyat del senyor rector Mn. Lluís i d'altres sacerdots. Tot seguit i als locals de la cripta es serví un aperitiu i es lliuraren a Mn. Rubén diversos obsequis.

L'altre sacerdot que celebrà a la nostra parròquia les seves noces d'argent fou el Dr. Tomàs Gumí, responsable d'ensenyament del bisbat de Barcelona i esporàdic col·laborador de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau.

L'acte, que consistí bàsicament en la celebració de l'Eucaristia, se celebrà a la cripta i constituí tot un esdeveniment, doncs per aquesta ocasió un bon amic de Mn. Tomàs, composà una missa a veus amb acompanyament d'orquestra, fet certament poc usual a la litúrgia dels nostres dies, i que resultà molt interessant donada la bona qualitat de la partitura i la tècnica dels intèrprets.

La missa, que fou concelebrada per disset capellans, entre els que hi havia Mn. Prat, rector del seminari, el Dr. Muñoz, Mn. Martínez Sistachs, entre d'altres alts càrrecs del bisbat barceloní, un bon nombre de companys de curs de Mn. Tomàs, i Mn. Lluís Portabella, rector de Sant Pere. Com a detall anecdòtic direm que Mn. Tomàs lluïa una preciosa casulla blanca, la mateixa amb la que va cantar missa, i una estola del Papa Pius XII, i que per corporals utilitzà els mateixos que usà el capellà de Pius XII en administrar-li per darrera vegada la sagrada comunió, objectes aquests que lògicament el Dr. Gumí guarda amb gran estima, doncs durant la seva estada a Roma tingué la joia de treballar molt a prop d'aquell gran Sant Pare que fou Pius XII.

A tots dos, la nostra felicitació.

Ferràn Cardenal vingué a la vila

Ferran Cardenal, Governador Civil de Barcelona —al centre de la fotografia, amb corbata—, lliurà els trofeus del torneig de futbol-sala que van jugar el 22 de desembre, a la pista poliesportiva de la Zona Sagnier, els equips de la Policia Nacional, Guàrdia Civil, Guàrdia Urbana i Partit dels Socialistes de Catalunya. Els guanyadors van ser els primers.

Nadal i Reis, dues festes celebrades

Pel ciutadà d'El Prat, la celebració de la Fira Avícola d'alguna manera representa el pòrtic de la festa de les festes, aquella que és capaç d'aconseguir fins i tot una treva en les guerres i que els homes malgrat que sigui per uns dies ens sentim més humans i ens desitgem els uns als altres, amb una forta dosi de sinceritat, els millors desitjos de pau i amor i fa que grans i petits visquem uns dies de forta tradició familiar, de disbauxa comercial i en definitiva de meravellosa fantasia que ens trasllada, als que ja portem algunes dècades caminant per aquesta vida, als anys de la nostra infantesa, però que també fa més llargues les hores de soledat i més profund el record d'aquells que són lluny i dels que ja ens han deixat. Certament, les festes nadalenques no hi ha dubte fan més trista la pena i més joiosa l'alegria.

Al nostre poble, com a la majoria, no cal dir-ho, la dosi més important d'ambient festiu és el propi ciutadà qui l'aporta, però tant l'Ajuntament com les diverses entitats fan la seva aportació perquè aquesta joia del Nadal sigui compartida per tothom.

El primer indicatiu festiu el veiérem amb la instal·lació del tradicional arbre a la Plaça de la Vila, que com en anys anteriors acabades les festes serà traslladat a algun indret del poble perquè continuï vivint i que si bé és un acte més testimonial que efectiu, segons sembla, l'Ajuntament convida el veïnat a imitar el seu exemple, amb la campanya "El Prat verd".

Enguany l'Ajuntament també ha editat un programa en el qual hom pot triar un ampli ventall d'activitats de tot tipus i per a totes les edats, on no hi mancaren les representacions teatrals, les vetllades folklòriques, les sardanes, el "caga tió", el ballet, etc. i que culminà amb la cavalcada dels Reis Mags, que desfilà pels carrers d'El Prat enmig d'un fred poc usual i engalanada amb tímids flocs de neu, que no deixaren de caure durant la nit i que malgrat el pintoresc del fet i com a conseqüència de les gelades produí tal vegada la pitjor catàstrofe de la història de l'agricultura local.

Però si repassem amb un xic de detall el

Malgrat el fred, els pratencs van acudir com cada any a rebre els Reis Mags a la Plaça

programa podem observar tres aspectes que tenen (almenys baix el meu punt de vista) una més relevant importància.

LES EXPOSICIONS

Al marge de petites exposicions de nadalles o d'altres temes celebrades en locals de A.A.V.V. o entitats, cal destacar la de la Galeria d'Art Josep Bages, en la que exposaren llurs obres diversos pintors gironins, la situada a l'antiga ferreria del carrer de Ferran Puig dedicada a les joguines "no bèl·liques", i finalment la que conjuntament l'Agrupació Fotogràfica Prat i el Grup d'Estudis Pratencs, instal·laren als antics locals de La Caixa de la Plaça de la Vila amb el títol "Ahir i Avui del nostre Delta", on hom pogué contemplar i comentar imatges del nostre poble. La mostra, que al marge del seu missatge cultural, pretenia ajudar a sensibilitzar al visitant en el tant conflictiu tema del pla de costes elaborat per la Corporació Metropolitana i que segons tots els indicis planteja altra vegada la desviació del Llobregat entre d'altres desastres ecològics, resultà molt interessant.

LA MUSICA

Enguany, com ja és conegut, la S.C.R. Lo Llobregat de les Flors, ha estrenat direc-

tor i per aquest motiu han decidit dedicar alguns mesos al treball d'adaptació i no fer cap actuació pública; això no obstant no ha impedit que com d'altres anys organitzessin el tradicional concert de corals infantils.

Però en parlar de música i com si d'un avançat regal de reis es tractés, El Prat, com a lògica resposta a l'imparable augment del nivell cultural del nostre poble, estrena una nova i prometedora entitat. Es tracta de l'"Associació Musical d'El Prat de Llobregat". Certament que aquesta associació no ha nascut de sobte, doncs ja fa alguns mesos que els seus components estan treballant als antics locals del departament social de La Seda.

L'Associació Musical, segons els seus promotors, aspira a ser en un futur no molt llunyà una vertadera escola de música d'El Prat. Està actualment estructurat en dos blocs clarament diferenciats: per un costat el grup de música de càmera i per l'altre la banda.

En el seu concert inaugural, celebrat al Casal Municipal de Cultura el dia 29 de desembre amb notable assistència de públic, entre el que hi havia l'Alcalde Lluís Tejedor i en Josep Pérez, delegat de Cultura de l'Ajuntament, així com en Pere Baltà, cap de servei de promoció cultural de la Generalitat de Catalunya, oferiren dues parts. La primera de música de càmera amb l'actuació del pianista José Alonso i en Joan Bordes al clarinet amb obres de Mozart, Maza-Zamacois i Albéniz i el trio compost per na Conxita Giralt, violoncel, na Maria Teresa Farigola, violí, i en Reynier Bordes al piano amb obres de Beethoven i Haydn, que malgrat la poca qualitat acústica del local i l'enrenou d'alguns infants que corrien per la sala resultà d'un gran nivell. No es tractava d'una improvisació per a sortir del pas, sinó que quedava ben clar que aquell concert era el fruit d'un treball i d'una bona preparació musical que ben segur amb el compromís de l'Associació millorarà dia a dia.

La segona part, tal vegada la més esperada pel públic, fou el concert de la banda que integrada per uns disset músics i sota la direcció d'en José Alonso, interpretà dos passadobles, "Homenaje a Rodríguez So-

Les majorettes van desfilat pels carrers d'El Prat sota els flocs de neu

to" i "L'entrà de la Murtra", de C. Pérez i S. Giner, el minueto del Septimini de Beethoven, uns fragments de la sarsuela de P. Zorozábal "Katiuska", i la sardana d'Enric Morera "La Santa Espina".

No cal dir que tan sols en veure el programa seleccionat per aquest concert inaugural s'albira una clara intencionalitat. Sota el meu punt de vista, està clar, la finalitat de la banda no rau tan sols en una simple xaranga per a fer ballar els gegants el dia de festa major, sinó que les aspiracions pretenen anar més enllà i possiblement sense menysprear aquesta vertent populatxera de la banda, el treball seriós s'encamini especialment cap a una vertent molt més selecta i musicalment més elevada.

Es evident que el naixement de l'Associació Musical d'El Prat per a tot el poble i d'una manera especial per als afeccionats a la música, és quelcom que ens omple de joia i, no ens enganyem, si en el seu dia l'aparició d'una colla de diables d'El Prat, a mi personalment em causà una gran satisfacció, l'existència aquí a casa nostra d'una banda de música és la garantia que cada vegada les festes populars seran més nostres i si de debò s'aconsegueix un cert nivell, tal vegada podrem recuperar aquells típics concerts al carrer sense recórrer a elements foranis; i encara anant més enllà, qui no ens diu que fins i tot d'entre tots aquests músics no en podria sortir una bona cobla de sardanes, com és el cas de Cornellà, per exemple?

Però ara tocant de peus a terra el que cal mesurar és el fet de l'existència a El Prat d'una banda de música que amb un correcte concert s'ha presentat davant de tot el poble que els ha volgut escoltar i certament seria enganyar-me a mi, enganyar el lector i especialment enganyar els propis músics dir que ha estat una interpretació magistral. Sé que tant el director com l'últim dels components en són ben conscients d'això i que cal treballar a fons per aconseguir aquelles fites que tots aspiren a conquerir; però la valentia d'atrevir-se amb un programa ple de dificultats i executar-lo amb la dignitat amb què van fer-ho, és un bon signe que aquestes fites s'aconseguiran.

PARTICIPACIÓ POPULAR

Malgrat que dèiem que aquestes són festes de caire més aviat familiar, la participació popular també ha estat protagonista en dos fets clarament diferenciats. Per un costat en la preparació i execució de diversos actes i en la corrua dels Reis Mags, així com en el seguiment de la cavalcada malgrat l'intens fred. I per l'altra banda en la generositat, tant en les campanyes de Càritas parroquial per a facilitar aliments a famílies necessitades, com en la "campanya de la sonrisa" que com en anys anteriors organitza la Creu Roja conjuntament amb emissores locals i particulars per a fornir de joguines els molts nens que amb motiu de les festes nadalenques i dels Reis particularment donada la seva situació econòmica no en poden tenir. En ambdues ocasions la resposta ha estat molt solidària i popular.

L'Alcalde, Lluís Tejedor, i diversos regidors, van rebre els Mags a l'Ajuntament.

Primer pla de la gran assistència de públic que va presenciar l'actuació de la banda de música pratenca.

L'Associació Musical de la nostra població en plena actuació, delectant el públic amb diverses composicions musicals.

BAR RESTAURANTE AYAMONTE

Salón para
BODAS
BAUTIZOS
COMUNIONES

Av. Remolar, 99-101
Teléfono 370 10 51
E L P R A T

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados
de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

munat
SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles **Iglesias**

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS
8:30 a 1 y de 3 a 6:45

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT **SERVICIO**

Avda. Virgen de Montserrat

REPARACIONES
ELECTRODOMESTICAS

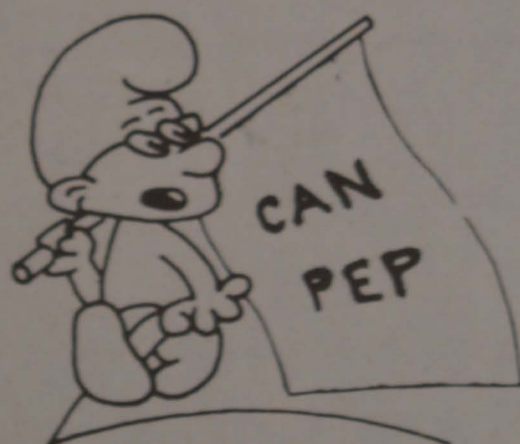
FRIGORIFICOS
LAVADORAS

VENTA DE
RECAMBIOS

ROSA RIBAS PARELLADA, 27
TELEFONO 379 52 84
EL PRAT DE LLOBREGAT

Avda. del Remolar

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

CHAPA
Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

PINTURA
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

¿Se inhibe el Ayuntamiento del arreglo del circuito Pryca?

Una dura polémica desatada a principios de enero, estuvo a punto de propiciar un enfrentamiento entre el Moto-Club Pratenc y el Ayuntamiento, en lo referente al acondicionamiento del circuito de PRYCA, cedido en su día a la entidad motociclista local.

En las reuniones previas que se habían mantenido para la cesión del circuito, PRYCA sólo puso la condición de que el acondicionamiento del mismo sería realizado por la entidad local. Ante esto y sobre todo debido a la escasez de medios de la entidad, se llegó a fines del pasado año a un acuerdo de cesión de la máquina excavadora municipal para dichos trabajos, hablándose de una cifra que no excediera de las 150.000 pesetas. Este acuerdo parecía ya cerrado y todo a punto para los trabajos de lo que iba a ser uno de los únicos circuitos permanentes de moto-cross del Baix Llobregat.

Pero una cosa son los acuerdos y otra las realizaciones, ya que la referida máquina sólo trabajó en el circuito un par de horas, siendo retirada al día siguiente. Los responsables del moto-club intentaron saber el por qué de dicha situación, encontrándose con la respuesta del elevado costo de la máquina —sobre las treinta mil pesetas/hora—, lo que representaría un gasto de más de medio millón y eso no era soportable. PRYCA, que había colaborado en la delimitación del recinto, guardó silencio sobre la situación, que se hacía insostenible para los hombres de la junta directiva del moto-club y además representaba la paralización de lo que era su gran sueño.

En este estado de cosas, la solución, aún a costa de realizar un tremendo esfuerzo personal, pasaba por solicitar un préstamo a una entidad bancaria para financiar los trabajos directamente desde la entidad. Cu-

riosamente, para los hombres del moto-club, un acuerdo para el uso de una máquina, similar a la del Ayuntamiento, les representaba un coste de 2.500 ptas./hora y por tanto el arreglo del circuito no sobrepasaría las cifras ya referidas anteriormente. Lo que realmente sería interesante saber, es cómo existe tal diferencia de precio de coste entre el acuerdo de la máquina por parte del moto-club y el precio de la máquina del Ayuntamiento. No se sabe si realmente dicho precio era una excusa para no ceder la máquina o realmente era cierto, porque de ser así, alguien debería dar alguna explicación sobre el mismo.

Pero fue a mediados de enero cuando el concejal de Deportes, que desconocía parte de los hechos, fue informado de la situación y su intervención, por una vez, fue rápida y consecuente y lo cierto es que en momento alguno se inhibió del problema. Lo que pasara de puertas adentro del Ayuntamiento, no nos importa; lo cierto es que el circuito reúne en estos momentos las condiciones necesarias para la realización de entrenamientos y de alguna carrera.

Ahora sólo quedará esperar que la junta directiva de la entidad sepa aprovechar la oportunidad que se les ha brindado y sobre todo demostrar su capacidad de trabajo, aunque la verdad es que no andan sobrados de medios. Sea como sea en varias ocasiones y por desgracia fuera de El Prat, su trabajo se ha hecho sentir. Esperemos que ahora lo demuestren en su propia casa. De no hacerlo así seríamos muchos los que apoyándolos incondicionalmente, nos sentiríamos defraudados, porque sea como sea seguimos confiando en ellos por mucho que existan personas que piensen lo contrario.

Redacción Deportiva

Bowling

MORALES VENCE EN EL TORNEO DE FIN DE AÑO

La competición más larga del "bowling" pratense, que durante casi un mes se celebró en los locales del "Bowling Prat", después de dieciséis maratónicas partidas fue conseguida por Paco Morales, que por la mínima diferencia se impuso al gran favorito, Pelayo Martínez. Once tantos en un total de 16 partidas es una diferencia tan exigua que se temió incluso por el empate. Quizás el aplomo de Morales al final decantó la balanza a su favor, después de que otro de los grandes favoritos, Juan Yéla-mos, abandonara por lesión. Ya de principio, la pugna Morales-Martínez se puso de manifiesto y sólo Antonio López algo distanciado podía seguir su ritmo. Al final la diferencia entre los tres primeros y el resto se hizo patente.

CLASIFICACION FINAL INDIVIDUAL

1. Paco Morales: 2612 puntos; 2. Pelayo Martínez: 2601; 3. Antonio López: 2510; 4. Octavi Solé: 2208; 5. Andrés Gallardo: 2200. Hasta 14 clasificados.

PACO MORALES REPITIO EXITO EN MIXTOS

La sensacional actuación de Morales, en pareja con Marga García, le dio también el triunfo en parejas mixtas, al total de 16 partidas. Los 2759 puntos de Morales fueron decisivos para el triunfo, mientras que la segunda pareja clasificada, Ramon Torrents y su hija Sandra, conseguía el mayor número de plenos "strikes" con un total de 7.

CLASIFICACION FINAL PAREJAS MIXTAS

1. Paco Morales/Marga García: 4318 (2759/1559); 2. Ramón Torrents/Sandra Torrents: 3959 (2018/1941); 3. Octavi Solé/Aurora Campos: 3939 (2119/1820).

Paco Morales también logró el trofeo al mayor número de "strikes" con 7 en total, después de desempatar con Octavi Solé y J. Navarro.

Fútbol

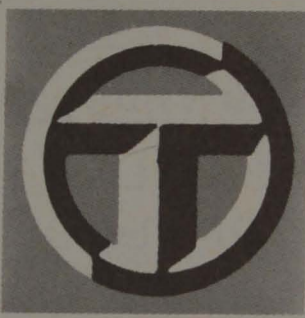
A.D. PRAT: MAS SOLTEROS QUE CASADOS

Este mes les damos el estado civil de los jugadores del equipo pratense de tercera división. De los 20 componentes de la plantilla tan sólo 9 están casados, en tanto que los 11 restantes están solteros. Dentro de los jugadores que están casados, tan sólo dos están sin hijos, mientras que cinco tienen uno y los otros dos tienen dos cada uno. Del capítulo de solteros con hijos les hablaremos en el próximo número.

SERVICIO OFICIAL

EXPOSICION, VENTAS y
RECAMBIOS ORIGINALES

Avda. Montserrat, 216
Teléfono 370 44 01

PEUGEOT-TALBOT

TALLERES

c/. Gavá, 21

Teléfono 379 57 39

TALLERES EL PILAR

EL PRAT DE LLOBREGAT.

ahora:
Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

CLUB

TEJANO

Fernando Puig, 16

Teléfono 370 16 01

PRAT DE LLOBREGAT

Ramón Llull, 4 y 6
Teléfono 370 91 01

Coronel Sanfeliu, 9 y 11
Teléfono 379 14 84

San Joaquín, 76
Teléfono 379 01 84

Droguería y Perfumería

PINTURA Y LIMPIEZA

Tarridas

EL PRAT DE LLOBREGAT

Se va Tiburcio Rodríguez

La llegada de José Felipe Bertrán de Caralt a la presidencia del Real Club de Golf del Prat, ha supuesto un giro en la línea deportiva de la entidad, con el relevo del que durante ocho años ha sido director del club, Tiburcio Rodríguez.

No es el momento para hablar de las cualidades personales de Tiburcio Rodríguez, pero sí hacer mención de su labor profesional dentro de la entidad, a la que ha estado ligado casi veinticinco años, colocando al R.C.G. El Prat entre los diez mejores clubs de Europa y los veinticinco del mundo, en lo que a labor organizativa se refiere.

Cuando en el próximo año el R.C. Golf El Prat cumpla su treinta aniversario, nadie podrá olvidar que Tiburcio Rodríguez ha regido las tareas administrativas y organizativas del mismo, durante un tercio de esa historia, que sin lugar a dudas ha sido la más brillante, coincidiendo también con los ocho años de mandato de Francisco Daurella en la presidencia. Nada mejor que hacer un pequeño balance de dicha historia, señalando que desde 1956 a 1977, El Prat fue centro de numerosos torneos de tipo nacional e internacional de aficionados, "ju-

niors", etc., destacando tan sólo la celebración del Open de España de 1956 (coincidiendo con su inauguración) la Copa de la Hispanidad de 1964, que se adjudicó México y el Campeonato de España profesional de 1973 que ganó Manuel Piñero.

Fue precisamente la llegada de Francisco Daurella a la presidencia y de Tiburcio Rodríguez a la dirección del club, cuando se logró el éxito más importante del golf español en su historia: la Copa Barcelona, todo un reto para el R.C. Golf El Prat, que vió en sus "links" el mejor golf del mundo, adjudicándose una memorable victoria Tom Watson, que además estableció el record del campo. El club estaba en un momento álgido de organización y en 1979 se celebró el I Open del Prat, con victoria de Severiano Ballesteros; en 1980 José María Cañizares lograba el II Open, celebrándose además el I Campeonato de Europa de "boys" que fue un éxito rotundo para el club. Los ojos de las grandes compañías organizadoras se habían fijado en El Prat y en ese mismo año se celebraba el I Torneo "Johnni Walker", un torneo por invitación, que llevó al Prat a destacados personajes del deporte, espectáculo y negocios de Eu-

ropa, así como a grandes figuras del golf, como Sandy Lyle, Lee Treviño (el vencedor), Severiano Ballesteros, etc.

El espaldarazo definitivo, se producía en 1981, con la celebración del LV Campeonato de España (Benson Open), que resultaría un gran éxito deportivo y organizativo. Si el deportivo lo lograba Severiano Ballesteros, el organizativo era para Tiburcio Rodríguez, señalado así por todos los medios informativos presentes. En el año siguiente, se celebraba el III "Johnnie Walker" y en 1983, el equipo del R.C. Golf El Prat recibía una nueva muestra de confianza con la celebración del III Open Sanyo, que cambiaba así su sede original. El Sanyo era uno de los torneos más jóvenes de Europa, pero uno de los de mayor proyección. Todo estuvo acorde lo esperado, salvo las condiciones meteorológicas, que obligaron a la suspensión de una jornada, en la que los patrocinadores a la vista del éxito de organización, comunicaban a los medios informativos que El Prat sería sede del IV Open Sanyo. En la última jornada se recibía una nueva muestra del excepcional trabajo realizado, John Paramor, director de Torneos de la Asociación Profesional de Golf, felicitaba públicamente a la organización por el éxito alcanzado. El pasado año, el IV Open Sanyo llegó a la cota más alta de expectación en un Torneo disputado en nuestro país, con casi doscientos periodistas acreditados. Seis "Opens" en ocho años así como un Campeonato de Europa y uno de España de aficionados, es todo un palmarés a tener en cuenta. Detrás de todo ello ha estado Tiburcio Rodríguez, un hombre que siempre ha creído en la popularización del golf; fue un revitalizador de los torneos de "caddies" que anualmente celebra el club, y supo rodearse de las personas válidas, no de las aduladoras, para realizar su trabajo. La presencia en las oficinas de prensa de los Torneos celebrados en El Prat de una de las mejores profesionales de Europa: Ma. Acacia López-Bachiller, es una muestra, así como la de Manuel Pantoja, uno de los mejores restauradores de "greens" del mundo, es toda una lección de hacer las cosas con el más estricto sentido de la ética; la ética de todo un caballero.

J. Margalef y Redacción Deportiva

JUDO-NIHON-PRAT

柔道
日本
本

JUDO Y JIU-JITSU
KUNG-FU CROP
DEF. PERSONAL SAMURAI
GIMNASIA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS
SALA DE SQUASH

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

INFORMACION DE 5 A 9

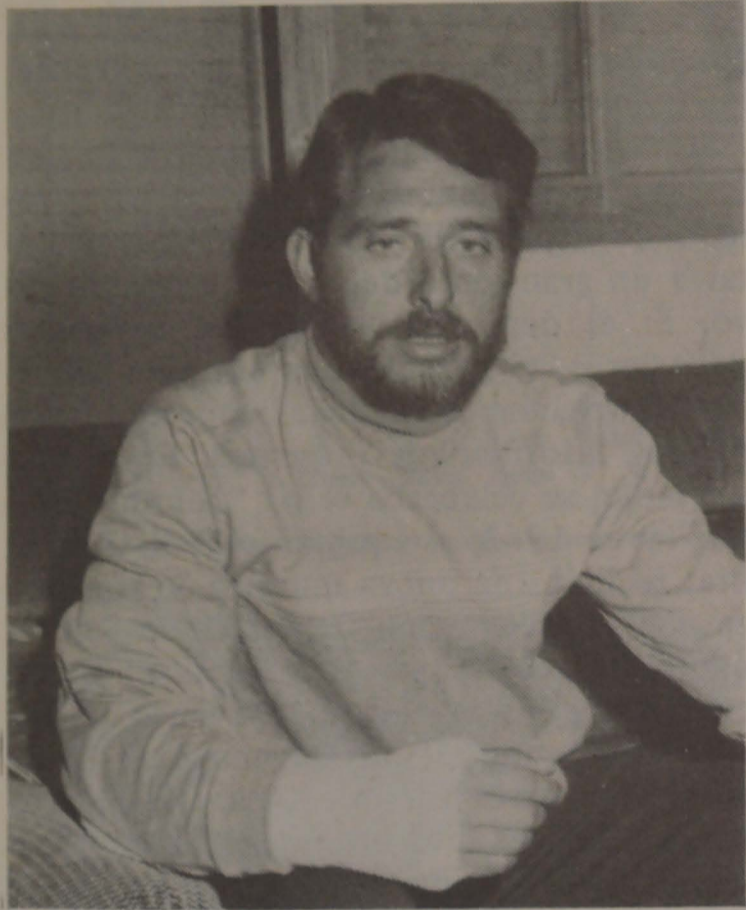
PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Calle Navarra, 4
Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Josep Marín, vuelta a la competición

Después de su arrolladora victoria en Sant Celoni, Josep Marín empezó en Saldú su "stage" anual de altura, que desde hace seis años y durante tres semanas venía realizando el marchador pratense, ya en su propia puesta a punto como en el asesoramiento de una docena de atletas, que durante diez días, recibían las instrucciones de Marín, entre ellos, la hoy mejor marchadora del país, Ma. Cruz Díaz, elegida precisamente hace unas fechas la mejor deportista de su ciudad natal, Viladecans.

Pero el pasado día 29 de diciembre, una caída, cuando estaba practicando esquí de fondo, parte de su preparación, interrumpió dicho "stage". Atendido rápidamente, Marín realizó las oportunas gestiones para ser intervenido en caso de precisarlo, de forma rápida en Barcelona. Así el día 31 por la mañana, en la clínica barcelonesa Regina, el doctor Bàlius practicaba dicha intervención y el pasado día 7 el marchador era dado de alta, pasando a descansar a su domicilio. El parte médico era elocuente: fractura triple de cúbito, que precisa la introducción de un clavo, dos agujas y placa metálica en el codo fracturado.

Puestos en contacto con Marín en su domicilio pratense, el marchador confirmó que estaba deseando volver a los entrenamientos y nos manifestó que "mañana (día 10) tengo que ver al médico para que me retire los vendajes que llevo, ya que en estos momentos es bastante aparatoso y la mitad es yeso y la otra mitad vendas y algodón. Después cuando me sea puesto el yeso de escayolado, no tendré problema alguno para entrenar normalmente". Le preguntamos si se había exagerado sobre el alcance de la fractura y respondió: "Realmente la fractura era complicada por la cantidad de fragmentos existentes y eso complicaba la operación, pero desde luego no es lo mismo que habérmelo hecho en un pie, donde la carga es superior; lo que seguro que no es, es ninguna broma".

Le remarcamos que su alumna, Ma. Cruz Díaz, había sido elegida mejor deportista del año en Viladecans, lo que él desconocía, ya que cuando se celebró la elección ella estaba concentrada en el mismo "stage", y entonces Marín nos recordó que: "Estas caídas son frecuentes. Precisamente Ma. Cruz también cayó en una ocasión y se lesionó en un ojo".

Marín, que pensaba finalizar su "stage" el día 5, nos comentó que la lesión no había interrumpido el ritmo de la preparación de los demás atletas, ya que precisamente ellos habían acabado el día anterior. Al preguntarle si su primera competición del año sería el encuentro indoor Italia-España-Rusia, el tres de febrero, respondió: "En mis planes entraba el hecho de que esta fuera mi primera competición del año. Ahora tengo que ver cómo van los entrenos hasta ese día y tomar una determinación. Realmente, el "indoor" no es mi fuerte y si no puedo asistir no me preocupa mucho". Y añadió: "Para lo que sí debo y quiero prepararme bien es para la Copa Lugano, sin lugar a dudas la competición continental más fuerte, no por el mero hecho de la prueba, sino por la calidad de los participantes. Hay que dejar bien claro que la mejor competición continental es una auténtica Copa del Mundo".

A sólo diez días de su operación, con el brazo escayolado, Josep Marín ya vuelve a pisar el asfalto de El Prat, continuando su preparación después de dejar atrás un año, del que poco puede salvarse, aunque no tan malo como dicen por ahí.

J. Margalef

Fútbol

EL LLORET Y EL ARBITRO GANARON AL PRAT

Nuevo escándalo el que se produjo el día de Reyes en el Campo Municipal con la visita del líder del grupo de tercera división, el Lloret. El árbitro en esta ocasión fue el Sr. Uzcudum Gómez, que con sus decisiones encrespó al público, favoreciendo siempre al equipo mejor clasificado.

Campo: Municipal, en muy malas condiciones por la nieve. Muy poco público en las gradas debido al frío.

A.D. Prat: López; Juanito, Paco, Martínez, Pastor; Rubio, Soto (Blanco, 24'), Bartolo, Ballesteros; Lozano y Boneu.

Lloret: Jordana; Borsot, Martínez, Cardona, Illescas; Bosch (Sánchez, 63'), Soler, Gregorio; Arturo, Arredondo y Navarro.

Árbitro: Uzcudum Gómez. Su error más grave fue el de no señalar un penalty de libro en el área gerundense. Mostró tarjetas amarillas a Bartolo (45'), Martínez (Lloret) (56'), Paco (62') y Blanco y Ballesteros (86').

Goles: 0-1. Juanito hace un pase atrás al portero López, pero Arredondo atento a la jugada se hace con el balón y lo cruza ante la salida del meta pratense (64').

0-2. Como consecuencia de no señalar el árbitro el penalty dicho, el Lloret lanza a

continuación un contragolpe por medio de Gregorio, y finalmente es Borsot quien consigue batir la puerta local (77').

0-3. Ahora sí el colegiado señala con pena máxima una entrada de Paco sobre Arredondo. El correspondiente penalty lo lanza Gregorio y marca (86').

El Prat no mereció perder ante el líder en un encuentro que dominó ampliamente durante la mayor parte del partido, ya que los últimos minutos fueron de los lloretenses, con un Prat entregado totalmente. Pero la primera parte fue de las mejores que se ha presenciado en este campeonato, con un Prat controlando a la perfección al líder de la clasificación y creando las mejores ocasiones. El centro del campo era claramente de los chicos de Castillo, que tuvo en Rubio al cerebro que organizaba el juego e incluso se permitía el lujo de meterse él sólo en alguna ocasión; pero se llegó al descanso con el 0-0. En la segunda parte, y ya con las cámaras de TV3 en el campo, siguió la misma tónica hasta que llegó el primer gol del Lloret. Un gol que fue un regalo de Juanito y que cambió un poco la decoración. A pesar de todo el Prat continuó luchando y pudo conseguir el empate, pero la suerte no era su aliada y el árbitro tampoco, ya que a los 76 m. se metió Lozano en el área y un defensa lo trabó claramente, pero el colegiado mandó seguir el juego y en la siguiente jugada el Lloret ponía el 0-2. O sea que de pasar de un posible 1-1 con posibilidades de ganar visto el juego del equipo, se pasó a una derrota que ya era casi imposible dar la vuelta. Ya al final los jugadores estaban nerviosos al ver cómo se les iban los dos puntos y tras el tercer gol del Lloret el árbitro enseñó tarjetas amarillas en una misma protesta a Ballesteros y Blanco; este último reaparecía tras una lesión, al sustituir a Soto en el primer tiempo, pero no demostró grandes cosas y sí una evidente falta de partidos. Los mejores de El Prat fueron el meta López, el defensa Pastor y el antedicho Rubio.

Manolo Gol

Atletismo

PLAZA VENCIO EN MANRESA

El pasado día 20 de diciembre se celebró en las Pistas Sintéticas de Manresa, que se inauguraban oficialmente de este modo, el Trofeo de Marxa Memorial Enric Villaplana. El vencedor en categoría junior fue el pratense Daniel Plaza, que además consiguió la mínima para los Campeonatos de Europa de esta categoría que se disputarán en Cottbus. Plaza, que está en su segundo año como junior, obtuvo en los 10 km un tiempo de 44 minutos y 52 segundos, por lo que rebajó la mínima en 48 segundos. La Clasificación final fue ésta:

1. Daniel Plaza (La Seda): 44' 52"
2. Miguel Laguna (C.N.M.) a 45"
3. Jordi Asín (Vilanova) a 1'07"

Manolo Gol

Fútbol-sala

I Torneo de Navidad

Como ya anunciamos en nuestro anterior número de DELTA, se celebró el I Torneo de Navidad organizado por el Club de Fútbol Sala Zea Mays-Tres Puertas. Dicho torneo se jugó los días 22 y 23 de diciembre en las Pistas de Tenis Gran Vía entre tres equipos pratenses y un cuarto de Barcelona, que fue quien al final se llevó el Trofeo al primer clasificado.

Las semifinales se disputaron el sábado 22, jugándose primero el encuentro Valls Stars-Antolin's, que finalizó con el resultado de 4-2 para los del Valle Hebrón. Pepito en dos ocasiones, Carlos y Andrés marcaron para los vencedores, mientras que Margalef hizo los dos goles del Antolin's. A continuación se jugó la otra semifinal entre el club organizador y un equipo de la emisora local Radio Activa, que además transmitió en directo el encuentro. Fueron los chicos que entrena Díaz y que preside Andrés Vázquez quienes ganaron por 5-2. Cabe destacar sobre todo al jugador de Zea Mays-Tres Puertas, Suárez, no ya sólo por los 4 goles que marcó, sino por el juego desplegado en favor del equipo, aunque a veces también quiso hacerlo él sólo y se equivocó. El otro gol lo consiguió Jorge. En el equipo de Radio Activa marcaron Luis Antonio y Pepe en su portería. El arbitraje de ambos partidos corrió a cargo del Sr. Villegas, que también arbitraría los partidos finales y también con una buena actuación.

El Zea May's fue un digno organizador.

El domingo por la mañana se disputó el tercer y cuarto puestos entre Radio Activa y Antolin's, un interesante partido que terminó con empate a cinco, por lo que se tuvo que recurrir a los penaltys. Venció Radio Activa por 3-1, por lo que se adjudicó el tercer puesto. Los goles del equipo vencedor los marcaron Juanjo(2), Luis Antonio, Juan y Joso en propia puerta, mientras que los 5 goles de Antolin's fueron obra de su estrella Margalef, que de ese modo sería luego el máximo goleador del Torneo. A continuación se disputó la gran final entre Zea Mays-Tres Puertas y Valls

Stars. Las alineaciones presentadas fueron éstas:

ZEA MAYS-TRES PUERTAS: Molina II; Acosta, Molina I, Jorge, Alberto y Suárez. También jugaron Pepe y Lolo y se quedaron sin hacerlo Quero y Manolo.

VALLS STARS: Noto; Pedro, Juan Antonio, Carlos, Benito y Emilio. También jugó Manrique, lo mismo que José Carlos.

El encuentro fue muy disputado por ambos equipos, pero los barceloneses controlaban muy bien a Suárez y Alberto, y además tuvieron la suerte a su favor cuando se lesionó Suárez y tuvo que abandonar el campo, por lo que el club pratense perdió prácticamente todas sus posibilidades. Al final el marcador señaló un 2-1 para el Valls Stars. Los goles fueron obra de Emilio y Manrique, mientras que Alberto de penalty marcó el único tanto pratense.

Por la tarde en la discoteca del club organizador se hizo entrega de los distintos trofeos, que fueron éstos:

- Primer clasificado: Valls Stars.
- Segundo: Zea Mays-Tres Puertas
- Tercero: Radio Activa
- Cuarto: Antolin's
- Mejor jugador del Torneo: Suárez (Zea Mays-Tres Puertas)
- Máximo goleador: Margalef (Antolin's) con 7 goles
- Portero menos goleado: Noto (Valls Stars) con 3 goles
- Equipo más deportivo: Radio Activa
- Equipo con mejor afición: Zea Mays-Tres Puertas.

Antolin's, un nuevo equipo. Arriba: Fabró, Yagüe, Juan, Augusto. Abajo: Llorenç, Víctor, Jaso y Margalef.

Manolo Gol
Fotos: J.M. Sardà

EXTINTORES
INDUSTRIALES Y DOMESTICOS
para información sin compromiso lláme al
Teléfono 379 02 31
HERMA Casanovas, 3

GIMNASIO ALEX

TAEKWON-DO - DEFENSA PERSONAL
MASCULINO, FEMENINO Y NIÑOS

Ignacio Iglesias, 19 (frente Oficinas Municipales)

Los trofeos "Cianenka" y "Mapfre" un éxito

Las entregas del I Trofeo "Crianenka" al mejor jugador de la A.D. Prat de la pasada temporada y del I Trofeo "Mapfre" al máximo goleador del equipo, dentro del marco de la cena-aniversario de DELTA, celebrada el pasado día 21 de diciembre en un céntrico restaurante local, resultaron todo un éxito, ya por su sencillez como por el calor con que los asistentes presenciaron dichas entregas.

Realmente el esfuerzo de nuestro compañero Manolo Gol en la confección de las estadísticas y seguimiento de puntuaciones durante la maratónico Liga de treinta y ocho jornadas, no pudo tener mejor premio. La presencia en el acto de Martín Falcón, jefe de relaciones laborales de Cyanenka, S.A. (hoy, Courtalds), patrocinador del trofeo al mejor jugador de la temporada, y de Lluís Mijoler que además de nuestro concejal de Deportes es representante de Mapfre en la población, dieron mayor vistosidad al acto, ya que sin ellos nada de lo logrado hubiera sido posible y esperemos que sigamos contando con su apoyo en ediciones venideras. Al respecto, Martín Falcón nos comentaba: "Este es el I Trofeo Crianenka, pero el próximo año será el I Trofeo Courtelle", palabras con las que se abría la conformidad de esa continuidad en la próxima edición, algo que agradecemos, al igual que la de Mapfre, que también está asegurada.

"Chipi" recibió el galardón "MAPFRE" de máximo artillero de la temporada 83/84 de manos de Lluís Mijoler.

Pero, volviendo al acto, digamos que tanto el mejor jugador, Francisco Lozano, el famoso "Negrillo", como Juan Ramón Martínez, cuyo nombre de batalla es "Chipi", quedaron sorprendidos por la seriedad del acto y comentaban que eso de ser el

punto de atención de una reunión era algo que imponía mucho. No cabe duda que ambos estaban ilusionados con los galardones. Lozano manifestó: "He seguido mes tras mes la clasificación y debo decir que creía que Jorba iba a ser el ganador. El hecho de irse a falta de nueve encuentros dejó la competición muy reñida". y sonriendo añadió: "No podeis negar que me dejaba la piel en el campo para lograrlo".

En cuanto a "Chipi", bastante serio al principio, pero que poco a poco fue mostrándose más abierto, hemos de decir que a pesar de ser un jugador forastero, se sentía muy identificado con la afición pratense y al respecto decía: "Los de la peña El Llanto son sensacionales. Ya sabeis que en muchos encuentros he jugado en los segundos tiempos y he tenido la suerte de marcar algún gol, pero cuando saltaba al campo y oía ¡Chipi-gol!, ¡Chipi-gol!, parecía que me salían alas en los pies. No hay que negar que su apoyo es importante".

Ambos jugadores negaron tener problemas con el Presidente y respecto a la situación económica del club y la suya propia, comentaron que no les debían nada y que se les pagaba puntualmente, reconociendo que les afectaba mucho el saber que el club podía pasar problemas económicos, pero a ese respecto manifestaron que ellos no que-

Martín Falcón entregó a Lozano el Trofeo "Crianenka" al mejor jugador de la temporada.

CASA DEL PAPEL

DECORACION EN:
PINTURAS - ESTUCOS - PAPEL

Presupuestos sin compromiso

Federico Soler, 20 - Teléfono 370 78 02 - El Prat de Llobregat

GIMNASIO ALEX

GIMNASIA FEMENINA - SAUNA
HORA LIBRE DE ENTRADA

Ignacio Iglesias, 19 (frente Oficinas Municipales)

rían problemas y lo que interesaba es que el equipo fuera lo más arriba posible en la tabla. Al ser preguntados sobre qué persona era Carles Piñol, su presidente, coincidieron en que si bien algunas veces era bastante duro con ellos, en el fondo era un "buenazo".

Otros de los hombres homenajeados en la parte deportiva del acto fue precisamente Carlos Piñol. DELTA, por medio de su director, Jaume Monés, entregó al "eterno presidente" una placa por sus casi 23 años al frente del club. Huelga decir que Piñol no cabía en sí de gozo, al ser reconocida su labor, por primera vez, al menos de forma popular.

Y eso fue todo en la parte deportiva de una noche en que la cultura nos dejó un rincón, que para nosotros fue inolvidable, y que después se hizo más oficial el domingo en el campo de la A.D. Prat, donde ambos jugadores y el presidente, presentaron sus galardones a la afición.

Sólo queda agradecer a nuestros patrocinadores la confianza que nos depositaron y esperamos que la sigan teniendo.

El Director de DELTA, Jaume Monés, fa entrega del guardó atorgat per la Redacció Esportiva del periòdic al President de l'A.D. Prat, Carles Piñol

Safi-S. Cosme suspendido

Debido al mal estado del terreno de juego, se suspendió el pasado día de Reyes el partido correspondiente al grupo XI de Segunda Regional entre los dos equipos de nuestra población, el C.D. Safi y el San Cosme. Por la mañana se jugó el partido Prat-Lloret, de tercera división, y durante y tras este encuentro el campo quedó impracticable, por lo que el colegiado, de acuerdo con ambos equipos, decidió suspenderlo. Se comenta que se podría disputar la próxima de descanso en regional, el 17 de febrero, pero al respecto tendrá que decidir la Federación. Naturalmente, después de medio disputarse la primera jornada de la segunda vuelta, la clasificación del grupo la encabeza el Roquetas, con 24 puntos y 11 positivos. En segunda posición está el Safi con 23 + 9 y tercero es el Ribas con 20 + 4. El San Cosme ocupa la cuarta plaza empatado con varios equipos a 18 puntos, aunque cabe destacar que tanto el Ribas como el San Cosme cuentan con un partido más que los dos primeros clasificados.

Sardà, fichado por el Santboià

El portero del Juvenil A de primera división de Terlenka, ficha por el Santboià, que milita en la categoría de Honor-Nacional, cuyo entrenador como es sabido es el pratese Enrique Salvador "Quique", que fue el artífice de alcanzar esta categoría.

Andreu Sardà, hijo de nuestro compañero gráfico de DELTA, fichaba el día 11 de diciembre como portero "santboià". Sardà, que cuenta actualmente 17 años, comenzó en Terlenka hace 6 temporadas como tantos otros jugadores, y ahora en su último año de juvenil le puede haber llegado su oportunidad; por Terlenka no ha quedado, ahora depende de él.

Floris Van-Berkel, presidente del C.F. Terlenka, así como la junta que él preside, no tuvo ninguna objeción en proporcionarle la baja de un día para otro al creer que era lo mejor para el chico el ascenso a dos categorías superiores. La política de Terlenka siempre ha sido ésta, dar libertad a los chicos siempre que suban de categorías. El precedente más reciente lo vimos en

Torme, también juvenil que fue fichado por el Europa, también Nacional, aunque volvería más tarde al Terlenka. También pasó con Sirvent, que está en el Barça, con Blanco, que a falta de cuatro partidos para finalizar la liga, y teniendo clara ocasión para subir de categoría, el Terlenka ya que Blanco era el artillero número uno, pasaba al Barcelona. Otra cosa es cuando un regional se interesa por un juvenil de Terlenka: la baja ya no es tan fácil de conseguir, pues tanto su presidente como la junta de Terlenka creen que el jugador debe agotar todo su tiempo de juvenil para formarse mejor.

DELTA

tel. 379 05 33

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

**ESCUELA DE ARTES MARCIALES
W. FARRES**

Taekwon-do, Defensa personal,
Gimnasia, Full Contact
Light Contact

Clases especiales para niños y niñas
Clases mixtas para adultos
Horario: Mañanas y tardes

Plaza Pau Casals, 5 (frente Casal Municipal de Cultura)
Teléfono 379 39 08
EL PRAT

GUIA DE SERVEIS

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS

Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

**Asesoría
Técnica
Laboral**

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

SEGUROS

**MUTUA
NACIONAL
DEL AUTOMOVIL**

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.ª
Teléfono 379 59 99

AUTOCARES

FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Carretera Marina, 100
Tel. 379 38 84 - EL PRAT

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

FOTOCOPIES
FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

PIERA

Asesorías y Servicios
Agencia de Seguros

Centro, 25, 1.º, 3.ª
Teléfono 379 57 04
Apartado de Correos 97
EL PRAT DE LLOBREGAT

**flors
company**

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

**Tableros y Maderas
del Prat**

Especialidad en puertas
blindadas y cierres de
seguridad

P. Martí Piñol, 5 - Tel. 379 82 52
EL PRAT

**optica
PRAT**

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15
Teléfono 379 46 93
EL PRAT

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO
- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel 379 75 63 - EL PRAT

DISCOTECA

Dtor. Francisco Gallart i Monés, 6-B - Tel. 370 45 52

EL PRAT

- Música Disco e Importada
- Selección de ambiente
- Los mejores y más divertidos concursos
- Fiestas internacionales
- y la presencia de Famosos

TRANSPORTES

SALVADOR GARCIA

CAMIONES GRUA, PULPO Y DEMAS SERVICIOS

Coronel Sanfeliu, 66 Tels. 379 21 18 - 379 40 06 El Prat

HELADERIA HORCHATERIA

LA JIJONENCA

TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12
Teléfono 370 98 51 EL PRAT DE LLOBREGAT

Delta
LLOBREGAT

moblidecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

SELECCIONE SU PROPIA DECORACION EN **MOBLIDECOR**

¿DONDE Y QUIEN LE
PUEDE OFRECER LO QUE
LE OFRECE **MOBLIDECOR?**

SOMOS LA PRIMERA FIRMA
EN MUEBLE MODERNO

Castilla, 10

Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

fundació
SERVEIS DE CULTURA POPULAR

VÍDEOS EDUCATIUS

EL VÍDEO AL SERVEI DE L'ENSENYAMENT I LA CULTURA

**Més d'un centenar de títols de vídeos didàctics i
culturals en català**

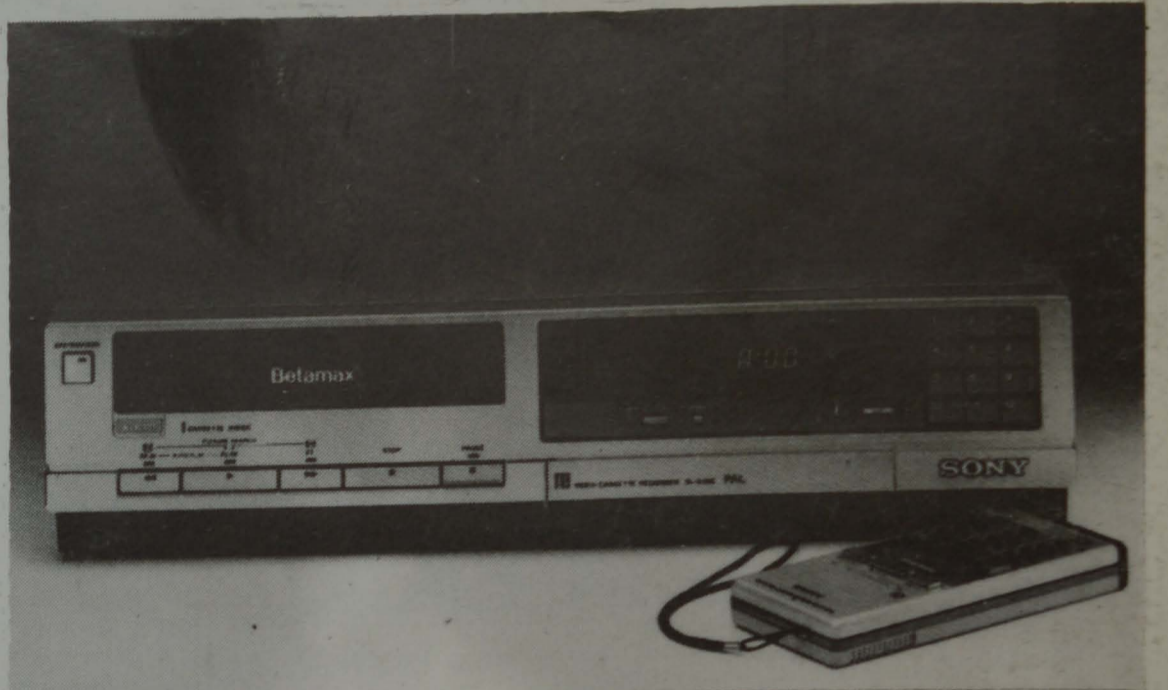
**Adreçats especialment a escoles, associacions,
centres culturals, institucions públiques...**

Concurs de guions per a vídeos didàctics i educatius amb tres premis
de 250.000,- ptes. Els guions guanyadors seran realitzats per
la nostra fundació i per TV3 i TVE a Catalunya.

Enviarem les bases d'aquest concurs a qui ho sol·liciti.

Tel. 2583004

SONY

VIDEO BETAMAX SL-C20

Practicidad y funcionalidad.

Así podríamos definir el video BETAMAX SL-C20.

Todas las prestaciones de un gran concepto SONY, resumidas en un grabador-reproductor de alta fiabilidad para lograr resultados óptimos.

Tuner programable 1 semana - 1 programa, búsqueda de imagen en color, controles de accionamiento suave, reproducción automática, autorrebobinado. Todo ello en 410 x 105 x 360 mm. de técnica SONY.

VIDEO BETAMAX SL-C30

Concebido por SONY bajo el prisma de una nueva generación de video que por su estructura combina con los elementos HIFI por su estilizada línea. Su cara es el espejo del alma. Se presenta en cuatro colores, (gris metalizado, gris oscuro, blanco y burdeos). Ah! y está dotado de un mando a distancia sin cable, con todos los controles precisos para dominar las más diversas funciones, carga frontal, búsqueda de imagen, controles suaves.

Perfecto por dentro y por fuera. Es SONY.

CAMARA SONY BETAMOVIE

Algo sorprendente!

La BETAMOVIE actúa en solitario, sin cables, independiente.

Es la primera cámara de estas características con cassette incorporado que no depende de nada, sólo de usted.

Basta introducir en ella una cinta de video y grabar imagen y sonido hasta 3 horas y 35 minutos, tan fácilmente, que resulta increíble.

Cuando maneje la cámara SONY BETAMOVIE, vivirá un nuevo concepto de la grabación en video.

Sólo la tecnología SONY podía lograrlo. Pruebe la BETAMOVIE. Seguro que no le pesará.

telerradio

Avda. Virgen de Montserrat, 127- ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

para los que saben comprar... y ahorrar